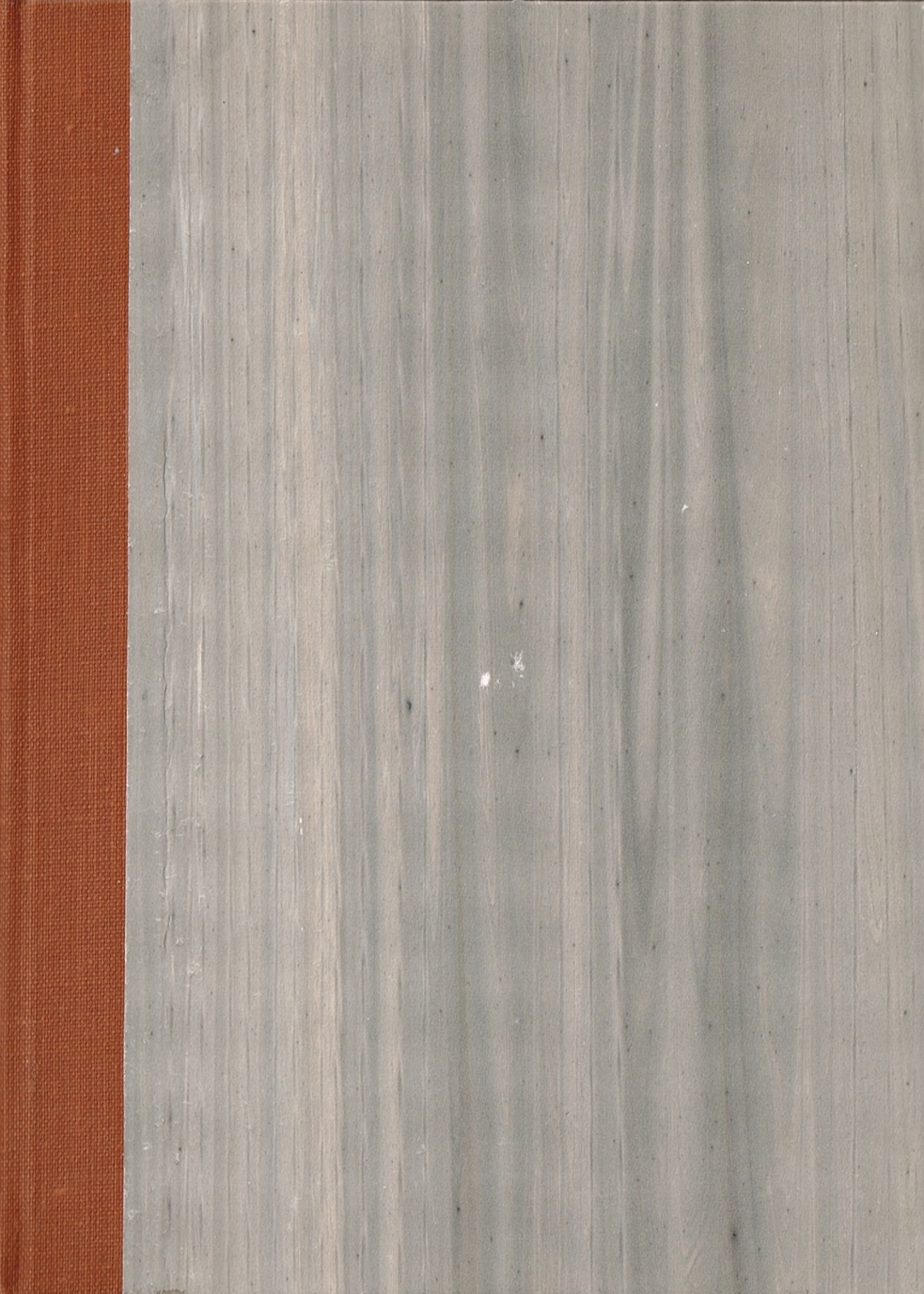
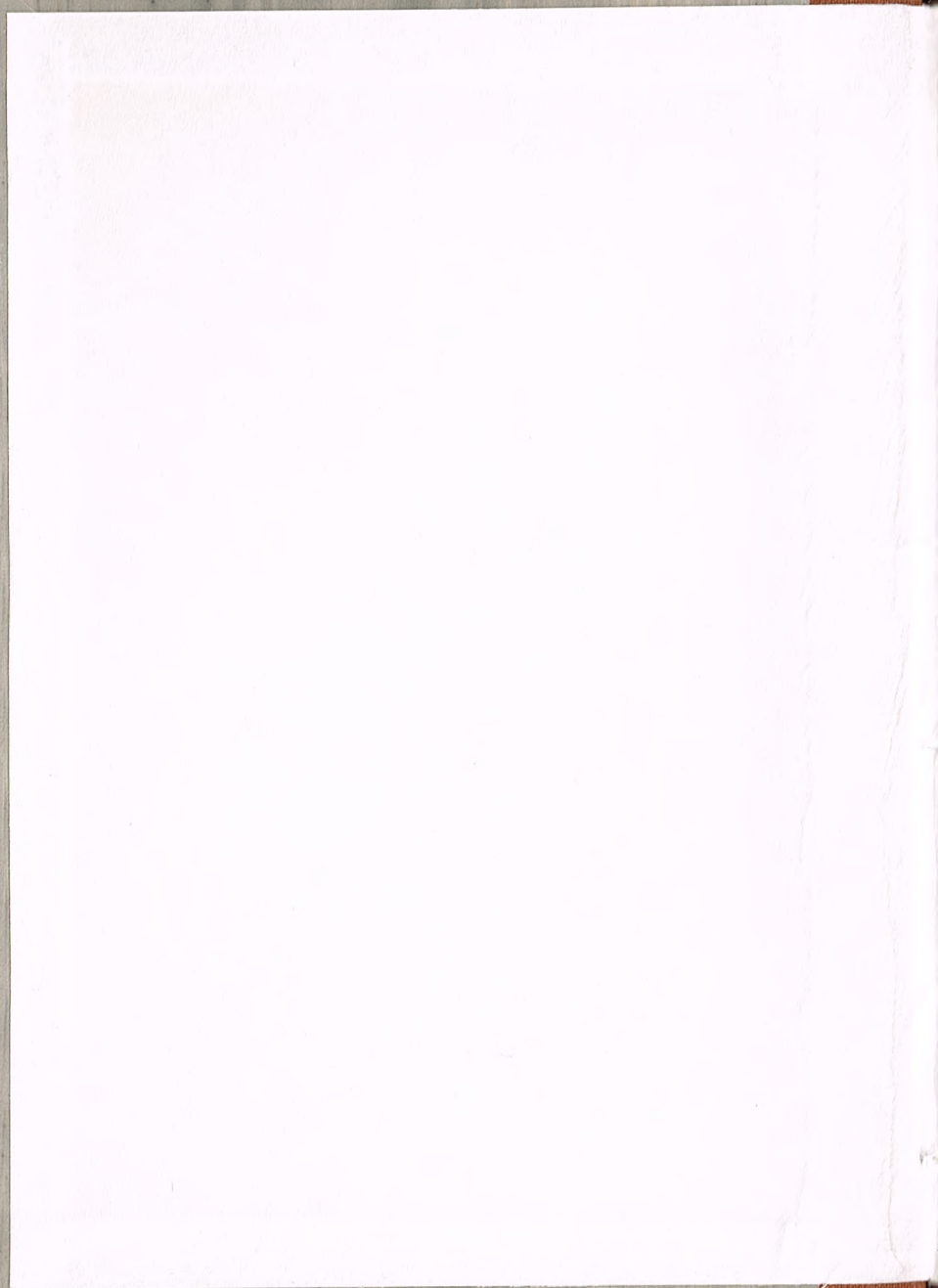

VÄINÖ LEHTONEN

*ONGELMIEN
SEURASSA*

VI

ONGELMIEN SEURASSA
VI

PDF-tiedosto on skannattu vuoden 1967 painoksesta.
Taustalla olevaan hakukelpoiseen tekstiin on saattanut
jäää alkuperäisestä poikkeavia kohtia.
Ilmiselviäkään painovirheitä ei ole korjattu.
(Ks. *J. R. Hannula, Kristosofian Polulla II, s. 304.*)

Lahdessa marraskuussa 2015
Jaakko Kesävuori

**ONGELMIEN
SEURASSA
VI**

Kirjoittanut

VÄINÖ LEHTONEN

Tampereella 1967 – Kristosofinen Kirjallisuusseura r.y.

TAMPEREELLA 1967
TAMMER-PAINO Oy

Tämä kirjanen liittyy kuudentena osana sarjaan "Ongelmien seurassa". Olen vastannut kirjoitettuihin kysymyksiin eri paikkakunnilla järjestetyissä kysymystilaisuuksissa ja vastaukset on nauhoitettu. Tämän kirjasen sisältö on koostunut muistiinpanoista.

Tampereella helmikuussa 1967

V ä i n ö L e h t o n e n

1

Kysymys: Miten toimii syyn- ja seurauksen laki?

Vastaus: Lyhyesti sanoen se toimii siten, että jokainen saa niittää omista kylvöistään. Kuitenkaan ei pidä luulla karmaa koneelliseksi siten, että jos sivallan toista korvalle, niin tuo toinen sivaltaa minua korvalle, vaikkapa se tapahtuisi vasta tulevissa ruumistuksissa. Pekka Ervast luonnehtii karman toiminnan siten, että niin paljon pahaa kuin me olemme saaneet aikaan, niin paljon hyvää meidän on tehtävä. Entä mikä on todellinen paha ja todellinen hyvä? Todellinen hyvä on henkinen elämä, se kasvattaa meitä ihmisyyttä kohti. Henkinen työ kestää ikuisesti. Paha on paha tahto, mutta sen kuluttaa pois elämän ankara koulu. Paha ei säily ikuisesti. Kun kylvämme henkisen elämän siemenen, niin emme tiedä, miten suuren sadon se siemen tulevaisuudessa kasvaa. Pienestä siemenestä voi kasvaa suuri puu. Teosofia kertoo karman herroista, karman toimeenpanijoista, joten karma toimii järkevästi.

2

Kysymys: Mikä on kuudes juurirotu?

Vastaus: Kuudes juurirotu syntyy tämän nykyisen viidennen juurirodun kuudennesta alaro-

dusta, jota parhaillaan valmistellaan Pohjois-Amerikassa. Koska valmisteilla oleva kuudes alarotu on samalla kuudennen juurirodun itä, niin se merkitsee, että kuudes juurirotukin on jo aloitettu. Juurirodut eivät seuraa toisiaan peräkkäin, vaan limittäin. Tämä nykyinen viides juurirotu pantiin alkuun neljännen juurirodun viidennestä alarodusta, samoin kuudes juurirotu aloitetaan tämän viidennen juurirodun kuudennesta alarodusta.

Varhaisemmat rodut — myös tämä viides juurirotu — aloitettiin siten, että rodun kaitsija, Manu, vei joukon valitsemaansa ihmisiä pois muitten ihmisten parista ja kasvatti heissä uusia ominaisuuksia. Nyt tilanne on toinen, nyt elämä pyrkii ykseytymään, joten menetelmätkin ovat nyt toiset kuin ennen. Sanotaan, että tulevaisuudessa tulee olemaan vain yksi ihmisrotu, tapahtuu rotujen yhteensulautuminen.

3

Kysymys: Miten voitaisiin totuus määritellä?

Vastaus: Olemme tottuneet määrittelemään totuutta siten, että haemme erilaisia totuuksia tästä muotojen maailmasta. Näin menetellään mm. tieteellisessä totuuden etsinnässä. Tällöin joudutaan hajoittamaan tätä fyysillistä maailmaa yhä pienempiin osiin ja jokaisesta osasta löydetään sen sisältämä totuus. Lopulta hukutaan totuuksien paljouteen, sillä uusi löytö paljastaa entisen "totuuden" virheelliseksi, koska se ei täysin sovellukaan yhteen uuden "totuuden" kanssa. Syy on

siinä, että maailman näin hajotessa yhä pienempiin osiin, kokonaisuus katoaa näkyvistä. Ihminen, joka totuuksia etsii, jää sivuseikaksi ja ihmisen arvoitus jää ratkaisua vaille.

Pekka Ervast etsi totuutta toisin. Hän kysyi ensin kaiken olevaisen alkusyytä ja löysi Jumalan. Hänelle selvisi, että fyysisen maailman ensimmäinen totuus on ihmisten veljeys ja heidän ykseytensä Jumalassa. Hän löysi Vuorisäärnasta, sen viidestä käskystä sen tien, joka johti hänet Jumalkokemukseen ja vasta sen jälkeen, kun hän oli kokenut Jumalan, hän lähti sen kokemuksen valossa tutkimaan tätä muotojen maailmaa. Silloin selvisivät kaikki elämän totuudet. Opetuksissaan hän ratkaisi kaikki elämän pulmat.

4

Kysymys: Miten yhteistyössä löytäisimme sen taidon, ettei kukaan tuntisi itseään syrjäytetyksi tai liiallisella työllä kuormitetuksi?

Vastaus: Mikäli on kysymyksessä henkinen työ, niin kuormaa tulisi ottaa niin paljon kuin kykenee kantamaan. Henkinen työ on ylimääräistä painolastia ja J. R. Hannula puhui kokemuksesta sanoessaan: Mitä rakastaa, sitä jaksaa. Syrjäytetyksi tulemisen tunne johtuu etupäässä siitä, että uskoo kykenevänsä enempään kuin mihin on tilaisuutta. Syrjäytettynä olemisen tunne on sielun sopukoista noussut harha, sillä henkinen elämä ja työ on vapaata ja siinä voi jokainen tuoda

esiin parastaan. Syrjäytetyksi tulemisen pelko herättää helposti vastareaktion. Kun elämä laskee aikanaan enemmän henkistä taakkaa kannettavaksi, silloin herää valitus työn raskaudesta. Rakkaus asiaa kohtaan pe-
lastaa kummastakin pulmasta.

5

Kysymys: Näkeekö ihminen kuolemanjälkeisessä elämässä karmallisten vaikeuksiensa syyt?

Vastaus: Teosofia opettaa, että kuolemanjälkeisen elämän päättyessä taivasmaailmassa, sielu näkee menneisyytensä, ruumistustensa sarjan ja sen mikä häntä odottaa tulevaisuudessa. Nyt, jolloin karman johto on Kristuksella jälleensyntymisen mysterioissa, Kristus painaa sieluun leimansa, kun häntä odottaa uusi jälleensyntyminen. Sielu lupaa silloin pyhässä ekstasissa yrittää parhaansa ja hän syntyy lapsena uudelleen maailmaan. Siten Kristus auttaa ihmissielua. Tuo kokemus kannustaa ihmistä pyrkimään henkisesti heille.

6

Kysymys: Mikä on suomalaisuuden syvin idea?

Vastaus: Suomalaisuuden syvin idea on aseeton kansa, joka turvaa sanan voimaan eikä aseisiin. Suomen kansallishaltian aate on se, että Suomen kansasta tulisi sellainen kansa, joka luottaa yksin Jumalaan.

Kyllä kristitytkin laulavat että "Jumala onpi linnamme", mutta se on sanahelinää, sillä kristikunta uskoo atomipommeihin, tykkeihin ja miinakenttiin. Jos kristikunta uskoisi Jumalaan, niin se hävittäisi sota-aseet. — Pekka Ervast esitti kansallishaltiamme toiveet. Ne tähtäävät hengen valtaan maailmassa ja sen vallan keskus on Mysterio-opisto, suuren Maailmanuskonnon keskus.

7

Kysymys: Ovatko maapallon kaikki mantereet alkuperäisillä paikoillaan?

Vastaus: Maapallon iästä ja siinä tapahtuvista muutoksista antaa H. P. Blavatsky vain viitteitä ja summittaisia vuosilukuja. Tällainen vaiteliaisuus on ymmärrettävissä, sillä esim. mantereitten vajoamiset eivät voine tapahtua yht'äkkiä, vaan osa kerrallaan. Tuhannen vuotta on maapallon historiassa kuin pisara meressä. Itämaiden pyhissä kirjoissa on kuitenkin viitteitä mantereittenkin kohtaloista ja H. P. Blavatsky mainitsee niistä "Salaisessa Opissa". Eräskin kommentaario opettaa: "Koska ensimmäinen maa oli puhdistunut neljänkymmenenyhdeksän tulen kautta, niin hänen ihmisensä, tulesta ja vedestä syntyneet, eivät voineet kuolla . . . ; toinen maa (rotuineen) hävisi niin kuin höyry ilmaan . . . ; kolmannen maan päältä poltettiin tulella kaikki Eroamisen jälkeen ja se vaipui alempaan syvyyteen (valtamereen). Tämä tapahtui kaksi kertaa 82 kierrosvuotta sitten". H. P. Blavatsky

jatkaa: "Mutta yksi kierrosvuosi on sama, mitä me kutsumme "tähtivuodeksi" ja perustuu kevättasauspisteen siirtymiseen. Tähtivuoden pituus on 25.868 vuotta ja kommentariossa mainittu aikakausi on siis kokonaisuudessaan 4.242.352 vuotta". Kolmannen, Lemuriaksi nimitetyn mantereen uppoamisesta on siis kulunut noin neljä miljoonaa vuotta ja sanotaan, että Pääsiäissaari, joka on tullut kuuluisaksi merkillisistä kuvapatsaistaan, olisi jäännös Lemuriasta. Neljäs manner, Atlantis, vaipui lopullisesti veden alle 850.000 vuotta sitten, vaikka se jo aikaisemmin oli alkanut laskeutua. Sen mantereen viimeinen jäännös, Poseidonia, upposi noin 11.000 vuotta sitten. (Katso mm. "Salainen Oppi" I osa s. 469—70). — On huomattava, ettei kommentaario kerro ensimmäisen mantereen häviämisestä, vaan sen puhdistumisesta tulen kautta. Ensimmäinen ihmisrotu oli eetterinen, joten siihen ei koskenut tuli.

8

Kysymys: Miten oppisin rakastamaan Jumalaa?

Vastaus: Mestari kysyi: Miten voitte rakastaa Jumalaa jota ette näe, ellette rakasta veljiänne, joita näette? Jumala on useimmille ihmisille vain käsite, ajatuskuva tai hartauden luoma mielle ja se on erilainen eri ihmisillä. Jonkun mielestä Jumala kehottaa vihaamaan "vääräoppisia", koska Vanhan Testamentin Jehova niin neuvoo. Jonkun toisen mielestä, joka on lukenut Uutta Testamenttia, Jumala kehottaa rakastamaan

kaikkia ihmisiä. Kummassakin tapauksessa jumal-suhde liittyy ihmissuhteeseen. Ihminen ei ole pelkkä käsite, vaan näkyvä todellisuus, ja meidän olemme joka päivä toinen toisemme kanssa kosketuksissa. Toisiamme meidän tulisi rakastaa. Kun meillä on oikea suhde toinen toisiimme, kun meidän keskinäiset välimme ovat selvät ja sopusointuiset, silloin tunnemme sisä-sämme, että olemme kuin oikeutetut kääntymään sisäisen Jumalammekin puoleen. Mutta kun välimme toisten ihmisten kanssa ovat epäsopuisia, niin ei ole oikeata suhdetta Jumalaankaan. Syy siihen on se, että me kaikki ihmiset olemme Jumalan kuvia. Meissä jokaisessa asuu Jumala sisäisesti ja sentähden se rakkaus, minkä kohdistamme toinen toisiimme, on rakkautta Jumalaan.

9

Kysymys: Kosmillinen Logos on Poikana ja Isänä asteettaisesti laskeutunut ihmiskuntaan. Onko noista Logos-vuodatuksista jotain positiivista apua niillekin ihmisille, jotka eivät vielä ole päässeet totuuden tietoon?

Vastaus: Kristus, ihmisen perikuva, pyrkii esille jokaisessa ihmisessä. Kristus on aina pyrkinyt ihmiskuntaa lähelle, mutta, kuten Hebrealaiskirjeessä sanotaan, Jumala puhui ennen profeettojen kautta, mutta näinä viimeisinä päivinä Hän on puhunut Poikansa kautta. Kristus oli ennen Jeesusta kaukana ihmisten päivätajunnasta ja vain profeetat osasivat siitä kertoa.

Kristus on yrittänyt päästä esille siinä moraalissa, jonka nuo opettajat, profeetat ovat julistaneet. Täten Kristus on aina tullut esille profeettojen kautta. Mutta kun aika oli täyttynyt, niin Kristus saavutti yhdessä ihmisessä, Jeesus Kristuksessa muodon. Täten Kristus tuli lähelle jokaisen ihmisen päivätajunta, joten Jeesus Kristuksen kautta tapahtunut Logos-vuodatus koitui kaikille ihmisille siunaukseksi. Tämä maapallo oli ennen Saatanan hallussa, erään suuren jumalallisen olennon, Saatanan, valtapiiriin kuuluva planeetta. Jobin kirjakin kertoo, että kun jumalat pitivät neuvotteluja, Saatanakin oli mukana jumalien neuvostossa. Aurinkokuntamme jokaisella planeetalla on oma hallitsijansa, ja maapallon hallitsijana on ollut Saatana, joka on pitänyt yllä hyvän ja pahan koulua. Tämä ihmiskunta on siinä erikoisessa asemassa, että tästä tulee kasvaa Logos, aurinkokuntien Luoja ja Isä. Siksi ihmiskunnan täytyy käydä läpi sellainen koulu, että se voi voittaa sitä käyden aineen mahdin, pahan. Siksi meille on annettu johtajaksi Saatana. — Kun Kristus saavutti muodon Jeesus Kristuksessa, silloin Saatanan valta luhistui näkymättömissä maailmoissa. Maapallo sai korkeamman minän ja Saatanakin tuli lunastetuksi. Saatana voi huoahata helpotuksesta, sillä hänenkin vapautuksensa päivä tuli näkyviin. Samalla Kristus tuli jokaiseen ihmiseen kuin sikiötilaan, jokaiseen ihmiseen tuli kuin kipinä Isän Jumalan tajunnassa olevasta täydellisyyskuvasta, ja se herätti ihmisessä synnintunnon. Jos teemme väärin, niin meissä herää ristiriita, omatunto kolkuttaa, kuten sanotaan. Olemme kuin pakotetut rinnastamaan päivä tietoista,

epätäydellistä itseämme sielumme sopukoissa olevaan Kristus-ihanteeseen. Tästä johtuu sisäinen ristiriita, ja se kannustaa nyt kaikkia ihmisiä ponnistamaan hie-
man enemmän ihmisyyttä kohti. Täten Kristuksen eli Jumalan Poika-tajunnan laskeutuminen ihmiskuntaan auttaa jokaista ihmistä, ei vain niitä ihmisiä, jotka ovat totuutta etsineet ja myös löytäneet.

Vaikka Saatanan valta tulikin murretuksi näkymätömässä maailmassa, niin Saatanan persoonallisuus jäi hallitsemaan näkyväistä maailmaa. Tästä johtui, että Kristuksen seuraajat joutuivat useimmiten verimarttyyriksi. Saatanan valta oli murrettava myös täällä näkyväisessä maailmassa. Se tapahtui siinä suuressa Jordankastekokemuksessa, jonka Pekka Ervast koki 13 päivä lokakuuta 1896, kun Logos Isänä inkarnoitui. Verimarttyyrius ei ole nyt enää välttämätön, mutta ihmisten teot joutuvat tuomiolle. Nyt on kysymys siitä, miten teoissa menettelemme pahan ja hyvän suhteen. Kun katsomme kansojen elämää tällä hetkellä, näemme jokaisen kansan olevan siten ristillä, että täytyy teoissa ratkaista kysymys tappamisesta, aseistuksesta. Ensimmäisestä suursodasta lähtien ovat maailman kansat pitäneet kongresseja, joissa yritetään löytää keinot, millä tavalla saataisiin aseet ja sotalaitokset pois. Nyt ymmärretään jo selvästi, että jos sotalaitoksia ylläpidetään, niin niitten täytyy sotia. Niitä ei voida ylläpitää leikin vuoksi. — Tämä toinenkin Logos-vuodatus tuli myös avuksi kaikille ihmisille siten, että Jumalan etsintä voi tapahtua ilman verimarttyyriutta ja että sota on tullut tarpeettomaksi, sillä sodalla ei enää voida ratkoa kansojen välisiä ri-

toja. Maailman kansojen on nyt poistettava sota maailmasta — tai kuoltava. Vaihtoehtoa ei ole.

10

Kysymys: Miksi emme jaska toteuttaa veljeyttä käytännössä?

Vastaus: Veljeys on ensimmäinen totuus. Meitä ihmisiä on suunnaton joukko ja olemme saaneet tämän maapallon kouluhuoneeksemme, jossa meidän tulee oppia asumaan sovussa keskenämme. Olemme tällaisen väistämättömän totuuden edessä ja meidän olemassaolomme, syntymämme ja kuolemamme on elämän kädessä. Tämä on totuus, mutta me ihmiset olemme ylpeitä ja omahyväisiä emmekä tahdo alistua tunnustamaan tätä totuutta. Omassa koppavuudessamme syrjimme toisiamme ja kun toiset syrjivät meitä, niin loukkaannumme. Näin jatkuu eripuraisuus, kunnes kuolema lopettaa riitamme. Kuoleman jälkeen meidän on pakko tilittää itsemme ja aikanaan saamme syntyä uudelleen. Saamme jälleen opetella veljeyden läksyä ja kenties olemme vähän nöyrempiä. Itsemme nöyryyttämistä voimme edistää mm. syventymällä tutkimaan tätä elämän kiertokulkua. Tutkimalla elämää ja asennoitumalla siihen oikealla tavalla, tyytymällä osaamme, saamme sisäisen rauhan ja näemme, että toisetkin ihmiset ovat elämän tahdosta siinä missä ovat. Näin pääsemme sisälle veljeyden henkeen. Tässä sopeutumisessa on apuna säännöllinen mietiskely, pyhien asioitten, etenkin Vuorisaarnan opetusten, keski-

tetty sulatteleminen. Siten opimme löytämään itsesämme epäveljeyden syyt. Kun lisäksi muistamme, että meillä on navan kohdalla salaperäinen aisti, joka aistii kaikkea ympäristössämme sympatian ja antipatian tasoilla ja saa mielikuvituksemme näkemään toisemme väärässäkin valossa, niin vähitellen opimme erottamaan totuuden harhasta. Elämä on annettu meille kasvamista varten, emmekä kasva ihmisyydessä ja veljeydessä, elleimme itse sitä tahdo ryhtymällä elämän kanssa yhteistyöhön.

11

Kysymys: Evankeliumeissa kerrotaan Jeesuksen sanoneen, että hän on tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan. Mitä tuollainen puhe tarkoittaa?

Vastaus: Noilla sanoillaan Mestari vain totesi, että jos esim. joku perheen jäsen herää totuudenetsijäksi erottuen hyväksytystä sovinnaisuudesta, epäilee ”lapsuutensa uskoa” ja kyselee elämänsä tarkoitusta, niin se herättää toisissa perheen jäsenissä ja ympäristössään vastustusta. Jos isä on esim. kirkon kannattaja ja poika arvostelee kirkkoa, siitä syntyy riita. Useimmat ihmiset samastavat itsensä asian, aatteen ja maailmankatsomuksen kanssa ja kun heidän omaksumaansa asiaa arvostellaan, niin heistä tuntuu, kuin heitä itseään arvosteltaisiin. Totuudenetsijät ovat aina olleet enemmistön syrjittävinä ja usein etsijäsielu jää yksin, ellei hän etsi ystäviä kaltaisistaan.

Kysymys: Mitä merkitsee käytännössä opetus: Autuaita köyhät hengessään?

Vastaus: ”Köyhät hengessään” tietenkin tarkoittaa, että ihminen on sisäisesti irti mammonasta. Alkuseurakunnissa ymmärrettiin, että kristittyjen piti olla ulkoisesti köyhiä, etteivät he saaneet omistaa mitään. Sellainen mahdollisuus on varsinkin lämpimissä maissa. Buddhalaismunkit kerjäävät kulho kädessä ruokansa, mutta buddhalaisissa maissa pidetään ruuan antamista munkeille pyhänä ja ansiokkaana tekona. Entä menestyisikö sama menetelmä esim. meillä Suomessa. Jos joku jakaisi omaisuutensa köyhille ja lähtisi kerjäämään, niin häntä katsottaisiin vähemmän suopeasti. Lisäksi Suomen talvi on kylmä, täällä pitää olla vaatetta ja asunto. — Mutta omaisuus ei estä sitä, että ihminen irtautuu sielussaan mammonasta, että hän on hengessään köyhä. Sitä Mestari sanoillaan tarkoittaakin. Jerusalemin seurakunnissa elämä oli järjestetty niin, että jokainen toi kaiken omaisuutensa apostoleille. Apostolit jakoivat yhteistä omaisuutta siten, että kaikilla oli ruokaa. He odottivat Kristuksen toista tulemistä. Mutta kun pääomat alkoivat loppua, niin Jerusalemin köyhiä uhkasi kurjuus ja puute. Apostolien teoissa kerrotaan, että Paavalikin keräsi almuja Jerusalemin seurakunnille. Kaikesta luopumisessa oli tuollainen epäkäytännöllinen kohta siksi, että elettiin pääoman varassa.

Luostarilupaueiksi kiteytyneet köyhyden, naimat-

tomuuden ja tottelevaisuuden lupaukset ovat asiallisesti ymmärrettävissä siten, että lupauksen tehneet ovat vapaita perhevelvollisuuksista ja taloudellisista huolista ja voivat kokonaan omistautua henkiseen työhön, olla tottelevaisia Jumalalle. Esimerkkeinä tällaisten lupauksen tehneistä ovat mm. Paavali, Pekka Ervast ja J. R. Hannula. He olivat lupauksilleen uskollisia kuolemaansa asti ja tekivät täydellä ponnella henkistä työtä. Herääkin kysymys, voiko taloudellinen puute tai naimattomuus edistää ihmisyyden kasvua maailmassa, jos köyhyydestä ja naimattomuudesta tulee tarkoitus sinään? Ihmisyyden kasvua edistää henkinen työ, ja ulkonainen köyhyys ja naimattomuus antavat paremman mahdollisuuden työntekoon. Mutta ellei henkinen elämä ja työ Mestarin sanoman puolesta kiinnosta, niin miksi pitäisi tehdä itsensä köyhäksi ja antautua toisten elätettäväksi? J. R. Hannula opetti: Meidän pitää tulla itseenäisiksi sekä siveellisesti että taloudellisesti.

13

Kysymys: Mistä johtuu hermostuminen?

Vastaus: Se on osaksi karmallista, hermostossamme on jokin heikko kohta. Mutta hermostollinen heikkous ei aina ole karmaa. Nykyaikainen elämä kaikkine kii-reineen ja hälinöineen käy yli hermostollisen kesto-kyvyn. Ei ole ihmiselle tarkoitettu esim. sellainen tilanne, että hän sodassa ollen joutuu vuodesta vuoteen makaamaan jossakin maakuopassa konekiväärin ta-

kana, ja yrittää ampua toisia ihmisiä. Se on ihmisluonnon vastainen tilanne. Kun sellaista jatkuu, niin ihmisen organismissa tapahtuu joitakin repeämisiä. Siitä on kylliksi esimerkkejä. Ne jotka olivat rintamalla, eivät vanhoina miehinäkään ole päässeet irti sodan järkytyksistä. Näennäisesti he saattavat olla rauhallisia, mutta kun tulee lepoetki, niin entinen sotänäyttämö nousee esille sielunpohjalta ja mielikuvitus jauhaa sen ympärillä. Nykyaika koettelee ihmisten hermostoa. Emme voi aina päätellä, että kaikki on menneisyyden aiheuttamaa. Karmallakin on alkunsa. Onhan sanottu niinkin, että kun toinen kansa hyökkää toisen kansan kimppuun, niin se on karmaa sille kansalle, jonka kimppuun on hyökätty. Mutta ei asia niin ole. Kansat käyttävät kaikki liikenevät varansa vuosikymmenet varustautuakseen mahdollisimman tehokkaasti. Sotilaallinen varustautuminen on syy ja sen seuraus on sota.

14

Kysymys: Mitä on persoonapalvonta? En ymmärrä sitä.

Vastaus: Persoonan palvonta näkyy selvimpänä tässä virallistuneessa kristikunnassa. Jeesus sanoi: Ei jokainen joka huutaa Herra, Herra, tule taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee mitä minä olen neuvonut. Kristikunta menettelee aivan päinvastoin. Se ei tee, mitä Mestari on neuvonut, kristityt eivät seuraa Vuorisaarnaa, vaan he huutavat Herra, Herra. Mesta-

rista, Kristuksesta, on tehty sellainen persoona, jota palvotaan huutamalla, mutta ei välitetä siitä, mitä hän on opettanut. Kristuksesta on tehty kristittyjen syntien kantaja. Tällainen on persoonan palvontaa. Ei persoonan palvontaa ole se, että kuuntelemme henkisen opettajan opetuksia, otamme niistä oppia, ja yrittämme niitä noudattaa. Niin tehden tunnustamme itsellemme ja toisillemme, että hän on viisas ihminen, joka osaa neuvoa.

15

Kysymys: Mitä kaikkea sisältyy Isä meidän -rukouksen kohtaan: "Älä johdata meitä kiusaukseen" ja Pekka Ervastin selitykseen: "valitsemaan kahden välillä, joista kumpikin mielestämme on hyvä"?

Vastaus: Muistakaamme kohta: "mielestämme on hyvä". Ei ole sanottu, että ne kaksi, molemmat, ovat todella hyviä, vaikka ne meidän mielestämme ovat yhtä hyviä. Voimme nähdä jonkin seikan hyvänä, vaikkei se todellisuudessa ole hyvä. Esim. nautinto, kunnia ja valta ovat mielestämme hyviä, kunnes saamme niistä katkeria kokemuksia ja huomaamme, että ne ovatkin pahoja. Karmalliset vaikeudet ovat usein tulos siitä, että edellisissä jälleensyntymisissä olemme luulleet arvotonta tavoiteltavaksi ihan teeksi. Kun katselemme kristikunnan menneisyyttä, näemme siinä mm. kaikenlaista uskonnon kaapuun pukeutunutta kunnianpyydetä. Oli mm. pylväspyhi-

myksiä. Joku oli kiivennyt pylvään päähän, ja veisaili siellä aamusta iltaan saadakseen osakseen ihmisten ihailua. Kun joku sivullinen katseli tällaista pyhimystä, hän tuli uskoneeksi pyhimyksen aitouteen ja kukaties ajatteli itsestään, että hänenkin pitäisi olla tuollainen pyhimys, oikein Jumalan mieleinen mies. Tuollainen toive voi toteutua jossakin seuraavassa jälleensyntymässä. Ihminen voi joutua palvottavaksi ja palvonnan kohteena ollessaan hän ehkä ymmärtää, että häneen kohdistunut palvonta onkin täysin aiheutonta, että se on hänelle kiusaus, joka tulee voittaa. Todellinen hyvä on se, että annan kunnian Jumalalle. Jos siis eteemme tulee sanokaamme kaksi ammattia, joista toinen suo pienemmän palkan, mutta antaa vähemmän vastuuta ja enemmän vapaa-aikaa henkiseen työhön ja toinen taas antaa suuremman palkan, mutta sitoo samalla vapaa-ajat, niin viimeksi mainittu ammatti on voitettava kiusaus. Kiusaus tulee kiehtovana näin: Kun saan enemmän palkkaa työstäni, silloin voin paremmin auttaa henkistä elämää taloudellisesti. Tällainen näkemys tuntuu perin järkevältä, mutta kokemus osoittaa, että rikkaus ajaa henkisen elämän tiehensä, sillä mammonaa palvellessa Jumala unohtuu. Noissa kahdessa ammatissa on toisessa edustettuna se edellisten elämien toiveuni, että rikkaana voi paremmin palvella ihmisyyttä. Kun kiusauksen edessä oleva tekee valintaa, hän huomaa, että on vaikeampaa luopua hyvästä palkasta. Ratkaisu on tämä: tee sitä, mikä on vaikeinta. Se on Pekka Ervas-tin viisas neuvo ja se pätee aina, kun joutuu tekemään valinnan kahden välillä, jotka molemmat näyttävät

yhtä hyviltä. Silloin voi lunastaa menneissä elämissä tapahtuneen haaveilun seuraukset.

16

Kysymys: Mitä miekka ja risti merkitsevät vertauskuvina?

Vastaus: Miekka on ikivanha symboli, samoin risti. Niinpä puhutaan totuuden miekasta, joka erottaa valheen ja totuuden toisistaan. Miekka on tekemisissä sodan ja sotimattomuuden kanssa. Kun miekkaa pidetään kiinni kahvasta ja sen kärki on ylöspäin, niin se kuvaa taistelijan miekkaa, sotakysymystä ei ole ratkaistu. Kun miekan kärki on alaspäin, silloin se on kuin hautaristi itsekkyyden hautakummulla. Sota on voitettu. Kun ristiksi muuttuneeseen miekkaan puhkeavat rakkauden ruusut, niin symboliikassa on ihmisen salaisuus. Me ihmiset itse olemme kuin egyptiläisiä silmukkaristejä. Pää edustaa ristin silmukkaa, kädet ristin poikkitankoa ja muu ruumis ristin alapäätä eli miekan terää. Risti kuvaa tässä tapauksessa aineellisuutta ja silmukka eli ympyrä henkeä. Tätä merkkiä käytetään mm. Maan ja Venuksen merkinä. Maan merkissä on ympyrä eli silmukka alaspäin ja ”miekka” ylöspäin, siis risti ympyrän päällä. Venuksen merkissä on päinvastoin, ympyrä on ristin päällä. Näillä symboleilla kuvataan näiden kahden planeetan ihmiskuntien kehitystilaa. Venuksessa hallitsee jo henki ainetta ja siksi Venuksesta saattoi aikoinaan tulla lähetystö maan päälle ja perustaa Valkoisen Veljeskunnan. Maapallon ihmiskunnan elämä on vielä ollut miekan hei-

luttamista. Siksi maapallon symbolissa on miekan kärki ylöspäin. Mutta nyt on tilanne muuttumassa, sillä kun Kristus tuli Jeesuksessa maapallon korkeammaksi minäksi, niin risti painui myös ympyrän sisään. Auringon Kuninkaallisen Neuvoston keskus on nyt maapallolla Pekka Ervastian henkisen saavutuksen ansiosta, joten ihmiskunnan tila on muuttunut. Maapallon oikea symboli on nyt sellainen, että on kolme ristiä, joista yksi on ympyrän sisällä, yksi ympyrän päällä ja yksi ympyrän alapuolella. Kun maapallolla on näin tapahtunut hengen voitto aineesta, niin nyt on ihmiskunnan vuoro kääntää miekka ristiksi ja antaa ristiin puhjeta ruusut, Kristus-rakkaus, joka kaunistaa kärsimyksen ristin.

17

Kysymys: Kun sanotaan, että tavat, taipumukset ja tottumukset ovat eetteriruumiissamme, ja kun tehtävämme on ratkaista elämän ja kuoleman mysteerit, niin tulee joskus pohtineeksi, mitä tapahtuu eetteriruumiille kuoleman jälkeen ja miten nuo tottumukset ja taipumukset siirtyvät uudelle persoonalle uudessa ruumistuksessa?

Vastaus: Varsinainen eetteriruuminen, fyysillisen ruumiin kaksoispuoli, kuolee ja lahoaa kiinteän ruumiin ohella. Jotkut selvänäkijät kertovat, että eetteriruumiit eli hahmot leijailevat pari metriä niiden hautojen yläpuolella, jossa kiinteät ruumiit ovat. Siksi hautausmaat ovat näkymättömältä puoleltaan inhoittavia. Asiantuntijat ovatkin aina suositelleet ruumiin poltta-

mista. Kun ruumis poltetaan, niin eetterinen kaksoispuoli hajoaa siinä ohella, koska sen kiinnekohta, ruumis hajoaa. Näin vainaja pääsee kokonaan eroon fyysillis-eetterisestä ruumiistaan. Jos vainaja on ollut liiaksi kiinni elämässä, niin hänellä on kuoleman jälkeen kuin jokin tukikohta fyysisessä maailmassa niin kauan kun ruumis on lahoamatta. Kerrotaanpa sellaisista puoskareista mm. Suomessa, jotka ovat ottaneet haltuunsa jonkun vainajan eetteriruumiin ja saaneet sen omilla konsteillaan elävöitetyksi. Luonnollisesti tuommoista oliota on sitten käytetty pahaan tarkoitukseen. Kaikki tuollaiset hämärät puuhut käyvät mahdolltomiksi, kun ruumis poltetaan. — Kun kysytään, mihin joutuvat tavat, taipumukset ja tottumukset, jotka syntyvät uudelleen seuraavassa ruumistuksessa, niin ne jäävät auriseen munaan, syyruumiiseen, joka on monadin verho. Aurinen muna on eetteriruumiin perusta, se, josta eetteriruumis vuodattautuu ulos jokaisessa jälleensyntymässä. Pekka Ervast opettaa, että aurinen muna on muistieetteriä ja että se on ihmisen aineellinen perusta, ihmisen maailmanmuna, kehä ”älä mene yli”, kuten myös sanotaan. Se on karmallinen atomi, ihmisen olemassaolon mysteeri. Se on Elämän lahja ihmiselle ja ihmisen tulee lunastaa se itselleen. Siihen perustuu ihmisen kuolemattomuus.

18

Kysymys: Paavalin roomalaiskirjeen 13:ssa luvussa sanotaan mm. seuraavat sanat: "...joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säättämystä vas-

taan, mutta jotka nousevat vastaan tuottavat itsellensä tuomion”. — ... ”esivalta ei turhaan miekkaa kannan, koska se on Jumalan palvelija”. Miten nämä sanat on ymmärrettävä?

Vastaus: Nämä ovat Paavalin sanoja ja Paavalikin sai itse kokea esivallan mahdin. Esivalta ei turhaan miekkaa kantanut Paavalinkaan suhteen, sillä esivalta antoi hänelle teloitustuomion. — On kuitenkin hyvä muistaa, että Paavali oli saanut sivistyksensä niiltä kansoilta, jotka elivät vanhan liiton elämää kuten juutalaisetkin elivät. Kun hän Damaskuskokemuksessa koki Jumalan Pojan, ei hän heti osannut heittää vanhaa elämänymmärrystään pois. Se pulpahti esiin hänen puheissaan silloin tällöin. Toisaalta sanotaankin, että jokainen kirjanoppinut, josta tulee opetuslapsi, tuo varastostaan esiin vanhaa ja uutta. Niin teki myöskin Paavali. Hän kirjoitti kirjeen, tai joku hänen oppilaisistaan kirjoitti, ja Paavali sen allekirjoitti. Sitten kirje lähetettiin jollekin seurakunnalle. Ei sitä kirjettä tietenkään tarkoitettu 2000 vuotta säilymään. Se oli tarkoitettu sille seurakunnalle, jota Paavali oli etukäteen opettanut ja joka jo vähän ymmärsi hänen maailmankatsomustaan. On aivan sattuma, että se kirje on säilynyt nykyiseksi muuttuneelle maailmalle. Se oli ehkä sille seurakunnalle ajan vaatima varoitus, koska henkinen työ silloin oli ainaisen kuolemanuhan alaista. On myös huomattava, että Paavali oli kristitty adepti, joten hänen opetuksiaan ei pidä ymmärtää vain ulkoaisesti. Valkoinen Veljeskunta oli todellinen esivalta. Se esivalta ei kannan turhaan totuuden miekkaa, joka

erottaa valheen totuudesta. Sille todelliselle esivallalle tulee olla kuuliainen, sillä se on ainoa todellinen vihkijä. Pekka Ervast opettaa, että kun kuninkaita vihittiin, niin joku Valkoisen Veljeskunnan Mestareista suoritti vihkimyksen. Vihittävä kuningas oli Valkoisen Veljeskunnan jäsen. Kuningas oli silloin kuningas Jumalan armosta. Nyt istuu valtaistuimilla kuninkaita, jotka ovat saaneet viran perintönä. — Paavalin oppilaat pyrkivät Valkoisen Veljeskunnan eli taivaallisen kuningaskunnan jäseniksi, joten heidän tuli olla kuuliaisia henkiselle esivallalle.

19

Kysymys: Elämänymmäryksemme sisältyy sekä moraalinen että metafyyssillinen puoli. Miten näitä molempia puolia pitäisi tuoda esille oikeassa suhteessa?

Vastaus: Elämän tarkoitus on, kuten J. R. Hannula sanoi, se, että meistä kasvaisi oikeita ihmisiä. Entä mikä on oikean ihmisen mitta? Se on lähinnä se, että osaisimme elää sovussa keskenämme, veljellisessä yhteisymmärryksessä, ja samoin kansat rauhassa keskenään. Tähän saavutukseen ei riitä filosofinen tai metafyyssillinen oppi, vaan moraalinen, Vuorisäärän elämänymmärryksen toteuttaminen, käytännöllistyttyminen. Moraali on numero yksi, se kasvattaa meistä oikeita ihmisiä. Kuitenkaan emme ole ainoastaan eettisiä olentoja, sillä meissä on myös järki, joka kysyy, mitä tämä elämä on. Siksi on välttämätöntä oppia ym-

märtämään elämän järjestystä, ettei meille kävisi kuten kirkolle, joka vuonna 553 kirosi jälleensyntyneen Origenen opin ohella. Jälleensyntyneen tekee elämän järkipäiseksi. Se selittää sen tosiasian, ettei elämä lopu kuolemassa, vaan elämä on koulu ja me synnymme maailmaan uudelleen ja uudelleen. On hyvä silloin tällöin palata myös metafysiikkaan ja filosofiaan kysymyksiin ja yrittää selvittää ihmiselämän ongelmia kaikilta puolilta. Siten järkemmekin tulee vaikutetuksi moraalisena elämän ensisijaisuudesta.

20

Kysymys: Mikä on murhaajan kohtalo kuoleman jälkeen?

Vastaus: Toisen ihmisen hengen riistäminen on murha, tapahtukoonpa se murhaajan mielestä miten pyhän asian puolesta tahansa. Kun murhaaja kuolee, niin hänen kuolemanjälkeinen tilansa riippuu luonnollisesti siitä, onko hän elämänsä aikana vapautunut julmasta kiinnostuksestaan. Onhan mahdollista, että murhatyön tehnyt ihminen myöhemmin katu tekoaan ja yrittää sitä sovittaa niin hyvin kuin taitaa. Hän voi herätä ymmärtämään ja tuntemaan sisässään, että hänen tekonsa oli rikos. Eivät kaikki ymmärrä. Esim. tavallinen isänmaallisuuskäsitys on se, että isänmaan puolesta pitää taistella henkeen ja vereen saakka. Kun ihmiseen on kasvanut tuollainen käsitys, ei hän tunne rikokseksi sotaa eikä veljesmurhaa, vaikka saman kan-

san jäsenet tappavat toisiaan. Kuoleman jälkeen sota-kin paljastuu rikokseksi, murhaamiseksi, ja voidaan sanoa, että murhaajan helvetti- ja kiirastulitilan vaikeus riippuu siitä, minkä verran murhaajassa on jäljellä murhan himoa. Himo palaa pois Tuonelassa, mutta jos vainajassa elää usko sodan pyhyyteen, niin se usko sulkee taivasmaailman portit. Kun tuonela-kausi päättyy, ts. kun vainaja on käynyt läpi kiirastulen ja tullut persoonallisen taivastilan portille, jolloin hänelle avautuu tilaisuus päästä kouluun oppiakseen tekemään jotakin hyvää ja inhimillistä vainajien maailmassa, niin edessä on este. Pekka Ervast opettaa, että Jeesus Kristuksen jälkeen on tullut sellainen laki kuolemanjälkeiseen elämään, että vainaja ei voi saavuttaa persoonallisen taivastilan astetta, ennenkuin hän on luopunut viimeisestään sota-ajatuksesta. On luovuttava perin pohjin siitä asenteesta, että sota ja murhaaminen olisi jotakin kunniallista ja kaunista. Vanhan liiton aikana pidettiin sodassa kaatumista ylevänä ja urhoollisena, ja sitä julistetaan suuriäänisesti vieläkin. Mutta kuolemanjälkeinen elämä on muuttunut. Ellei vainaja jaksaa luopua viimeisestään sota-ajatuksestaan, hänen on luovuttava persoonallisesta taivaselämästä. Tällöin jää koko kuolemanjälkeinen elämä sen parhaimmassa puolessa kokematta ja ihminen joutuu syntymään maailmaan suoraan kiirastulesta. Tällöin hän tuo mukanaan sotakiikkonsa. Voisimme etsiä historiasta esimerkkejä sellaisista sie-luista, jotka syntymästä haetaan tahtovat vain pahaa, ovat äärimmäisen raakoja ja julmia. H. P. Blavatsky sanoo, että tuollainen jälleensyntymä on sen ihmisen

maanpäällinen helvetti. Hänen elämänsä tulee jokaisen jälleensyntymän perästä yhä synkemmäksi. Hänen ruumiillinen elämänsä tulee lopulta niin tukalaksi, että se voi lopulta auttaa häntä pääsemään paheestaan.

21

Kysymys: Voisiko saada lisäselvitystä nk. permanenttiatomista, joka uudessa jälleensyntymässä yhtyy uuteen ruumistukseen?

Vastaus: Me ihmiset olemme sidotut tämän maapallon elämään, emme ole irrallisia olentoja. Tämä maapallo on jälleensyntynyt jo kolme kertaa ja tämä on neljäs jälleensyntymä, neljäs luomispäivä, missä nyt elämme. Me ihmiset olemme olleet aivan alusta saakka mukana tässä kehityksen virrassa, auttamassa kehitystä eteenpäin. Olemme kasvaneet kiinni tähän maapallon elämänpyörään. Tässä neljännessä luomispäivässä toimii ruumiillinen jälleensyntymä, koska ihmiskunta meni planeetan mukana näin alas aineeseen. Kuolema tuli ihmisen seuralaiseksi. Kuoleman jälkeinen elämä ja uusi jälleensyntymä pyörivät kehässä ja me olemme kiinni kaikissa elämäntasoissa ns. permanenttisen eli kestävän atomin avulla. Sana atomi ei ilmaise meille muuta kuin sen, että se on jotakin. Se antaa mielikuvan aineellisuudesta ja muodosta, se on muodon perikuva, ihmisen maagillinen keskus. Buddhalaiset puhuvat skandhoista, kyvyistä, taipumuksista, jotka koottuina antavat uuden persoonallisuuden.

Skandhat ovat siis aineellisia, koska ne säilyvät, ne ovat muistia, muistieetteriä. Ihminen jättää kuollessaan voimatodellisuuden tähän fyysilliseen maailmaan. Se voimatodellisuus säilyy täällä ja liittyy karmana uuteen ruumistukseen. Elämä on lakisiteinen. Meissä on fyysillistä, eetteristä, astraalista ja äly-"maailmaa". Ne "maailmat" ovat meissä itsessämme ja elämän aikana kylvämme niihin siemenet, joista kasvavat varret ja kukat. Kuoleman jälkeen kukat lakastuvat, mutta niistä jää "tuoksu" jokaiselle tasolle: skandhat, voimapyörteet. Niitä yhdistää buddhinen "jänne". Eri tasojen voimapyörteet ovat paikallisesti yhdessä, kuten ihmisen eri prinssiipit ovat samassa avaruuden kohdassa. Siksi puhutaan karmallisesta atomista, aurisesta munasta, syyruumiista jne., tarkoittaen samaa asiaa. Kun synnymme uudelleen maailmaan, uusi persoonallisuus kootaan noista voimapyörteistä ja niin kehitys jatkuu. Kehitys on muistamista, muisti säilyttää ennen koetun.

Ihminen jättää kuolemassa ensin kiinteän ruumiin ja sen jälkeen eetteriruumiin. Kiirastulessa haihtuu astraaliprinssiippi ja taivasmaailmassa älyprinssiippi. Mutta vainaja kertaa kuolemanjälkeisessä elämässään fyysillistä elämäänsä muistikuvina. Muisti on muistieetterin toimintaa ja muistieetteri on fyysillistä ainetta, ainetta plastillisessa tilassa. Aineellinen muistieetteri toimii siis vainajan taivastilatajunnassakin, joten fyysillinen maailma ei jätä häntä kokonaan kuolemanjälkeisessä elämässä. Tämäkin seikka osoittaa, että ihmisen okkultinen rakenne sisältää salaisuuksia, joita eksoteerinen teosofia ei selitä.

Kysymys: Pekka Ervast opettaa, että ruumis on viisas ja että ihmisen pitäisi oppia kuuntelemaan ruumiinsa ääntä. Hän sanoo, että ruumis edustaa ihmisessä hyvää ja sielu paha. Yleensä pidetään ruumista pahana ja sielua hyvänä. Millä tavalla näitä asioita ymmärtäisi?

Vastaus: Myös H. P. Blavatsky sanoi, että jos kysymme mikä on alin prinsiippimme, niin se on astraaliprinsiippi. Ruumis sitävastoin on vanha, sen siemen laskettiin kehityksen virtaan jo ensimmäisessä luomispäivässä. Se on kulkenut pitkän kehitystaipaleen ja on viisas. Kun rikomme ruumiimme viisautta, niin ruumis panee vastaan. Joku voi esim. juoda itsensä päihdyksiin tai syödä sopimattomasti. Silloin ruumis panee vastalauseen ja tyhjentää vatsan. Näin se yrittää pitää yllä tasapainoa. Siksi meidän pitäisi oppia kuuntelemaan ruumiimme ääntä. Kun huomaamme ruumiissamme jotakin vikaa, niin pitäisi ottaa selvää, mistä vika johtuu, pakotammeko ruumistamme vääriin tekoihin tai vääriin tapoihin. Sanotaan, että verenvuodatus, sota ja eläinten tappaminen aiheuttavat karmallisena seurauksena heikon vatsan. — Sielussa asuu kaikki pahuus. Viha, pettämishalu, julmuus, mustasukkaisuus, oveluus . . . ovat sielussamme. Jos sanomme ruumiillemme: Varasta, niin se tottelee ja varastaa, mutta sielu antaa ruumiille käskyn varastaa ja siksi ihminen sieluna, tajuntana on vastuussa.

Kysymys: Yhteiskunnat pyrkivät lailla turvaamaan omistusoikeuden. Uskonto opettaa, ettei ihminen omista mitään, hän saa työn tuloksetkin Jumalan armosta, lainaksi. Ihminen on Jumalan taloudenhoitaja. Miten nämä erilaiset näkökannat soveltuvat toteutettaviksi totuudenetsijän elämässä?

Vastaus: Katsellessamme ihmiselämää kuoleman taustaa vastaan toteamme, että kaikki mitä omistamme on lainatavaraa. Kuoleman saapuessa kaikki omaisuus on jätettävä. Vaikka arkku tai tuhkauurna täytettäisiin kultakolikoilla, niin kyllä ne kolikot jäävät hautaan, ei vainaja saa niitä mukaansa. Näin ollen on täysin asiantonta tuudittautua siihen uskoon, että omistamme jotakin. Siksi tehtävämme on oppia semmoinen elämäntaito, että vaikka meillä olisikin omaisuutta, niin emme ole siinä kiinni, emme himoitse omaisuutta. Kun osaamme siten luopua, silloin on vapaus myöskin kuoleman jälkeisessä elämässä.

Nykyajan totuudenetsijää opetetaan: Alista mammona hengen palvelukseen. Jerusalemin kristillisissä alkuseurakunnissa seurattiin essealaisten esimerkkiä siten, että seurakuntaan liittyvä toi koko omaisuutensa apostoleille, jotka jakoivat yhteisestä omaisuudesta mitä kukin tarvitsi. Ero essealaisten ja alkukristittyjen välillä oli siinä, että essealaiset tekivät ahkerasti työtä ja siten ylläpitivät seurakuntaa, kun sitävastoin alkukristityt odottivat Kristuksen pikaista takaisintuloa ja

elivät vain rukouksissa. Mutta kun ei koottu uutta pääomaa, niin vanha loppui ja seurakunnat joutuivat tukalaan asemaan. Apostolien Teot kertovat, että Paavalikin kiertäessään paikkakunnalta toiselle, kokosi varoja niiltä seurakunnilta, joita oli hänen toimestaan syntynyt, ja vei Jerusalemin köyhille. Sittemmin nuo seurakunnat hävisivät. Elämän ylläpitämistä varten täytyy olla mammonaa käytettävissä. Ellei sitä hanki omalla työllään, joutuu elämään toisten kustannuksella. J. R. Hannula opetti, että on pyrittävä tulemaan taloudellisestikin itsenäiseksi. Silloin voi antaa aineellisuutta Mestarin työn palvelukseen. Niin teki Paavalikin. Hän elätti itsensä teltantekijänä seisoen taloudellisesti ja siveellisesti omilla jaloillaan. Silti hän suoritti apostolititehtävänsä puhuen Mestarinsa asiasta ihmisille ja kooten varoja Jerusalemin köyhille. Köyhyyden ihanne on esiintynyt myöhemminkin, mm. Fransiskus Assisilainen nai "rouva köyhyyden". Fransiskus koki mystillisen kokemuksen ja ymmärsi, että kaikesta täytyy luopua. Fransiskus Assisilaisen sielun-tila oli ihanteellinen ja kaunis. Hän oli mystillisessä suhteessa Mestariinsa kuunnellen aina Mestarinsa ääntä. Ymmärrämme Fransiskusta mystikkona, joka sielunsa autuudessa uppoutuu jopa Kristuksen haavoihin. Mestari taas käyttää mammonaa hengen palvelukseen. — Henkinen työ ei menesty nykyaikana ilman rahaa. Esitelmähuoneistot, sanomalehti-ilmoitukset ym. vaativat rahaa, kirjojen kustannus ja aikakauslehti niinikään. Aineellisuutta täytyy olla, jotta henkinen työ edistyisi. Jos tahdomme tämän sanoman saada voimakkaasti leviämään, niin rahaa täytyy käyttää. Se

kysyy uhrimieltä asian harrastajilta, järkiperaistä taloudenhoitoa.

24

Kysymys: Miten ymmärrämme käsitteet Ihmisen poika ja Jumalan poika?

Vastaus: Meissä jokaisessa on Ihmisen poika, järki. Se erottaa ihmisen eläimestä. Johanneksen evankeliumissa sanotaan, että Ihmisen poika pitää ylentää. Jeesus sanoo: Kun ylennätte Ihmisen pojan, niin ymmärrätte, että minä olen se mikä minä olen. Kun nostatte järjen näistä maallisista asioista ylös ihmisyyttä kohti, silloin te valistutte ja ymmärrätte, että minä Jeesus olen se odotettu Messias, josta profeetat ovat ennustaneet; minä julistan uuden sanoman. Järjen, ihmisen pojan valistaminen tekee mahdolliseksi ymmärtää Jumalan Poikaa. Jumalan Poika on kosmillis-mystillinen Kristus jokaisessa ihmisessä. Jeesuksessa se oli saavuttanut miehuuden mitan. Kun ihminen kulkee Vuori-saarnan tietä tarpeeksi pitkälle, niin hän tulee päivätaunnassaan yhteyteen oman Jumalan poikansa kanssa, hän yhtyy Kristukseen. Silloin hän tietää kokemuksesta, että Kristus oli laskeutunut Jeesuksen päivätauntaan niin täydellisesti, että Jeesus Kristus oli "minä olen" eli Jahve, yksi Elohimeista, Logoksen Poikaryhmän johtaja. Kun juutalaiset korottaessaan järjen eli ihmisen pojan itsessään olisivat ymmärtäneet Jeesuksen okkultisen aseman, niin he olisivat kuunnelleet hänen opetuksiaan ja noudattaneet niitä. Silloin kris-

tinusko olisi alkanut juutalaisista. Jeesusta ei olisi tapettu, vaan Juudan kansasta olisi tullut uuden uskonnon kehto ja profeettojen ennustukset olisivat toteutuneet.

25

Kysymys: Mikä on puhtauden ihanne?

Vastaus: Puhtaudesta on monenlaisia käsityksiä. Sillä ymmärretään useimmiten sukupuolista puhtautta, asketismia. Luostarit ovat askeettisen puhtauden keuilupaikkoja. Vuorisaarnassa kehoitetaan olemaan puhtaita sydämessä. Autuudenjulistuksissa sanotaan, että autuaita ovat puhtaat sydämessään, sillä he saavat nähdä Jumalan. Puhtaus kuuluu ihmisen jumalalliseen puoleen kuten suuttumattomuus, vannomattomuus, totuudellisuus, pahanvastustamattomuus eli rauha ja rakkaus. Rakastakaa vihollisiannekin, älkää sotiko. Ne ohjeet ovat tulleet — kuten Pekka Ervast huomauttaa — elämän suuresta syvyydestä, niitä ei ole kukaan keksinyt. Elämän syvät lait on Vuorisaarnan käskyissä saatettu ihmisille käsitettävään muotoon. Jeesus Kristus osasi esittää nuo elämänlait lyhyesti, selvinä käskyinä. Hän rinnastaa omia käskyjään Mooseksen käskyihin. Mooseksen käskyt olivat ulkonaisia ohjeita, esim. ei pidä rakastella toisen vaimoa, mutta Jeesus sanoo: olkaa puhtaita tajunnassanne. Puhtauden ihanne on sisäinen tila, siihen ihminen voi pyrkiä. Ajatusten puhtaus johtaa puhtauteen käytännössä. Pekka Ervastian "Vuorisaarna" -kirja

antaa oikean kuvan Jeesus Kristuksen moraalisista opetuksista.

Kysymys 1: Miten pitäisi toimia, jotta pääsisi seuraavassa jälleensyntymässä henkisen työn yhteyteen?

Kysymys 2: Voiko karman toimintaa ymmärtää niin, että Lutherin uskonpuhdistukseen osallistuneet henkilöt ovat sitoneet itsensä nyt alkaneeseen uskonpuhdistustyöhön, siis tähän kristosofiseen työhön? Ja tuovatko he siihen sekä hyvän että huonon karmansa?

Vastaus: Lutherin uskonpuhdistus kohdistui vallassa olevan kirkon mädännäisyyteen. Luther ei kyennyt löytämään Kristuksen oppia ja siksi hän epäonnistui.

Jeesuksen aika oli suuren kosmillis-henkisen voimavuodatuksen aika ja nykyaika on sen vastaavaisuus, siis tavallaan palestiinalaisen ajan jälleensyntymä. Pekka Ervast rinnasti näitä ajankohtia toisiinsa, sillä elämme jälleen uuden uskonnon syntyvaiheissa.

Jeesuksen elämäntyö oli uskonpuhdistustyötä siinä merkityksessä, että hän yritti puhdistaa juutalaista uskontoa ja tuoda siihen uuden sisällön. Samalla hänen elämäntyöstään alkoi kristinusko. Pekka Ervast puhdisti ja teki ymmärrettäväksi Jeesus Kristuksen opin ja sanoman, samalla hänen kirjoissaan tulevat puhdistetuiksi kaikki tunnetut uskonnot. Mm. hänen kirjansa ”Suuret uskonnot” on erinomainen opas toisiin uskontoihin. Samalla hänen elämäntyönsä loi aivan yleismaailmallisen uskonnon, jossa elämän

kaikki pulmat tulevat ratkaistuiksi. Joudumme kysymään, mistä uuden uskonnon työntekijät ovat tulleet ja ovatko he ennenkin olleet mukana samantapaisessa työssä? Kun ajattelemme tätä asiaa vaikkapa karman kannalta, niin ymmärrämme, että kun alkukristillisen ajan kristityt — Paavalin seurakunnat mukaan luetuina — tekivät työtä kristinuskon puolesta, niin he ansaitsivat työllään karmallisen perinnön ja saivat tulla työhön kahden tuhannen vuoden perästä, kun uusi uskonto aloitettiin. Pekka Ervast sanoo kirjassaan ”Laki vaiko evankeliumi?” mm., että niitä ihmisiä, jotka olivat mukana alkukristillisellä ajalla, on syntynyt maailmaan viime vuosisadan lopusta lähtien ja yhä uusia tulee syntymään, ja heissä on pelastus. He tuovat mukanaan sisäisenä tietona ja valistuksena sen, minkä he saivat kristinuskon alkuajoina. — On hyvä muistaa, että kristillinen kausi jakaantui moneen jaksoon. Ensin vaikutti Jeesus Kristus pienen oppilaskoukkonsa kanssa, johon liittyi osa Johannes Kastajan oppilaista. He tekivät työtä ja muodostivat Jerusalemin köyhien seurakunnan. Sitten tuli Paavali, joka ymmärsi, että kristinusko on tarkoitettu kaikille ihmisille, eikä ainoastaan juutalaisille. Paavali sai luvan muutamilta apostoleilta puhua Kristuksesta ulkopuolisille; Pietarikin antoi luvan Paavalille. Paavali sai toverikseen jonkun toisen ja yhdessä he lähtivät puhumaan kristinuskosta ns. pakanoille, niille ihmisille, jotka juutalaisen käsityksen mukaan olivat pakanoita. Näin tuli uusi työvaihe, syntyivät Paavalin seurakunnat. Ja kun Paavali myöhemmin joutui ristinpuulle Roomassa, toiset jatkoivat Paavalin työtä ja niin tuli jälleen uusi

jakso. Näin laajeni kristinusko. Pekka Ervast huomauttaa "Gnostikot"-kirjassaan, että miljoonat ihmiset saivat alkukristillisen elämänymmärryksen. Myöhemmin muodostui kristillinen kirkko. Se keksi mm. piispanlistat, joilla todistettiin Pietari ensimmäiseksi piispaksi ja piispuuden siirtyneen Pietarilta kirkolle. Lopulta kirkko teki liiton valtion kanssa. Ja kun myöhemmin käytiin ensimmäinen kristillisvaltiollinen sota, niin siihen loppui varsinainen kristillinen kausi. Kristittyjen liitto valtion kanssa oli kristittyjen suurin lankeemus. Jeesus Kristuksen työ epäonnistui henkisenä liikkeenä. Alkukristillinen kausi valmisti ihmisiä tulevaisuutta, siis nykyaikaa varten. Ne ihmiset, jotka silloin olivat mukana henkisessä työssä, saivat tällä vuosisadalla syntyä maailmaan tavallisina ihmisinä. He toivat mukanaan myös henkilökohtaisen karmansa, joka vaikuttaa erilaisina voimina alkaneessa Maailmanuskonnossa.

27

Kysymys: Miten fyysillinen praana, elämänvoima, voi vaikuttaa kuoleman takana, astraalimaailman kii-rastulessa?

Vastaus: Sanotaan, että elämänvoima pitää elämän yllä fyysillisessä, astraalisessa ja mentaalisisessä maailmassa. Elämänvoima sisältää siis kolme "prinsiippiä", sitä on kolme erilaistumaa. Elämänvoima on aurinkovoimaa. Fyysillinen ruumis särpää sitä ja se erilaistuu praanaksi elähdyttäen ruumiin soluja. Elämän-

voiman astraalinen ja mentaalinen erilaistuma elähdyttää tunteita ja ajatuksia. Fyysillisen elämän aikana elämänvoima rakentaa ihmistä kolmella tasolla, kuoleman jälkeen se polttaa poroksi koko persoonallisuuden. Fyysillinen ruumis ja eetteriruumis hajoavat, himot palavat Tuonelassa ja persoonalliset ajatukset taivasmaailmassa. Elämämme ja kuolemamme on riippuvainen elämän tulesta. Vain Kristus sen tulen voittaa ja silloin ihminen käy elävän tulen läpi, kuten Paavali Damaskon tiellä. Myös Pekka Ervast kertoo siitä tulesta kuvatessaan henkistä syntymäänsä.

28

Kysymys: Miten on käsitettävä Markuksen evankeliumin 11. luvun 13—14 kohdat, jotka kertovat viikunapuun kiroamisesta?

Vastaus: Jeesus meni opetuslastensa kanssa Jerusalemiin ja he näkivät tien vieressä viikunapuun, jossa oli lehtiä, mutta ei hedelmiä. Sanotaan, että Jeesus kirosi viikunapuun ja se kuivettui. Jeesus ei tehnyt pahaa kenellekään. Miksi hän olisi sitä tehnyt viattomalle puulle? Evankeliumin kertomus onkin vertaus. Jeesus nimitti itseään tosi viinipuuksi ja vähäisempiä mysteriokouluja nimitettiin viikunapuiksi. Jeesus oppilaineen poikkesi sellaiseen mysteriokouluun, joka kyllä toimi, mutta se oli henkisenä kouluna rappeutunut eivätkä sen opettajistolle kelvanneet Jeesus Kristuksen neuvot. Niin menetellen se koulu tuomitsi itsensä häviöön. — Kun Pekka Ervast tarjosi apuaan kirkolle

eikä kirkko ottanut vastaan tarjottua apua, niin kirkko tuomitsi itsensä Kristuksen lipunkantajana matalikolle lahoamaan.

29

Kysymys: Miten on ymmärrettävä sitä Pekka Ervas-tin opetusta, että Kristus on lähempänä meitä kuin meidän korkeampi minämme?

Vastaus: Korkeampi, kuolematon minä on ylemmällä älytasolla ja ihminen saa siihen kosketuksen kuolemanjälkeisen elämän lopulla. Korkeampi minä on päivätajuiselle ihmiselle melkoisen kaukainen asia. Joskus herkkänä hetkenä se vaikuttaa jalostavasti ja nostavasti, mutta tavallisessa arkielämässä se ei paljon tunnu. Mutta Kristus on lähestynyt ihmiskuntaa, ihmistä, ja saavutti Jeesus Kristuksessa eetteritason, siis fyysillisen maailman, ja tuli päivätajunnan taakse. Siksi se on lähempänä kuin korkeampi minä, joka on älytasolla. Kristus tuli jokaisen ihmisen sydämeen ja odottaa syntymistä. Siksi meissä on synnintunto. Jokainen käsittää eron pahan ja hyvän välillä, sillä Kristus puhuu meidän sisässämme. Tämän aavistuksen lisäksi olemme saaneet sanallisesti esitetyt, Kristuksen antamat elämänohjeet, joten saatamme tehdä vertailuja oman sisäisen omantuntonne ja Vuorisaarnassa esitetyn moraalin välillä, verrata niitä toisiinsa ja vakuuttua, että sisäinen oikeus- ja ihmisyytajumme on samanhenkinen Vuorisaarnassa kirjallisesti esitetyn moraalin kanssa. Täten Kristus on lähellä päivätajun-

taamme. Henkinen tiemme on nyt siinä, että mietiskelyelämällä ”vedämme” korkeamman minämme Kristuksen yhteyteen.

30

Kysymys: Mitä merkitsee siunaaminen Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen? Kätkeytyykö siihen jokin syvempi tieto?

Vastaus: Voisimme kysyä, mitä siunaamisella yleensä tarkoitetaan? Kun esim. paavi katolisissa maissa nostaa kätensä ja siunaa uskovaisten joukon, niin mitä se vaikuttaa? Lähteekö paavista jotakin voimaa katsoelijakuntaan vai onko ele hämäystä? Kansa ja ehkä paavikin uskovat, että tuollainen ”siunaus” vaikuttaa jotakin, mutta tietääkö kukaan mitä se vaikuttaa? Tietääkö joku, että esim. ”siunatun” ruumiin on helpompi lahota haudassa kuin siunaamattoman ruumiin? Emme tiedä, vastaavat kristityt, mutta me uskomme ”siunausten” vaikuttavan jotakin. — Kun Jeesus Kristus viimeisellä aterialla otti leivän ja siunasi sen, niin hän valoi tietoisesti leipään omaa elämänenergiaansa. Se siunaus oli maagillista, vaikuttavaa. Kun oppilaat nauttivat leipää ja viiniä, niin he tulivat osalliseksi Mestarinsa voimasta. Samoin tapahtui myöhemmin Paavalin seurakunnissa, kun Jeesus Kristus ilmestyi jakamaan leipää ja viiniä. Mutta Paavali elikin tietoisesti Kristuksessa ja siksi ehtoollinen oli maagillinen. Mutta kristikunnalta on tieto hävinnyt ja jäljelle on jäänyt kuollut muoto.

Kysymys: Jos ihminen monen elämän aikana vahvistaa materialistista elämäntavustaan, niin mihin se lopulta vie?

Vastaus: Se vie materialismin voittoon. Kun ihminen vahvistuu siinä uskossa, että elämä päättyy kuolemaan, ettei kuolemanjälkeistä elämää ole, ettei ole Jumalaa eikä muuta moraalialue kuin väkevemmän oikeus, niin kuolemanjälkeinen elämä päättyy kiirastuleen. Sitten seuraa uusi jälleensyntymä. Kun tällaista jatkuu kauan ilman taivastilaa, niin silta jumal-ihmisen ja alemman itsen välillä heikkenee ja lopulta katkeaa. H. P. Blavatsky valitti toisinaan, että on niin paljon sieluttomia ihmisiä. Tällainen ihminen päättyy lopulta ns. avishiin. Hänen elämänsä alkaa olla pelkkää helvettiä, kunnes seuraa häviö. Pekka Ervast kertoo kuitenkin, että häviö on perin harvinainen. Elämä on sitenkin niin ankara koulu, että "vasemman käden" tielle suistunut useimmiten kääntyy takaisin. Hän joutuu lopulta niin ahtaalle, että hänen täytyy tarkistaa näkemystään ja muuttaa suuntaansa. Elämäkoulu on niin kova, että se oikaisee pahalle vannoutuneenkin.

Kysymys: Kristosofia opettaa, että maapallon elämäntavustaa käy noin 60.000 miljoonaa ihmisieluä, joista on samalla kertaa ruumistuneena noin 30. osa.

Nyt kuitenkin tämän maailman viisaat väittävät, että ihmiskunnan lukumäärä lisääntyy lisääntymistään läheten ehkä 3 miljaardia, jopa tulevaisuudessa 4 miljaardia. Ovatko he erehtyneet vai mikä on totuus?

Vastaus: Tämän maailman viisaus on perin lyhytikäinen, sillä vasta muutamana vuosikymmenenä, tai vaikkapa muutamana vuosisatana, on pohdittu k o k o m a a i l m a n ongelmia. Länsimainen oppineisuus sairastaa luulotautia, sillä se uskoo ratkaisseensa maailman arvoitukset. Ihmiskunta on tallannut tätä maan-kamaraa melkein nykyisenkaltaisena ihmisenä jo yli 18 miljoonaa vuotta, ja tämä länsimainen sivistys tieteen on tuossa valtavassa ajassa kuin kaarna aalloilla. Sillä ei ole mitään kokemusta eikä tietoa siitä, mitä on tapahtunut vuosituhansia ja vuosimiljoonia sitten, sen tieto on arvailuja ja kuvitelmia. Tätä maailmaa on asuttu ennenkin, ja jos ihmiskunta lisääntyy jonakin ajankohtana joitakin miljoonia enemmän taikka vähemmän, niin se ei paljoa merkitse. Jos ihmiskunta olisi jatkuvasti lisääntynyt kaikkien niiden miljoonien vuosien aikana, jolloin ihmiskunta on maan päällä elänyt, niin tälle maapallolle ei enää mahtuisi ketään. Luonto pitää tasapainon elämässä ja nykyinen häiriötila on tilapäinen ja ihmisten aiheuttama. Ihmisten tämänhetkinen lisääntyminen on vähäinen häiriö rinnastettuna siihen häiriöön, jonka aiheuttaa väkivaltaisuus. Viides juurirotu, jota tyypillisimmin edustaa tämä länsimainen "kristillinen" sivistys, on nyt saapunut kriitilliseen kohtaansa. Se on ruumiillistuttanut väkivallan ja on olemassa se mahdollisuus, että jumalat

vetävät suojelevan kätensä sen yltä. Jos niin käy, viidennen juurirodun elämä katkeaa. Euroopan manner on ensimmäisiä niiden mantereitten joukossa, jotka meri hautaa vuosimiljoonia kestävänsä uneen. Kun kuudes juurirotu aikanaan pääsee "kivikausi"-asteestaan, niin sen oppineet, jos he sattumalta löytävät nykyaikaisen suihkukoneen jäännöksen, pyörittelevät viisaita päitään ja tuumailevat, että olipa niillä entisajan ihmisillä kummallisia jumalankuvia.

33

Kysymys: Pekka Ervastin "Suuressa seikkailussa" puhutaan kahdesta koloniasta, Whiteway ja salaperäinen Versailles. Kuinka asia on ymmärrettävä Maa-ilmanuskonnon käytännön kannalta?

Vastaus: Whiteway-yhdyskunta oli jonkun rikkaan rahapohatan puuhaa. Hän oli ostanut maatilan ja kutsui sinne sanomalehti-ilmoitusten avulla joukon sellaisia ihmisiä, jotka halusivat elää rauhallista elämää. Yhteiskunta koostui siis ihmisistä, joilla saattoi olla erilaiset motiivit, sillä ei tunnu uskottavalta, että sanomalehti-ilmoituksin saadaan kokoon Jumalan etsijöitä. Toimeentulo siinä yhteiskunnassa oli ilmainen. Pekka Ervast antaakin ymmärtää, että kolonian jäsenet elivät itseään varten. Heidän ei tarvinnut huolehtia mistään. Siinä toteutui sellainen yksilövastuu, että maatilan omistaja otti kaiken vastuun päälleen, mutta kolonian jäsenet olivat ilman vastuuta. Koloniassa oli eräs suomalainenkin, joka osoittautui sängen tietämät-

tömäksi mm. siitä, kuka kolonian menot rahoitti. Henkistä työtä ajatellen tuollaisesta koloniasta ei ole muuta apua kuin se, että muutamilla ihmisillä on siellä tilaisuus levätä ja mietiskellä ja valmistaa itseään henkiseen työhön, mikäli kolonian jäsenet harrastavat henkistä elämää, ovat totuudenetsijöitä. — Pekka Ervast puhuu kyllä siitä, että henkistä elämää harrastavien olisi hyvä asua lähellä toisiaan. Silloin he voisivat tehokkaammin toimia yhdessä ja auttaa toisiaan henkisessä työssä.

”Suuressa seikkailussa” kerrotaan lisäksi salaperäisestä Versailles-yhdyskunnasta. Siellä tohtori Kotka tapasi professori Batoryn, ihmisen, joka ratkaisi Kotkan Amerikan matkan tarkoituksen. Versailles-yhdyskunnassa ratkeaa koko ”Suuren seikkailun” juoni ja tarkoitus. Siinä näytetään kuva siitä, miten suuren Maailmanuskonnon keskus työskentelee. Tärkein seikka tuon yhdyskunnan elämässä ymmärtääkseni on se, että siellä eletään kahdenlaisessa päivätajunnaassa, siis nimenomaan päivätajunnassa eikä unitajunnassa. Versailles’in asukkaat puuhasivat jokapäiväistä arkielämäänsä kuten muutkin ihmiset, mutta aamuisin he kokoontuivat eetterimaailmassa olevaan luolaan ja silloin he olivat toisenlaisessa tajunnan tilassa, korkeammassa päivätajunnassa. Arkinen elämä kului tavallisessa karkeassa päivätajunnassa, mutta mietiskelyaika luolassa vietettiin korkeammassa päivätajunnassa. Näille tajunnan tiloille on vastaavaisuus, esim. kristofosifilla kesäkurseilla, vaikkemme sitä huomaa. Kun saavumme arkielämästämme kesäkurseille ja pääsemme kurssien viritykseen, niin meidän tajuntamme

kohoa henkisiin asioihin ja silloin tulemme eläneeksi korkeammassa päivätajunnassa. Silloin ajattelemme ihmisyyttä koskevia asioita, jotka ovat korkeudesta koitoisin. Meidän tajuntamme nousee tavallisesta arkitajunnasta korkeampaan päivätajuntaan ja silloin saatamme kuunnella Jumalan ääntä. Näiden tajunnantilojen eron huomaa parhaiten ensikertalainen. Lähtiessään kesäkursseilta hän saattaa olla monta vuorokautta erilaisessa virityksessä eikä jaksa heti sulattaa tavallista arkielämää. Mutta kaikkeen tottuu. Kun vuodesta vuoteen olemme mukana näissä henkisissä harrastuksissa, ei noille sieluntilan muutoksille pane erikoista merkitystä. Kuitenkin keskitetty yhteistyö henkisten asioiden parissa on se voima, joka valaisee itseämme ja maailmaa.

34

Kysymys: Edellisten luomispäivien luokalle jääneistä ihmiskunnista ovat poistuneet jo "Vahvuuden kalliot" ja "Valon Herrat", mutta asuuroita eli "Pimeyden ruhtinaita" elää vielä erityisenä ryhmänä ihmiskuntamme keskuudessa. Miten asia on ymmärrettävissä ihmiskuntamme nykyisen tilan ja heidän kehityksensä kannalta?

Vastaus: Edellisten luomispäivien ihmiskunnat saivat luvan jatkaa koulunkäyntiään tässä nykyisessä luomispäivässä sillä ehdolla, että he auttaisivat meitä muita ihmisiä. Asuuroitten apu kohdistui ajatuselämäämme, he painoivat, kuten Pekka Ervast selittää,

tähän ihmiskuntaan loogillisen ajatuksen leiman, joten nyt osaamme ajatella johdonmukaisesti, rengastaa ajatuksia toisiinsa. Asuorat tarvitsivat kokemusta pahasta, ja sitä he ovat saaneet, mutta samalla heidän karmansa rasittaa ihmiskuntaa. Sanotaan, että asuoroita on vielä pieni ryhmä tässä jälleensyntymisen pyörässä tämän ihmiskunnan keskuudessa ja että he esiintyvät suurina sotapäällikköinä ja ihmeellisinä neroina. Näemme, että nyky ajan kansojen keskuudessa esiintyy harvoja yksilöitä, kourallinen ihmisiä, jotka ovat avanneet uusia uria eri elämän aloilla. Niinpä Einstein oli niin etevä matemaatikko, etteivät muut matemaatikot tahdo kyetä seuraamaan hänen ajatuksenjuoksuaan. Niinikään on elänyt valtaaan nousseita julmureita, joille ihmisten henki ei merkinnyt mitään. Miljoonat kuolivat heidän toimestaan mm. kaasukammioissa. Nuo nerot ja julmurit ovat saaneet jäljittelijöitä muista ihmisistä.

35

Kysymys: En ymmärrä niin sanottua elementaali-kuntakehitystä, joka tapahtuu ennenkuin tajunta laskeutuu kivikuntaan. Mitä tarkoitetaan elementaali-kunnilla?

Vastaus: Sanokaamme näin: Ensimmäisessä luomis-päivässä oli vastaavaisuudet nykyisille ihmis-, eläin-, kasvi- ja kivikunnille. Mutta Logoksesta vuodattautui myös uusi elon aalto, joka pukeutui ajatus-"aineeseen", älyyn. Kun ajatteleva olento ajattelee, niin tuo "ele-

mentaalinen elon aine”, jota on ajattelijassakin, muodostuu ajatusmuodoksi. Se kestää muodollisena oliona niin kauan, kuin ajatukseen liittyvä voima pitää sitä koossa. Elementaalikunta kehittyy siis ajattelevien olentojen avulla. Toisessa luomispäivässä sama elementaalikunta laskeutui alemmalle älytasolle ja kolmannessa luomispäivässä se oli tunnetasolla muodostaen muotoja erilaisten olentojen tunteista. Elementaalikuntien kehitys tapahtuu laskevalla kehityskaarella, joten se on neljäntenä, nykyisenä luomispäivänä kivikunnan syvällä nukkuvana tajuntana. Tulevassa viidennessä luomispäivässä sama Logos-vuodatus eli monadeitten joukko elähdyttää kasvikuntaa, kuudennessa eläinkuntaa ja seitsemännessä luomispäivässä yksilöityneitä ihmisiä. Edellä sanotusta käynee selväksi, että meidän ajatuksemme, tunteemme ja kaikki sielumme liikahtelut luovat eläviä muotoja, olioita.

36

Kysymys: Opetetaan, ettei yksilöä enää auteta pitkälle henkisessä kasvussa, vaan on liityttävä ryhmään. Miksi näin on?

Vastaus: Elämä pyrkii nyt takaisin ykseyteen, koska elämme planetaarisessa nousevassa kaareissa. Alaspäisen kaaren aikana elämä pyrki ykseydestä moninaisuuteen. Moninaisuus näkyy mm. kasvi- ja eläinkunnassa. Niissä on suuret määrät erilaisia rotuja ja lajeja. Nyt on kehityksen pohjimmainen kohta sivuutettu ja ollaan nousevalla kehityksen kaarella. Elämä

pyrkii nyt ykseytymistä kohti. Meidän täytyy oppia minuuden läksy, yhtyä yksilöinä toisten kanssa yhteen. Siten opimme tuntemaan toisiamme, toistemme sieluelämääkin. Kun ihminen on tullut ihmiseksi, hänen täytyy oppia seisomaan omilla jaloillaan. Elämä et enää työnnä häntä eteenpäin, kuten ennen tapahtui, vaan ihmisen on itse otettava osaa luonnon työhön. Vain siten kehitys menee eteenpäin. Ne ihmiset, jotka tahtovat päästä sisälle henkiseen elämään, liittyvät yhteen ryhmiksi ja opettelevat yhteistyössä ilmentämään Kristusta. Ihmiskunnankin takana on yhteistajunta, joka kaiken yhdistää, Kristus. Alemmissa luonnonvaltakunnissa on ns. joukkosielu. Eläimet esim. ovat joukkosielun alaisia, niiden takana on joku Deeva, joku luonnon järkivoima, joka niitä yhdistää. Niinikään, kun kansa itsenäistyy, kansan johtoon asettuu joku loistava Deeva-olento, niinpä Suomen kansan henkisenä johtajana on Väinämöinen. Ihmiskunnan yhteistajuntana on Kristus ja oppilasjoukon takana on Mestari.

37

Kysymys: Mikä on Golgatan mysterio kristosofian valossa? Evankeliumeissa kerrotaan, miten silloin kaltiliot halkesivat, temppelin esirippu repesi jne. On myös muodostunut taru Graalin maljasta, johon Joosef Arimatialaisen kerrotaan ottaneen veripisaroita Jeesuksen haavoista.

Vastaus: Tätä kysymystä voisi katsella ainakin kahdelta kannalta, ulkoiselta ja sisäiseltä. Ulkoisesti kat-

soen tilanne tietenkin oli se, ettei Jeesus kuollut ristillä. Vaikka hän kävi läpi kuolinprosessin aivan taajuisesti, ei hopealanka katkennut; se kaksihaarainen, kuuden numeron muotoinen oodinen lanka, joka kytkee eetteriruumiin sydämen perusatomiin, ei katkennut, vaan Jeesus pysyi valekuolleena, joten hänet voitiin herättää. Tämä selviää, jos tarkasti luemme evankeliumien kertomuksia. Siellä kerrotaan, että Joosef Arimatialainen pyysi, että Jeesus saataisiin ottaa ristiltä alas, kun hän oli kuollut. Sotaväen päämies antoi luvan, ja sotamies — kerrotaan, että hänen nimensä oli Longinus — puhkaisi Jeesuksen kyljen, mutta Jeesuksen luita ei rikottu. Näin saamme hieman vihiä siitä, että auttajat yrittivät auttaa Jeesusta. Hänen luitaan ei rikottu, kuten oli tapana tehdä ristiltä alasotetuille. Ystävät saivat Jeesuksen virkoamaan ja Pistis Sophia kertookin, että Jeesus opetti ristiinnaulitsemisensa jälkeen vielä yksitoista vuotta oppilaitaan ja kertoi heille kuolemanjälkeisistä asioista ja niistä suurista mullistuksista, joita tapahtui näkymättömissä maailmoissa. Jeesus ei kuollut ristillä ja hän opetti oppilaitaan, joskin salassa. Jos hän olisi opettanut julkisesti, hänet olisi otettu uudelleen kiinni ja tapettu. Jeesus Natsarenuksen omassa tajunnassa tapahtui ihmeellinen prosessi, kuten Pekka Ervast kertoo. Jeesus oli valmistanut itselleen kirkastusruumiin. Hän kävi tajunnassaan kuolemanportin läpi ja voitti kuoleman. Se oli ensimmäinen sellainen tapahtuma tällä maapallolla ja siksi se oli niin turvaton. Jeesuksen kuolema ristillä oli turvaton, hänellä ei ollut muuta turvaa kuin taivaallinen Isä. Isän haltuun hän antoi itsensä. Isän avulla hän

onnistui, ja kun se onnistui yhdelle ihmiselle tällä planeetalla, niin se voitto merkitsee meihin kaikkiin nähdessä sitä, että meillä on edessämme sama tehtävä, kuoleman voittaminen. Meidän on rakennettava itsellemme ruumis, joka elää ikuisesti, joka on herra kaikilla elämän tasoilla.

38

Kysymys: Voisiko saada lisäselvitystä valkoisten ja mustien keskinäiseen sotaan Atlantiksella?

Vastaus: Teosofia opettaa, että Atlantis-mantereella oli pahuus eli noituus päässyt niin suureksi, että luonnon oli puututtava asioihin ja koko manner vajosi. Mutta sitä ennen oli suuri sota. Kansa oli jakautunut kahteen ryhmään, toista ryhmää hallitsivat Valkoisen Veljeskunnan Mestarit ja toista osaa hallitsivat asuurat joukkoineen. Me, tämä tavallinen ihmiskunta, olimme silloin vielä lapsen asteella ja toisten ohjattavissa. — Se seikka, että Valkoiset Mestarit sotivat mustia vastaan, tuntuu meistä oudolta, sillä nykyään sanotaan sodan olevan mustaa hommaa. H. P. Blavatsky nimittää sotarukouksia henkiseksi noituudeksi. Atlantiksen sota näyttää eron vanhan ja uuden liiton välillä. Vanhassa liitossa sota oli pyhä. Se näkyi mm. siinä, että ihmisen, joka tahtoi nousta ihmisyyttä kohti, oli opittava taito sotia eli taistella itsessään olevia pahuuden voimia vastaan, hänen piti tallata ne jalkoihinsa ja nousta niitten herraksi. Siten ihminen voitti pahan.

Sellainen voitto oli eräältä kannalta katsottuna harhanomainen, mutta silloisella ajalla ei ollut muuta mahdollisuutta, koska Kristus oli vielä kaukana tähtiavaruuksissa. Logos ei ollut lähestynyt ihmiskuntaa. Kun Kristus lähestyi, aika muuttui, kaikki periaatteet menivät kuin ylösalaisin. Sanoohan Jeesus, että ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi. Koko vihkimysjärjestelmässä tapahtui sellainen muutos, että Vuorisaarnan neljäs käsky: älä ole pahaa vastaan, tuli lähtökohdaksi. Pahanvastustamattomuutta ei osannut ennen toteuttaa muu kuin korkea vihitty. Joku Mestari oli saavuttanut sellaisen sielun-tilan, että hän osasi elää pahanvastustamattomuuden periaatetta noudattaen. Kristosofia opettaa: pahanvastustamattomuudesta on nyt tullut henkisen elämän kulmakivi, siitä on nyt tavallisen ihmisen lähde. Pekka Ervast huomauttaa, että pahanvastustamattomuus, joka ennen oli kuin kruununa vihityn päässä, on nyt tullut kulmakiveksi, jolle rakennetaan ihmisyyden temppele. Älä vastusta pahaa omassa itsessäsikään, oli Jeesus Kristuksen oppi, sillä hän sanoo: älkää kitkekö ohdakkeita pois vehnäpellosta, sillä silloin vehnäkin nousee ylös. Antakaa molempien kasvaa elon-aikaan asti. Aikanaan tulee niittomies, karma, joka niittää, ja erottelee ohdakkeet vehnistä. Tässä on uusi periaate: kun taistelemme itsessämme olevaa pahaa vastaan, niin me tuijotamme omia syntejämme ja heikkouksiamme ja kasvamme yhä minäkeskeisemmiksi ihmisiksi. Silloin ei riitä aikaa mihinkään muuhun. Pekka Ervast opettaa unohtamaan oman pienen persoonallisuutemme. Vuorisaarnan elämänymmärrys tu-

lee painaa tajuntaan niin, että osaa henkistä työtä tehdessään oikaista itseään Vuorisaarnan neuvojen mukaan. Silloin ihmisen sielussa oleva eläinkunta nöyrytyy, siitä tulee työjuhta ja se antaa voimansa henkisen elämän palvelukseen.

39

Kysymys: Mistä johtuu, että totuudenetsijäkin, jolla on jo tietoa, voi tuntea kuolemanpelkoa?

Vastaus: Kuolemanpelko johtuu monesta syystä; syy voi olla aivan fyysillinenkin. Kun hermostuneen ihmisen sydän ”heittää kuperkeikkaa”, niin hän saattaa säikähtää ja tuntea kauhua ja kuolemanpelkoa. Pelkkä tieto ei auta, pelkkä pääntieto siitä, ettei kuolemassa ole mitään hätää, sillä sellainen tieto ei ole vielä tullut taidoksi, se ei ole painunut vereen, ei ole tullut ominaisuudeksi, se on vain ajatuskuva. Siksi tulee painautua yhä syvemmälle henkiseen elämään, jotta tieto muuttuisi taidoksi.

40

Kysymys: Jeesus Kristus sanoi: Minulla on muitakin lammashuoneita. Mitä hän sillä tarkoittaa?

Vastaus: Jeesuksessa puhui Kristus, kosmillinen tajunta, johon uppoutuvat mm. tämän aurinkokunnan

muut planeetat ja niiden ihmiskunnat. Ne kaikki ovat Kristuksen "lammashuoneita".

41

Kysymys: Miten Jeesus saattoi suuttua puhdistautua temppelin rahanvaihtajista, kuten evankeliumit kertovat? Oliko Jeesuksen viha ns. pyhää vihaa? Nimittäähän Mooses Jumalaakin kostavaksi Herraksi.

Vastaus: Tämän virallistuneen kristikunnan Jumala on Mooseksen vihastuva ja kostava herra, mutta Jeesus sanoi sellaisen Herran palvojille: Teillä on isänä perkele, joka on murhaaja. Jumala, joka kostaa isäin pahat teot kolmanteen ja neljäljenteen polveen, mutta tekee kaikkea hyvää niille, jotka häntä palvovat ja kumartavat, on luonteeltaan verrattavissa kovakasvoiseen diktaattoriin, joka armotta murskaa vastustajansa ja tarjoaa kätensä palvojiensa nuoltavaksi. Mutta tässä on puhe Jeesuksen teosta ja Jeesus opettaa Vuorisäärnassa: Joka vihastuu, on murhaaja. Jeesus ei vihastunut. Pekka Ervast sanoo, että parempi suomennos olisi sanoa: Jeesus kauhistui. Hän kauhistui sitä henkistä pimeyttä, joka oli vallalla, kun temppeleistäkin tehtiin markkinapaikkoja. Jeesus ei ollut papiston kanssa erikoisen kiitettävissä väleissä, hän puhui usein heille kovia sanoja yrittäen siten puhdistaa vallalla olevaa uskontoa. Mutta Jeesuksen puheet herättivät vihaa ja siksi hänet teloitettiin. — Jeesuksen Jumala, taivaallinen Isä, ei ollut kostava Herra, vaan rakkauden Jumala.

Kysymys: Totuudenetsijöitä kehoitetaan luopumaan turhasta seuraelämästä. Kuitenkin Pekka Ervast sanoo: Jokaisella teosofilla pitäisi olla paljon suhteita ihmisiin. Molemmat määritelmät ovat tietenkin oikeat, mutta miten niitä soveltaisi käytäntöön? On suuri vaara luisua sovinnaisuuteen, josta J. R. Hannula varoittaa.

Vastaus: Jokainen kokenut tietää, että jos paljon puuhaa kaikenlaisessa seuraelämässä, esim. politiikassa, niin siellä on nostajia, jotka nostavat jalustalta jalustalle. Puuha lisääntyy yhä ja silloin unohtuu Jumala, sillä Jumalasta ei voi puhua niissä piireissä. Jos tahtoo keskittyä henkisiin asioihin, täytyy vähitellen luopua joutavista puuhista. Silloin jää enemmän aikaa henkiseen työhön. Se ei silti merkitse, että tulee vihamieliseksi ihmisiä kohtaan, kaukana siitä. Kysymys on vain siitä, ettei voi palvella kahta herraa. Jos yrittää palvella mammonaa ja Mestaria, niin molempien palveleminen tapahtuu kehnosti.

Kysymys: Viisauden Mestarien kirjeissä sanotaan (sivu 283): ”Joka kierroksen alussa, kun ihmiskunta ilmestyy uudelleen esiin aineen toisenlaisissa oloissa kuin ne olot ovat, jotka suodaan kunkin uuden rodun ja alarodun syntymistä varten, on planeettahengen sekoituttava näihin alkeellisiin ihmisiin, virkistettävä

heidän muistiaan ja herätettävä heissä tietoisuus niistä totuuksista, jotka he tunsivat edellisen kierroksen aikana”. — Kysyisin: Mikä tämä planeettahenki on, esim. meidän maapallomme planeettahenki?

Vastaus: Maapallon planeettahenkeä nimitetään Saatanaksi, se on meidän koulumestariimme ainakin nykyisessä kehitysvaiheessamme. Mutta Mestarikirjeessä puhutaan ”kierroksen alusta” ja planeettahenkeä nimitetään Dyan Tshoohaniksi tai Dyan Tshoohaneitten joukoksi. Ne ovat korkeita enkeli- eli henkiolentoja, rotujen suojelijoita ja valvojia. Ne sekottuvat ihmiskuntaan kehityskierroksen alussa, ensimmäisessä rodussa. Mestarikirjeissä sanotaan: ”Mutta se tapahtuu ainoastaan ensimmäisen rodun hyväksi”. Nykyisen kierroksen ensimmäinen rotu oli eetteris-fyysillinen, joten emme saata puhua ihmisestä sanan nykyisessä merkityksessä, emmekä Saatanan koulusta. Nyt meistä on tullut itsetietoisia ihmisiä, olemme vahvistaneet minuuttamme ja itsekeskeisyyttämme. Emme pääse eteenpäin, ellei meistä tule omilla jaloillamme seisovia ihmisiä, jotka itsetietoisesti ja vapaaehtoisesti astumme ihmisyyden tielle. Siksi jouduimme Saatanan kouluun. Tehtävämme on nyt voittaa Saatanan ja vastaanottaa Kristus.

Kysymys: Miten on ymmärrettävä keskinäinen avunannon laki?

Vastaus: Elämässä vallitsee keskinäinen avunannon laki siten, että enemmän kehittyneet olennot auttavat vähemmän kehittyneitä. Niinpä maan ihmiskunta sai apua Venuksesta Valkoisen Veljeskunnan muodossa ja aikanaan tulee maan ihmiskunnan tehtäväksi lähettää apua jollekin toiselle planeetalle. Maapallolle tuli myöhemmin apua auringosta Jeesus Kristuksen ja Pekka Ervastin avulla siten, että he toivat Logoksen jumallaisena rakkautena ja majesteettiutena tähän ihmiskuntaan.

45

Kysymys: Minkä tähden eräät kuolleet ovat unissa nähtyinä tuskaisen näköisiä?

Vastaus: Jos uni on todellinen näkemys vainajan tilasta, niin tuskainen vainaja käy läpi tuonelaelämänsä, jossa maanpäällisen elämän alhaisemmat kerrostumat purkautuvat. Purkautuminen tuottaa tuskaa. Mutta tuonelaelämä ei ole ikuinen, sitä seuraa persoonallinen taivaselämä tuonelamaailman ylimmillä taasoilla. Myöhempi taivaselämä deevakhaanissa on pelkkää onnea, kunnes aikanaan seuraa uusi jälleensyntyminen lapsena maailmaan.

46

Kysymys: Mitä Pekka Ervast tarkoittaa *Mysterio-opistolla*?

Vastaus: Hän tarkoittaa sillä koulua, henkistä akatemiaa. ”Jumalien suunnitelmaan” kuuluu, että sellainen koulu syntyisi Suomessa. Mysteriokoulun alkuydin avattiin eetteritasolla vuosien 1926—27 paikkeilla ja se odottaa laskeutumistaan näkyväiseen maailmaan. — Koska Mysterio-Temppele kuuluu ihmiskehitystä edistäviin suunnitelmiin, niin se oli jo aatteena hengen maailmassa ennen vuosia 1926—27 ja Pekka Ervast kertoo katselleensa sitä näyssä. Valkoisein puettut olennot liikkuvat siinä temppeleissä.

Kun atlantilainen rotu oli saavuttanut aineellisen kehityksensä huipun, niin se rotu katkaistiin keskeltä kahtia — meri nieli Atlantiksen — jotta pahuuden, väkivallan kasvu saatiin tyrehtymään. Atlantilaisen rodun jäännökset jatkoivat kehitystään uudella mantereella, mm. muinaisegyptiläiset, muinaisroomalaiset ja muinaiskreikkalaiset kansat olivat atlantilaisen rodun alarotujen haarautumia. Nykyinen viides juurirotu aloitettiin neljännen juurirodun alaroduista ja muinaisegyptiläinen mysteriokultti oli tämän viidennen juurirodun hengenelämän alkuydin. Nyt eletään kuudennen juurirodun syntyvaiheissa, jonka rodun pohjasävel värähdytettiin alustavasti teosofisen ja lopullisesti kristosofisen elämänyymmärryksen avulla. Sen sanoman huipennus on Mysterio-opisto, joka on eräässä merkityksessä muinaisegyptiläisen mysteriokultin jälleensyntymä. Muinaisegyptiläisen ja suomalaisen mysteriokultin ero on syvyydessä, sillä henkinen elämä on syventynyt Buddhan, Jeesuksen ja viimeksi Pekka Ervastin kautta. On tullut apua Logoksesta ja Valkoinen Veljeskunta on saanut korkeampia

asteita. Jeesus Kristus oli aurinkokuntamme Logoksen Poika-ryhmän johtaja, kuten Pekka Ervast sanoo kirjassaan "Teosofian sanoma nykyajalle". Pekka Ervastin henkisessä saavutuksessa Valkoinen Veljeskunta sai uuden korkeamman asteen, joten suomalaiselle kummulle laskeutunut Mysterio-Temppli on Auringon Kuninkaallisen Neuvoston keskus maapallolla. Kun se aikanaan laskeutuu kemiallis-fyysilliseen maailmaan, niin se on henkinen korkeakoulu, jossa maailman eri puolilta tulevat oppilaat saavat opetusta ihmiselämän syvimmistä mysteριοista.

47

Kysymys: Pekka Ervastin opetuksista olen ymmärtänyt, että seremoniallisuus kuuluu elämäntaitoon, joten esim. Mestarin elämä on luonnollisella tavalla seremoniallista. Miten seremoniallisuus sisältyy tavallisen pyrkijän elämään?

Vastaus: Seremoniat ovat vertauskuvia henkisestä todellisuudesta, jota on tavoiteltu uskonnollisia seremonioita laadittaessa. Jos seremonioitten toimittajana on henkisesti valistunut ihminen, kuten Paavali oli, niin seremoniat voivat olla — kuten Pekka Ervast opettaa — maagillisia toimituksia, jotka vaikuttavat mukana oleviin nostavasti, kohottavasti. Kristityt ovat erehtyneet kuvitellessaan, että vertauskuvallinen toimitus, kuten lapsikaste, vaikuttaa jotakin. Sellainen kuvittelu on taikauskoa.

Kaikki elämän tapahtumat, jotka eivät kestä kuoleman valtaa, ovat vertauskuvia. Niinpä ruumiin ravitseminen, vaikka se on fyysillisen maailman todellisuus siten, että sen avulla ja voimasta ruumis elää ja pysyy työkykyisenä, jää vertauskuvaksi, koska ruumis kuitenkin kuolee. Mutta jos aterioidessa pidetään mielessä, että samoin kuin ruoka ravitsee ja kasvattaa fyysillistä ruumista, samoin Kristus-elämä ravitsee ja kasvattaa kuolematonta ruumista, silloin Kristus-voima pääsee vaikuttamaan. Ateria muodostuu vaikuttavaksi seremoniaksi. Alkukristittyjen rakkausateriat olivat yrityksiä kuolemattoman ihmisen kasvattamiseksi.

48

Kysymys: Olemme saapuneet voiman aikakauteen. Minkälaista tulevaisuutta tämä ennakoi?

Vastaus: Aikamme merkitsee mm. sitä, että varsinainen henkinen elämä alkaa tahdosta. Henkinen elämä on ennen alkanut mm. järjestä siten, että ihmisyyttä kohti pyrkivän täytyi paljon miettiä ja pohtia. Itämailla oli ja on osaksi vieläkin tapana mennä erakoksi metsään, jossa saa rauhassa miettiä ja pohtia elämänskysymyksiä. Kristillisen ajan erikoispiirteenä on ollut tunne, on pyritty hartaudessa Jumalan yhteyteen. Siihen tähtää virallinen kristinusko. Järkeä nakataan penkin alle ja yritetään tunteissa nousta pyhään tunnelmaan. Kristillisellä käytännöllä ei ole merkitystä, Golgatan veri pesee pois pahat teot.

Kun varsinainen henkinen elämä alkaa tahdosta, niin sellaisessa elämässä ovat mukana teot, käytäntö. Se on olemista. Yksilön täytyy luonnollisesti ensin miettiä henkistä elämänymmärrystä, selvittää sitä järjessään ja hyväksyä se tunteissaan, jotta Vuorisaarnan käskyt tulisivat eläviksi. Tällöin hän uskoo henkisen elämän aitouteen ja usko ilmenee jokapäiväisen elämän teoissa. Se on silloin elämää tahdossa, voimassa, Kristus vaikuttaa sisäisenä voimana.

49

Kysymys: Miksi totuudenetsijän ja kristosofisen työntekijän on varottava sekaantumasta politiikkaan? Olen lukenut Pekka Ervastian teosofisista muistelmista, että häntäkin, voimakasta tienraivaajaa, varoitettiin politiikasta. H. P. B:n likeinen ystävä ja auttaja kreivitär Wachtmeister kertoi Pekka Ervastille: ”Ja koska minua ei ole kielletty puhumasta, voin teille ilmoittaa, että tein ehdotukseni teille sen johdosta, mitä Mestari oli minulle sanonut ja käskenyt... Hän on sanonut minulle, että teistä tulee kansanne auttaja, ja että teitä sen takia on suojeltava kaikesta politiikasta”.

Vastaus: Tekisi mieli kysyä: Mitä politiikka on? On kaikenlaista politiikkaa: rahapolitiikkaa, maatalouspolitiikkaa, puoluepolitiikkaa jne. Yhteiskuntaelämän kaikki puuhut ovat politiikkaa. Keskitetysti voisi ehkä sanoa, että nykypolitiikka on puuhut, jossa eri ajatussuunnat ja näkökannat tyrkkivät toisiaan ja se näkökanta, jolla on enemmän puolustajia, perii voiton. Po-

litiikka on aatteellista sotaa. On asia erikseen, onko enemmistön käsityskanta viisain vai onko valta samaa kuin oikeus. Pekka Ervastia varoitettiin antautumasta alati heilahtelevaan poliittiseen askarteluun. Elämä on ikuinen ja sitä täytyy katsella vuosituhansien näkökulmasta. Ihmiset heilahtelevat hetken rytmissä kuinka kulloinkin. Pekka Ervastilla oli erikoistehtävä, se tähtäsi ihmiskunnan nostamiseen ja hänen elämänsä takana oli Logoksen viisaus. On huomattava, että Pekka Ervast oli varoituksen saadessaan vielä nuori ja täynnä nuoruuden innostusta.

50

Kysymys: Minulle on huomautettu esitelmäyleisön taholta, ettei Pekka Ervastin henkisestä asemasta saisi puhua. Sellainen puhe karkoittaa muka vasta-alkajia pois esitelmistä. Voiko kristosofiasta yleensä puhua mainitsematta Pekka Ervastia?

Vastaus: Uusi uskonto on tosiasia, joten täytyy olla tiedossa myös uskonnon peruskivien laskija ja tieto siitä, kuinka syvästä jumalallisista lähteistä hänen esittämänsä viisaus on kotoisin. Pekka Ervastin henkisestä asemasta ei puhuta uskon asiana, vaan sitä kysymystä yritetään valaista kaikilta puolilta niin, että se tulisi ymmärretyksi. Ken ottaa vaivakseen tutkia, hänelle kyllä selviää, ettei Pekka Ervastin henkinen ja okkultinen asema ole tuulesta temmattu, siitä on todisteena hänen elämäntyönsä. Hänen kirjallisuutensa osoittaa sellaista viisautta, jollaista ei ole ennen julistettu.

Totuus on sanottava ja elleivät sitä sano ne, jotka ovat siitä päässeet selville, ei sitä sano kukaan. — Elleivät apostolit olisi puhuneet Jeesus Kristuksesta, niin kristinusko olisi sammunut alkuunsa. Apostolien yleisesti käyttämä lause: ”Jeesus on Kristus”, tarkoittaa nimenomaan Jeesuksen henkistä ja okkultista asemaa: Jeesus on Isän Jumalan lähettämä, hänen sanomansa on Kristuksesta, Logoksesta, se on ylivoimaisesti pätevää. Siksi uskokaa hänen opetuksiinsa.

51

Kysymys: Mitä Jeesus tarkoittaa, kun hän vertauksessaan kuninkaan pojan häistä heittää ulkonaiseen pimeyteen vieraan, jolla ei ole häävaatteita?

Vastaus: Taivasten valtakunnassa on Kristus kuninkaana eikä siihen valtakuntaan pääse valmistumatta, vaan pitää olla ”häävaatteet”. Pekka Ervast opettaa, että häävaatteet merkitsevät sitä, kun pyrkijä katsellaan okkultisesti, että hänelle on kasvanut uusi käyttöväline, ”ruumis”, eli loistavat häävaatteet näkymättömässä maailmassa. Se edellyttää pääsemistä aterialle ”Mestarin pöytään” eli henkiseen Temppeliin. Jos siihen Temppeliin pyrkii ilman moraalista puhdistautumista, psyykkisiä kykyjä kasvattamalla, niin pyrkijä on kuin varas ja rosvo, joka ei kulje ovesta, vaan pyrkii sisälle ikkunan kautta. Sellainen pyrkijä ei onnistu, vaan elämä heittää hänet ulkonaiseen pimeyteen: hän jälleensyntyy tänne fyysilliseen maailmaan ja täällä on ”itku ja hammasten kiristys”.

sillä karma mittaa jokaiselle hänen tekojensa mukaan. Vähitellen ihminen nöyrtyy, ottaa Vuorisaaunan oppaakseen ja ryhtyy valmistamaan itselleen häävaatteita eli kuolematonta ruumista.

Kysymys: Paavali kirjoittaa efesolaisille (I: 1): ”Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa”. Keitä nämä pyhät ja uskovat olivat?

Vastaus: Paavalin koulukunnassa oli kolme luokkaa: pyrkijät, uskovaiset ja täydelliset. Mainittu kirje oli kirjoitettu uskoville ja pyhille eli täydellisille. Paavalin aikana ymmärrettiin, ettei uskonto ole helppo-heikin tavaraa, vaan uskonto on elävää elämää, sitä toteutetaan käytännössä. Siksi uskontoa tulee opetella, harjoitella, siihen tulee kasvaa. Pyrkijät olivat vakavia ihmisiä, he yrittivät elää sellaista elämää kuin Paavali opetti. Paavali ei ollut tuntenut Jeesusta henkilökohtaisesti, mutta hän oli kokenut Kristuksen mystillisenä, sisäisenä kokemuksena Damaskon tiellä. Sen vuoksi hän tuli edustaneeksi kristinuskossa erästä erikoista puolta: hän puhui erikoisesti uskosta. Paavali ei puhunut Vuorisaaunan käskyistä kyllin selvästi. Paavali perusti oman koulukuntansa ja yritti kasvattaa oppilaitaan Damaskuskokemuksensa valossa. Hän lainasi mm. ehtoollisseremoniat vanhoista pakanamysterioista, koska Jeesus antoi siihen viitteen pääsiäisaterian yhteydessä. Ehtoollista nautittiin vain täydellisten kesken. Tavallisissa rakkausaterioissa olivat mukana

muutkin seurakuntaan kuuluvat, mutta ehtoollisen viettoon, jossa olivat mukana vain täydelliset, Jeesus Kristus saattoi itse astua mukaan ja jakaa leipää ja viiniä. Uskonnollinen elämä oli niin vakavaa, koska Jeesuksen persoona vaikutti siinä mukana, että seremoniakin tulivat maagillisiksi. Paavali varoittaakin ehtoollisen väärinkäytöstä ja sanoo, että monet ovat vilpillisyytensä takia nukkuneet kuoleman uneen. — Paavalin mukaan *u s k o* ei merkitse järjen vararikkoa, vaan uskoa, joka perustuu tietoon. Usko on jumalviisautta eli teosofiaa, kuten hän itse sitä luonnehtii ensimmäisessä korinttolaiskirjeessään (2: 4—9). Siinä mainittu ”salattu Jumalan viisaus”, jota Paavali puhui vain *t ä y d e l l i s t e n* kanssa, on teosofiaa.

53

Kysymys: Juudan kirjeessä luemme: ”Rakkaani, kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu”. Mistähän pelastuksesta ja uskosta tässä on puhe?

Vastaus: Tässä viitataan samaan asiaan, josta edellä puhuttiin. Ei näitä asioita kirjoitettu poikkeuksetta kaikille, sillä kaikki eivät niitä ymmärtäneet. Apostolien kirjeitä on varmaan ollut paljon enemmän, muutamia niistä on säilynyt Uudessa Testamentissa. Tuskin niiden kirjoittajat osasivat kuvitella, että heidän kirjeensä säilyisivät vuosituhansia ja että niitä reposteli-

sivat tulevaisuudessa ihmiset, joilla ei ole aavistustakaan siitä mistä alunperin oli kysymys. Useat kirjeet olivat alussa salaisuuksia, mutta koska ne salaisuudet pääsivät ihmisten käsiin, niistä tuli julkisia. Nykyiset kristityt eivät niitä enää ymmärrä, koska järki on nakkattu penkin alle ja Golgatan oikeusmurhasta on tehty virallistuneen kristinuskon keskustapahtuma.

54

Kysymys: Sanotaan, että pyhiä kirjoja luettaessa pitää olla avaimet, ennenkuin niitä ymmärtää. Mistä ja millä tavalla voisi löytää sellaiset avaimet?

Vastaus: Ellei olisi teosofista maailmankatsomusta, emme ymmärtäisi pyhiä kirjoituksia. Teosofinen maailmankatsomus on nyt pätevin avain. H. P. Blavatsky paljasti uskontojen perustotuudet. Uskonnot ovat kohtaisin Valkoisesta Veljeskunnasta. Uskonnot eivät ole ihmisten keksintöjä, vaan Valkoinen Veljeskunta, joka on tätä ihmiskuntaa valvomassa, on lähettänyt maailmaan profeettoja, jotka ovat yrittäneet kykyjensä ja voimiensa mukaan esittää Valkoisen Veljeskunnan sanomaa.

Uskonnot tähtäävät ihmiskunnan henkiseen kasvuun ja se edellyttää myös ymmärryksen kasvua. Siksi pyhät kirjat on useimmiten kirjoitettu siten, ettei niitä ymmärrettäisi ilman ponnistusta. Ajatuskyky kasvaa ajatustyötä tehdessä. Profeetta Daniel sanoi, että monet niitä tutkivat ja ymmärrys lisääntyy. Ihminen on luonnostaan laiska, ei hän viitsisi nähdä vaivaa itsensä

jalostamiseksi, ajatuskykynsä ja älynsä kehittämiseksi. Mutta kun hän saa jonkin pyhän kirjan josta hän itsekin tajuaa, että siihen on kätkeyty vakava henkinen sisältö, vaikka hän ei sitä ymmärrä, niin hän ponnistaa ymmärrystään ja kasvaa ihmisenä. Näin auttavat pyhät kirjat ihmisiä avartumaan. Meidän aikamme on jo toisenlainen. Maailma on täynnä kaikenlaista tietoutta ja ihmisten on pakko vaivata ajatuksiaan. Nyt esitetään henkiset asiat mahdollisimman selvästi.

55

Kysymys: Kun ihminen joutuu kuolemansa jälkeen puhdistavaan kiirastuleen ja hänen alempi luontonsa siellä palaa, niin miksi hänen täytyy uudessa jälleensyntymässä uudelleen maksaa velkojaan? Haluaisin tietää, mikä tarkoitus on kuolemanjälkeisellä kiirastulipuhdistuksella?

Vastaus: Kun erehdykset on tehty täällä fyysillisessä maailmassa, niin ne erehdykset on myös voitettava fyysillisessä maailmassa. Mutta erehdyksen syy on ihmisen sielussa oleva pahe. Sielu kuuluu näkymättömään maailmaan, se on astraali- ja älymaailman asukas. Niissä maailmoissa ihminenkin asuu vainajana. Sielussa oleva himo on ihmisen näkymättömässä prinssiipissä ja sen ”koti” on näkymättömässä maailmassa. Siksi se palaa eli purkautuu myös näkymättömässä maailmassa kuoleman jälkeen. Jos himo on aiheuttanut teon fyysillisessä maailmassa, niin sen teon seuraukset on myös sovitettava fyysillisessä elämässä.

Sovittamiseen antaa tilaisuuden jälleensyntyminen. Fyysillinen elämä on ihmisen todellista elämää. Täällä luomme myös kuolemanjälkeisen elämämme, kasvatamme sielumme sellaiseksi kuin se on. Vaikka siis kiirastulesa puhdistummekin, niin himon siemen jää ja se voi seuraavissa jälleensyntymissä joko itää tai kuolla itsestämme riippuen. Ellemme fyysillisen elämän aikana löydä Jumalaa, emme löydä Häntä kuolemankaan jälkeen. Ilman Jumalaa, Kristusta, kuolemanjälkeinen elämä on fyysillisen elämän varjo. Siksi Jeesuskin kehotti vaeltamaan niin kauan kuin valo, korkeampi minä meissä on, sillä fyysillisen elämän aikana Kristus on lähellä, se on sydämissämme.

Puhdistuksen tiellä kulkija saa kokemuksia. Hän yrittää voittaa esim. suuttumisen ja onnistuu siinä niin, ettei muista suuttuneensa moneen vuoteen, mutta jos hän näkee sellaisen unen, että hän suuttuu, niin tämä unikokemus opettaa, ettei suuttuminen ole kokonaan hänestä poistunut. Suuttumisen taipumus elää vielä hänen sielussaan. Hänen tehtävänsä on puhdistaa sielunsa suuttumisen halusta niin, ettei hän suutu enää unissaankaan.

Kysymys: Mitä on veljeys käytännössä?

Vastaus: Ensimmäinen aste käytännöllisessä veljeydessä on se, ettemme tapa toisiamme, että annamme toinen toisemme elää. Silloin voimme elävien ihmisten kanssa yrittää elää veljellisesti. Seuraava aste on,

etemme riitele keskenämme. Kun annamme toistemme elää ja sitten luovumme kaikesta riitelystä ja toistemme solvaamisesta, silloin olemme vähän lähempänä veljeyttä kuin ennen. Opettelemme sietämään toisiamme sellaisina kuin kukin olemme. Siitä voi vähitellen kasvaa veljesrakkaus. Pekka Ervastkin sanoi kerran, että ellette osaa rakastaa toisianne, niin oppikaa edes sietämään.

Veljeys on eräs nykyajan tunnus. Kun perustetaan vaikkapa taloudellinen yhdistys, jossa pohditaan palkka-asioita ym., niin veljeys otetaan siihen mukaan: Ollaan veljellisiä ja toverillisia. On tieteellisiä, taiteellisia ym. veljesliittoja. Eräs aikamme ilmiö on aseveljeys, veljeyden nimissä terotetaan tappovälineitä. Huomaamme, että veljeys saattaa karsinoitua, joten seuraus on veljeyden vastakohta, luokkaviha. Siksi H. P. Blavatsky muodostaessaan teosofisen liikkeen ohjelmaa määritteli veljeyden sanoilla: Muodostakaa yleisen veljeyden ydin katsomatta rotuun, uskontoon, sukupuoleen, yhteiskunta-asemaan jne. Tällaisen ohjelman piti olla selvä, mutta sekin madallutettiin jo H. P. Blavatskyn eläessä. Kun kolmannessa ohjelmakohdassa kehoitetaan tutkimaan tuntemattomia luonnonlakeja ja ihmisen salaisia voimia, niin veljeys ja tutkimustyö yritettiin yhdistää. Eräät teosofit ymmärsivät asian niin, että tulee muodostaa veljesryhmä, jossa tutkitaan tuntemattomia luonnonlakeja ja ihmisten salaisia kykyjä. Näin yritettiin luoda eräänlainen yliaistillisten tutkijain karsina, jossa tutkijat olisivat keskenään veljiä. Sellaiseen veljespiiriin ei välttämättä tarvitse sisältyä mitään henkistä, tutkitaan

vaan ihmisen salaisia kykyjä ja ollaan onnellisia kun saadaan tutkia, käyköön ihmiskunnan miten tahansa. Siksi Pekka Ervast luonnehtiikin uudelleen tuntemattomien luonnonlakien tutkimiseen liittyvän kohdan. Hän sanoo: Etsikää ikuiseen elämään vievää tietä, joka kasvattaa ja kehittää veljeyden henkeä. Veljeys toteutuu ainostaan niiden ihmisten kesken, jotka pyrkivät ikuiseen elämään, jotka asettavat Jumalan etsinnän numero yhdeksi. Silloin kasvaa veljeys koko ihmiskuntaa koskevaksi veljesrakkaudeksi. Rakkaus on sama kuin Kristus ja Kristus on kaikissa ihmisissä.

57

Kysymys: Mitä tarkoittaa sana Mestari ja onko Mestareita näkyväisessä vai näkymättömässä maailmassa?

Vastaus: Mestarilla tarkoitetaan täydellistä ihmistä. Mestareitten Valkoinen Veljeskunta on näkymättömässä maailmassa, mutta myös näkyväisessä maailmassa esiintyy Mestareita silloin tällöin. Mestarit ovat uskontojen julistajia. Vanha Väinämöinen ei ole pelkkä taru, eivät liioin Krishna, Lao-Tse, Zarathustra, Konfutse, Buddha, Jeesus Kristus. Kaikki he olivat Mestareita näkyväisessä maailmassa. Heidän elämäntyönsä todistaa, että he olivat Mestareita, sillä puu tunnetaan hedelmistään. Teosofisen liikkeen takana oli kaksi itämaalaista Mestaria, kaksi fyysisessä ruumiissaan elävää ihmistä. — Mestaria ei tunne kukaan

ulkomuodosta, mutta kun joku seuraa Mestarin opetuksia kyllin vakavasti, hän tulee tuntemaan Mestarin sisäisesti. Hän tulee Mestarin auraan ja Mestari ottaa häneen asuntonsa.

58

Kysymys: Milloin ihminen on kypsä opettajaksi ja miltä pohjalta esitelmätyö on hedelmällistä?

Vastaus: Ihminen itse tuntee, kun hänen aikansa tulee, sellaisen välttämättömyyden, että hänen tulee puhua toisille siitä mitä hän on itse saanut. Ei siinä auta keinotekoisuus. H. P. Blavatskyn ”Hiljaisuuden ääni” -kirjassa on hyvä neuvo: Ellet voi olla aurinko, niin ole nöyrä kiertotähti. Aina on niitä, jotka tietävät vielä vähemmän kuin sinä. Nyt on laaja kristosofinen kirjallisuus, josta voi ammentaa ja jonka sisältöä maailma ei tunne. Työtä tekemällä kyvyt kasvavat ja ymmärrys lisääntyy.

59

Kysymys: Ihmiskunta lisääntyy. Mistä syntyy uusia sieluja vai tapahtuuko jälleensyntyminen nopeammin kuin aikaisemmin?

Vastaus: Sieluja on melko paljon ”varastossa”. Kuolemanjälkeinen elämä on monin verroin pitempi kuin fyysillinen elämä, ehkä keskimäärin 500—1500 vuotta. Emme puhu poikkeuksista, sillä esim. lapsena

kuollut saattaa syntyä melko pian. Sanotaan, että ihmissieluja on maapallolla noin 60.000 miljoonaa, mutta vain 30—40:s osa niistä on kerrallaan jälleensyntyneinä. Ihmisten lisääntymiseen vaikuttavat monet tekijät, mm. se, että maailman tilanne ei ole aina samanlainen. Nykyaika on otollinen väkivaltaisten sielujen kouluttamiseen, koska uuden uskonnon suuri valo on annettu väkivallan vastapainoksi ehkäisemään pahuuden paisumista yli sallitun rajan. Kristus rakastaa niin "vanhurskaita" kuin "syntisiäkin", sillä kaikkien pitäisi kasvaa oikeiksi ihmisiksi.

60

Kysymys: Masennun helposti. Jos joku moittii, menetän aivankuin sisäisen valoni. Miten tällaisesta pääsisi?

Vastaus: Onhan masennus vaikea pulma, mutta vaarallisempi on karski luonne ja "kyynärpäätaktiikka". Onhan parempi, että vähän vetäytyy syrjään, vaikka se tuntuukin vaikealta, kuin itsekkäästi tietään raivaten aiheuttaa toisille pahaa. Masennustilan aiheuttaa itsesääli, oikean säälin nurinkääntymä, säälimättömyyden karmallinen jälkivaikutus. Pekka Ervast opettaa: Auta toista siinä, missä olet itse heikko. Siis: Opettele säälimään toisia ja auttamaan niitä, joita osaat sääliä. Siis tee jotakin toisia auttaaksesi. Silloin itsesääli kääntyy oikeinpäin, sääli suuntautuu itsestäsi ulospäin. Siitä kasvaa aikanaan rakkaus.

Kysymys: J. R. Hannula esittää kirjassaan ”Uudestisyntyvä temppele” yhteiskuntaelämän kolminais-temppelein, jonka muodostavat talouselämä, sivistyselämä ja valtioelämä. Näiden takana on innoittajina kolme Tietäjää. Mutta tähän yhteiskuntatemppeleihin ovat muodostuneet alennetut rinnakkaisosastot: köyhäintalot, sairaalat ja vankilat. Tämän päivän yhteiskunnasta on käsite köyhäintalo ja vaivaistalo häviämässä sosiaalisessa ajattelussa. Tilalle on tullut käsite kunnalliskoti ja vanhainkoti. Kuitenkin tämä yhteiskunta seisoo juuri nyt talouselämän kriisissä. Mitä tänä päivänä on ymmärrettävissä Mahatshoohanin alennettu rinnakkaisosasto, joka nähtävästi on vielä olemassa, koska olemme keskellä taloudellista pulmaa, palkka- ja hintataistelua?

Vastaus: Kristuksen vaikutus on aiheuttanut sivistysmaissa sen, että vaivaistalot ovat poistumassa kuvasta. Mutta vielä muutama vuosikymmen taaksepäin ”kunnanvaivaisia” myytiin huutokaupalla ja kunnat maksoivat heistä elatuspalkkiota. Nyt köyhäinhuolto on melko hyvin järjestetty, mutta monen ihmisen vapauden kaipuu on niin suuri, etteivät he halua vaihtaa omaa köyhää soppeaan kunnalliskotiin. Jokin sisäinen ääni sanoo ihmiselle, että pakollinen köyhyys on luonnon tila nykyaikana. Aikaisemmin, jolloin ihmiset elivät enemmän luonnon armoilla, köyhyys oli ymmärrettävissä, mutta nykyaikana eletään runsauden pulassa ja sota, rikoksista suurin, täyttää vankilat,

sairaalat ja köyhäintalot. Tällainen rikollisuus tahraa hyvätkin yhteiskunnalliset yritykset. Vain Valkoisessa Veljeskunnassa on Mahatshoohanin ihanne toteutettuna.

Kysymys: Mistä johtuu maailmassa vallitseva kiire? Mihin se johtaa? Kuinka siitä voi päästä irti?

Vastaus: Elämme tuomiokaudessa, jossa vanhaa luhistuu ja uutta syntyy. — Ajatelkaamme rotujen kehitystä. Varhaisemmat juurirodut olivat pitkäikäisiä, ne elivät kymmeniä miljoonia vuosia. Nykyinen viides juurirotu on tuskin miljoona vuotta vanha. Elämme nyt jo viidennen juurirodun loppupuolella. Elämä kiirehtii kulkuaan siten, että viimeiset juurirodut elävät vain murto-osan ensimmäisten juurirotujen iästä. Sama ilmiö kertautuu pienemmissä puitteissa alarotujen kohdalla, niidenkin viimeiset sivistyskaudet ovat lyhyempiä kuin ensimmäiset. Nykyaika on rotujenkin kannalta katsottuna kiirehtivä. Nykyaika on tuonut paljon tietoutta, joka tunkee sisäämme, tahdoimme tai emme. Se herättelee ihmisiä hereille. Koska olemme paljon saaneet, meiltä myös paljon odotetaan. Tulee opetella kiireen keskellä löytämään sisäinen rauha, emmekä sitä löydä, ellemme pohdi elämänkysymyksiä ja etsi totuutta. Kristosofinen elämänymmärrys antaa elämäämme uutta sisältöä, niin että jaksamme käsitellä aikamme vakavuutta.

Kysymys: Voisimmeko auttaa ihmiskuntaa muutoin kuin osallistumalla sen kärsimyksiin?

Vastaus: Meidän täytyy olla elämässä mukana ja osallistua ihmiskunnan kärsimyksiin, vaikka emme tahtoisikaan olla auttamassa. Miksi siis väistäisimme ihmiskunnan kärsimyksiä silloin, kun tahdomme auttaa. Todellinen apu on vain henkisessä työssä ja siinä ovat omat vaikeutensa. Ei voi auttaa vainajiakaan muuten kuin osallistumalla vainajien kärsimyksiin. Pekka Ervast opettaa, ettei ole lupa tutkia vainajien elämää, ellei ole saanut Kristukselta lupaa. Vainajat ovat Kristuksen helmassa ja heillä on omat salaisuutensa, joiden vuoksi he kärsivät. Meillä ei ole oikeutta urkkia kenenkään salaisuuksia. Mutta jos rakkaudesta tahdomme auttaa, olkoonpa autettava vainaja tai elossa oleva, niin se ei onnistu, elleimme uppoudu hänen kärsimyksiinsä. Mutta ne ovat salaisuuksia, joita ei saa viedä torille.

Kysymys: Mikä on se sisäinen asenne, joka estää pääsemästä anteeksiantavaan mielentilaan? Pekka Ervast opettaa, että anteeksiantaminen ja -pyytäminen kuuluvat uuden liiton henkeen.

Vastaus: Se asenne on vaatimuksen ja koston henki. Käsitys ”silmiä silmästä” on kasvanut ihmisten luonteeksi, joten he mielellään asettuvat karman asemaan

ymmärtämättä, että kosto on uusi teko, uusi karmallinen syy, joka aiheuttaa seurauksen kostonteon suorittajalle. Meidän ei tule asettua karman ja Jumalan tilalle, vaan meillä on sellainen etuoikeus, että voimme antaa anteeksi. J. R. Hannula opetti: Älä vaadi keneltäkään mitään. Eräs orakkelimainen, hyvin sorvattu mietelause kuuluu: **V a a t i j a n s a u v a o n k a t k a i s t a v a.** Sauva on esine, johon nojaa ihminen, joka ei kykene seisomaan omilla jaloillaan. Lauseen voisi tulkita näin: Vaatija, katkaise sauvasi, jolla vaadit toisilta tukea itsellesi, ja seiso omilla jaloillasi, tule itsenäiseksi siveellisesti ja taloudellisesti. Mutta lauseen voi ymmärtää myös siten, että **t o i s t e n** on katkaistava vaatijan sauva, siihen viittaa sana **k a t k a i s t a v a.** Vaatijana esiintyy mm. yhteiskunta, joka vaatii itselleen Jumalan asemaa ja yhteiskunnan jäseniltä sellaista kuuliaisuutta, joka on vastoin ihmisen parhaimpia vaistoja ja tervettä järkeä. Ihminen tahtoi olla kuuliainen Jumalalle mm. siten, että hän noudattaisi Mooseksen käskyä: Älä tapa, koska hän uskoo, että Jumala antoi Mooseksen kautta tällaisen neuvon ja hänen omatuntonsa hyväksyy sen. Mutta yhteiskunta vaatii: Sinun tulee tappaa sodassa ja ellet tapa, sinut tapetaan tai pannaan tyrmään. Tällaisessa tilanteessa ihminen joutuu ratkaisemaan, onko enemmän kuunneltava Jumalaa kuin ihmisiä. Katkaiseeko hän Jumalan sauvan, joka vaatii tappamattomuutta, vaiko yhteiskunnan sauvan, joka vaatii tappamista. Hän ymmärtää, että yhteiskunta, johon hän itsekin kuuluu, on vielä epäitsenäinen pakottaessaan yhteiskunnan jäseniä rikokseen eikä yhteiskunta itsenäisty,

elleivät sen jäsenet ensin itsenäisty. — Entä Jumala, onko hänkin epäitsenäinen vaatiessaan tappamattomuutta? On. Sillä Jumala ei ole Kuvaraamatun pilvissä leijaileva ukko, vaan Jumala on sisäisesti jokaisessa ihmisessä. ”Hänessä me elämme, liikumme ja olemme”. Jumala puhuu ihmisen omassatunnossa, joten ihmisestä riippuu, antaako hän Jumalan puhua vai eikö anna. Omatunto on epäitsenäinen, kunnes sitä kuunnellaan ja annetaan sen itsenäisesti hallita.

Anteeksianto kuuluu uskonelämään ja terve epäily käy uskon heräämisen edellä. Lao-Tse sanoo, että astia on arvokas sen vuoksi, että se on ontto. Kun sielu tulee ontoksi epäilyksen avulla, niin sinne mahtuu uusi elämänymmärrys, usko, joka on tahdon toimintaa. Uutta elämänymmärrystä pitää miettiä pohjaan asti, kunnes kaikki epäily loppuu, silloin siitä elämänymmärryksestä tulee hedelmällinen. Ainainen epäily ei vie minnekään. Epäilyn pitää muuttua uskoksi, uskoksi ihmisyyteen. Usko johtaa tekoihin, käytäntöön.

65

Kysymys: Pekka Ervastilta kysyttiin kerran, mitä vaaditaan teosofiselta työntekijältä. Hän vastasi, että rehellisyyden ym:n hyveiden lisäksi vaaditaan henkinen kokemus. Mikä on tuo henkinen kokemus ja eikö ennen sitä voi ryhtyä työntekijäksi?

Vastaus: Kysymyksessä on nimenomaan henkinen kokemus, sillä kaikki kokemukset eivät ole henkisiä. On myös psyykkisiä kokemuksia. Henkinen ko-

kemus saattaa olla intuitiivinen, totuuden sisäinen näkemys. Sellainen voi tulla vakavan totuudenetsinnän jälkeen. Ehkä esimerkki valaisee parhaiten tätä asiaa.

Niinä aikoina, jolloin J. R. Hannula alkoi puhua Pekka Ervastin henkisestä ja okkultisesta asemasta ja hänen suuresta tehtävästään uuden uskonnon perustajana, se asia oli vielä uusi ja vähän käsitelty. Siihen sisältyi paljon asioita. Vaikka allekirjoittanut oli 13-vuotiaasta asti tutkinut teosofisia kysymyksiä ja lue-
nut kaikki saatavissa olevat teosofiset kirjat, kuunnellut Pekka Ervastin ja J. R. Hannulan esitelmää, niin Pekka Ervastin suhdetta Aurinko-Logokseen en ollut päivätaunnalleni selvittänyt. Pekka Ervastin aseman ymmärtäminen ei ollut sokean uskon asia. Se oli metafyyssillinen kysymys, joten sen tuli sopia teosofiseen maailmankatsomukseen. Siksi minun täytyi älyllisestikin selvittää itselleni kaikki teosofiset asiat uudelleen, saada ne oikeaan järjestykseen, jotta totuus tulisi esille. Olin miettinyt näitä kysymyksiä jo vuosia. Eräillä Jyväskylän kristosofisilla kesäkurseilla asiat avautuivat. Istuin jossakin pilarin takana salin nurkassa, kuuntelin ja ihmettelin J. R. Hannulan esitelmää. Kesken esitelmän tuli valonsäde korkeuksista ja Pekka Ervastin henkinen ja okkultinen asema selvisi silmänräpäyksessä. Se oli totuuden näkemys, minulle se oli henkinen kokemus. En osannut sitä heti järjelle selittää, mutta minulle se oli sellainen selviö, että t i e s i n varmasti, että asia oli niin kuin J. R. Hannula sen esitti. Jos minun olisi pitänyt siitä toisille puhua, ei siitä olisi tullut mitään. Se tieto jäi tajunnan yläilmoihin. Vasta vuosien mittaan kristosofisen työn yhtey-

dessä se tieto tuli aivankuin osa kerrallaan tähän päivätajuntaan, se tuli järjellä käsitettäväksi. — Tämä on vain eräs esimerkki henkisestä kokemuksesta. Jollekin toiselle, joka on enemmän etsinyt, tällaiset asiat saattavat selvitä helpommin.

Viralliskristilliseen tai materialistiseen elämänkäsitykseen uskoja saattaa herätä epäilemään uskonsa totuudellisuutta. Jos hän silloin kuulee esim. jälleensynty misopista ja ymmärtää elämän kouluksi, hän ehkä ryhtyy tutkimaan sitä kysymystä oikein perinpohjin. Hänelle selviää ajatustietä, että jälleensyntymisen täytyy olla tosiasia ja että viralliskristillinen elämänkäsitys on ihmisten keksintöä. Se on syntynyt kirkollis kokousten päätöksistä. Joukko tavallisia ihmisiä, pappeja, joilla on määrätyt ennakkokäsitykset, ovat yhteisesti, vieläpä äänestyksen jälkeen, päättäneet, että esim. jälleensynty misoppi ei kuulu kristinuskoon ja siksi se on kirottava. Näin tehtiin eräässä kirkollis kokouksessa, vaikkeivät päätöksen tekijät tienneet henkisen kokemuksen nojalla jälleensyntymisestä mitään. Tällaisia päätöksiä, kuten tutkija huomaa, on tehty koko kristikunnan historian ajan, ja siten on rakentunut nykykristillinen elämänkäsitys. Mutta Jeesus Kristus viittaa jälleensynty misoppiin ja karmanoppiin. Etsijän yhä tutkiessa jälleensynty misoppia saattaa se tulla hänelle selväksi. Vaikka hän ei suoranaisesti tiedä, onko se totta, niin siitä on tullut hänelle sisä näkemyksellinen varmuus. Hän osaa ja uskaltaa puhua jälleensynty misopin puolesta. Nähtävästi Pekka Ervast tarkoittaa myöskin tällaista kokemusta, siihen viittaavat eräät hänen puheensa ja kirjoituksensa.

Kysymys: Miksi totuudenetsijä joutuu Vuorisaarnan opin kunnioittamisen vuoksi pilkan ja syytösten kohteeksi, vaikka yrittääkin aina antaa anteeksi? Tuntee lopulta väsyvänsä. Missä pelastus?

Vastaus: Tätä maapalloa on nimitetty tuskallisten ponnistusten kouluksi. Täällä menestyy toistaiseksi vain sellainen ns. hyvä, josta tekijä hyötyy, olkoonpa hyöty laadultaan taloudellista tai tulkoon se maineen tai vallan muodossa. Sen sijaan henkinen hyvä, jota uskonnot niiden alkuperäisten julistajien toimesta tarjoavat, aiheuttaa ankaraa vastustusta. Siitä syystä Jeesus Kristuskin teloitettiin ja kristikunta vainoaa yhä Kristuksen seuraajia. Jos joku tajuaa Vuorisaarnan elämänyymmärrystä tutkiessaan, että sota on vastoin Kristuksen opetuksia ja sanoutuu irti tappamisesta ja sodasta, hänestä tulee melkein poikkeuksetta marttyyri. Hänet vedetään oikeuteen ja valtion tukeman kirkon virkamies tulee käännättämään häntä ”oikeaan kristilliseen uskoon”, johon tuon virkamiehen käsityksen mukaan sisältyy tappotaidon opetteleminen. Tosi hyvän toteuttaminen on tuskallisen ponnistuksen takana. Mutta toisaalta voimme tehdä nykyajasta sen ilahduttavan huomion, että Jeesus Kristuksen moraali-ohjeista voidaan sentään julkisestikin puhua. Kristinuskon alkuajoina oli piilouduttava Rooman katakombeihin, sillä kristittyjä vainottiin silloinkin heidän aseettomuutensa takia. Oli hengenvaarallista puhua Kristuksen opista. Kun tilanne nyt on muuttunut vapaam-

maksi, se ei ole kristittyjen ansiota, vaan se johtuu yleismaailmallisesta muutoksesta. Sotateknikka on kehittänyt niin huippuunsa, että ihmiskunnan olemassaolo on tullut kyseenalaiseksi. Valtioitten on pakko pohtia keinoja sotien lopettamiseksi, joten rauhankysymys on tullut julkisen keskustelun alaiseksi. Kristilisten kirkkojenkin on pakko tarkistaa asennettaan, sillä niitä uhkaa yhteiskuntien kohtalo. — Kysyjän aatokset eivät ole tuulesta temmattuja ja ilman kristosofista tietoutta olemassaolo näyttäisi toivottomalta. Mutta kristosofian valossa ymmärrämme, että ihmiskunnan kärkipäässä, sen henkistä kasvua edistämässä on aina kulkenut vähäinen valittujen joukko. Nuo eturivin ihmiset vetävät raskaamman kuorman, ja elämä odottaa niitä tulisieluja, jotka jaksavat voittaa vaikeudet, jotta tulevilla sukupolvilla olisi helpompaa.

67

Kysymys: Kansan parantajat sanovat että fyysiset sairaudet voivat puhjeta myös sielullisista järkytyksistä. Voisiko saada lisävalaistusta?

Vastaus: Sairaudet piilevät piilotajunnassa, josta ne tulevat esiin jonkin järkytyksen jälkeen. Eräs kansanparantaja käytti sellaista parannustapaa, että hän unillassa ollessaan otti selville, mistä järkytyksestä sairaus oli puhjennut ja sitten hän neuvoi, miten toimitettaisiin vasta-säikähdys. Minulla oli kiusallista ihotumaa kasvoissa ja kävin tuon herttaisen mummon

puheilla. Hän antoi perin yksinkertaisia lääkkeitä: paistinrasvaa ja tavallista ruokasuolaa. Rasvalla piti voidella ja suola liuottaa saunassa käydessä kylmään veteen. Saunomisen jälkeen piti ajatella sairauttaan ja kaataa se kylmä suolavesi päälleen, joten silloin vähän säikähtää. Hän selitti ihottuman tulleen säikähdyksestä, joten se oli säikähdyksellä parannettavissa. Menettelin kuten hän neuvoi ja ihottuma parani.

68

Kysymys: Mitä on antaumuksen jooga?

Vastaus: Jooga on itämailla käytetty treenausmenetelmä ja tarkoittaa yhtymistä Jumalaan. Alempia joogan muotoja ovat hatha-jooga ja fakirismi, joilla pyritään valtaan fyysillisen ruumiin yli. Korkeampia joogamuotoja on useita, eräs niistä on karma-jooga. Se perustuu oikeaan elämäntapaan, koska jokainen syy tuottaa kaltaisensa seurauksen. Siinä opetellaan oikea elämän taito. Antaumuksen jooga on tekemisissä ihmisen tunneluonnon kanssa, joogi antautuu tunteissaan totuuden Pyhälle Hengelle eläen hartaudessa. Todellinen henkinen jooga on raadsha-jooga eli ”Kuninkaallinen yhdistys”, okkultisen kehityksen todellinen järjestelmä. Sen avulla persoonallinen ihminen yhtyy jumalalliseen minäänsä. Raadsha-joogi ottaa mietiskelytietä haltuunsa ajatustoiminnan ohjaketten omasta ajatus-tunne-prinsiipistään organisoi-

dun, näkymättömän käyttövälineen, jossa hän kokee Kristusta näkymättömässä maailmassa.

69

Kysymys: Kun paha henki vaivasi Saulia, niin David soitti kannelta ja soitto teki Saulin olon paremmaksi. Miten soiton vaikutus on ymmärrettävissä?

Vastaus: Saul oli sisäisesti rikkinäinen, hän ei osannut hallita itseään, mutta soitto rauhoitti häntä. Kuka tahansa voi kokea kauniin musiikin rauhoittavan vaikutuksen. Se oli Saulille keinotekoista rauhoitusta, sillä ei Saul ihmisenä muuttunut soitosta paremmaksi. Saul uskoi Jumalaan omalla tavallaan, hän uskoi näkymättömään maailmaan, profeettojen kykyihin ja vainajien elämään kuoleman jälkeen. Kun hänellä oli vakava kysymys ratkaistavana, hän meni En-Doorin tietäjä-vaimon luo, joka nostatti hänelle Samuelin hengen. Samuel nuhteli Saulia, mutta sekin apu oli tilapäistä. — Todellinen kanteleen soitto, joka meitä ihmisiä auttaa, on myötätunto Vuorisäärnan elämänymmärrykseen. Kun se elämänymmärrys kasvaa luonteeksemme, niin ettemme vastusta totuuden Pyhää Henkeä, ettemme häiritse Kristusta sisässämme, joka on vielä aivankuin kapalossa jokaisen ihmisen sielussa, niin aikanaan Kristus syntyy ja kasvaa. Silloin soi kannel ihmisen sielussa, voiton kannel, maapallon elämänkoulun pohjasävel. Pekka Ervast nimittääkin maapalloa kanteleen soitoksi.

Kysymys: 1 Korintt. 2: 7 sanotaan näin: "...vaan me puhumme salaisuutena ollutta Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanaikojä meidän kirkkaudeksemme". Eikö tämä ole aitoa kristosofiaa, sekä myös viittaus jälleensynty-miseen?

Vastaus: On, ja "jumalain viisauus" on aivan sanalli-
sesti "teosofia". Sitä viisautta Paavali puhui "täydel-
listen" kanssa, valistuneimpien oppilaittensa kanssa.
Se ei ollut tämän maailman viisautta. Paavalin seura-
kunnassa oli eri asteita. Kun joku tuli seurakuntaan,
hän oli alussa kuuntelija. Hän oppi tietämään mitä
kristinusko on. Kun hän vähitellen kasvoi kristillisessä
tietoudessa, elämänyymmärryksessä ja viisaudessa,
häntä voitiin nimittää täydelliseksi. Hän oli siveelli-
sesti kasvanut lähemmäksi ihmisyyttä, samalla kun
hänen tietoutensa kristinuskosta oli laajentunut. Näille
"täydellisille" Paavali puhui teosofiaa. Pekka Ervast
kertoo, että noiden vakavimpien kristittyjen yhteisate-
rioilla oli maagillinen vaikutus. Kun Paavali oli mu-
kana, voi tapahtua, että Jeesus Kristus itse ilmestyi.
Sellainen veljellinen yhteisö loi niin voimakkaan ilma-
piirin, että suuri Mestari saattoi astua oppilaitten kes-
kelle joko niin, että oppilaat näkivät selvänäköisesti
Mestarin tai Mestari esiintyi aivan fyysillisesti tait-
taen leipää ja tarjoten viiniä. Jos sellainen tilaisuus
tapahtuisi meidän päivinäme, se olisi mitä parhain
todistus mukanaolijalle siitä, että kristillinen sanoma

on aitoa, todellista. — Paavali puhuu siitä salatusta Jumalan viisaudesta, joka on maailman alusta asti ollut varattuna muutamille ihmisille, aivankuin tietty joukko ihmisiä olisi jo aikojen aamulla merkitty siten, että heistä tulee kristittyjä sanan alkuperäisessä merkityksessä. Tuntuu siltä kuin Paavali antaisi iskun veljeydelle ja opettaisi, että jokin ihmisjoukko on erikoisesti Jumalan suosiossa. Tällainen väärinkäsitys selviää teosofian valossa. Saamme tietää, että nykyisessä ihmiskunnassa on myös sieluja edellisten luomispäivien ihmiskunnista. He ovat sieluina vanhempia ja kuuluvat tavallaan Logoksen eri säteisiin. He eivät kuulu siihen Kristuksen ilmennykseen kuin se ihmiskunta, joka yksilöityi kuu-luomispäivänä eläinkunnasta ihmiskunnaksi. Noiden vanhempien sielujen tie on osaksi toisenlainen kuin meidän, sillä suurin osa heistä kävi elämänkouluaan jo kolmannessa ja neljännessä juurirodussa ja he ovat lähteneet pois omiin hierarkioihinsa. Muu ihmiskunta on Kristuksen erään toisen ilmennyksen aikaansaannos ja Paavalin sanat tarkoitettiin näille sieluille, siis meille. Meidän monadimme on sen Kristuksen helmassa, joka on aurinko-Logoksemme Poikatajunta. Meille on näin ollen ”maailman alusta asti” tarkoitettu se Kristusviisaus, josta Paavalikin puhuu. Jälleensyntymisopin avulla selviää ihmiskehityksen kulku ja voimme ymmärtää, että Messiarin seuraajien tulee pyrkiä luomaan sellainen henkinen valiojoukko, sellainen ihmisryhmä, joka edustaa Logoksen, Kristuksen valoa. — Tämä on hieman vaikeasti tajuttava metafysiillinen asia, jota sietää tutkia.

Kysymys: Mitä Jeesus tarkoitti puhuessaan kasteesta ja mitä voidaan sanoa valtiokirkon harjoittamasta lapsikasteesta?

Vastaus: Lapsikaste on taikauskoa. Jos pienen lapsen päähän valetaan vettä ja sanotaan noin tai näin, niin lapsi ei ymmärrä siitä mitään. Jos ympärilläolijat uskovat, että kaste pelastaa lapsen ikuisesta helvetistä, niin sekin on taikauskoa, sillä Jumala ei ole paha henki eikä tuomitse ketään. Vaikka eräs sadistinen ”uskonpuhdistaja” kuvitteli, että helvetin esikartanon permanto on laskettu kastamattomien lasten päistä, niin sellainen ”usko” ei muuta luonnon järjestystä. Lapsi on tullut taivaista, hän on puhdas olento ja hän voisi edistyä ihmisyydessä, elleimme me ihmiset ”uskollamme” häntä pilaisi.

Johannes Kastajan ”pakanallinen” kaste suoritettiin aikuisille ihmisille ja se oli vertauskuva sisäisestä puhdistautumisesta, jonka kastettava lupautui suorittamaan. Kristityt omaksuivat kasteen, kuten muitakin ”pakanallisia” toimituksia, vaikka Johanneskin viittasi Jeesukseen, joka kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella. Kerrotaan, että apostolit saivat helluntaina tulikasteen ja se oli kokemusperäistä sisäistä puhdistumista jumalallisten voimien myötävaikutuksella. Paavali koki Damaskon tiellä vielä voimakkaamman tulikasteen, hän muuttui aivan toiseksi ihmiseksi. Entisestä Sauluksesta tuli Kristuksen apostoli. Saulus oli täydelleen juutalaisuskon kannalla. Hän oli ehdottoman varma

siitä, että se oli ainoa oikea uskonto ja hän teki ankara-
rasti työtä juutalaisuskonnon puolesta. Hän ymmärsi,
että sen uskonnon avulla ihmiskunta tulisi autetuksi
paremmalle tielle. Saulus oli tosissaan, hän oli vanha
sielu ja paljon ponnistanut, paljon työtä tehnyt. Siinä
on avain siihen, että hänestä tuli suuri työntekijä. Sau-
tuksen kokemus tulikaste oli aivan toista kuin vertaus-
kuvallinen vesikaste, sillä se ei ollut vertauskuvaa,
vaan todellisuutta.

72

Kysymys: Pekka Ervast sanoo: ”Meidän aikamme
suurin psykologinen vaara on Kristuksen unohtaminen
— se merkitsee, että sielumme pintapuolistuu ja kuih-
tuu tyhjäan aineellisuuteen, elämän juhlatunnelma
haihtuu ja sen kauneus katoaa —” jne. Nuoruuden
puhtaudessa ihminen voi tuntea elämän juhlatunnel-
maa, mutta kuinka voi säilyttää sen vanhuuteen tämän
elämän paineen, erheiden ja kiireisen rytmin keskellä?

Vastaus: Jos aina olisimme lapsen asteella, niin
emme koskaan tulisi täysi-ikäiseksi. Lapsuudessa
meillä saattaa olla tuollaisia juhlatunnelmia ja nuo-
rena saatamme haaveilla onnen kaipuussa kaikkea sel-
laista, mikä ei kestä elämän todellisuuden edessä.
Mutta jos jatkuvasti eläisimme haaveissa, silloin eläi-
simme epätodellisuuksien maailmassa. Todellisuus on
kuitenkin se, että meistä pitää kasvaa oikeita ihmisiä,
sellaisia ihmisiä, jotka osaamme elämässämme toteut-

taa Vuorisaarnan moraalisia elämänohjeita. Jotta siihen kykenemme, täytyy tehdä paljon työtä, ei mitään synny ilman työtä. Syyn ja seurauksen lain valossa ymmärrämme, että jokainen syy tuottaa kaltaisensa seurauksen. Ken ei ponnista, ei voi toivoa seurausta, mutta joka yrittää ihmistyä voimiensa mukaan, niin siitä tulee myös seuraus. Hän tulee entistä kykenevämmäksi elämään ihmisyyden mukaista elämää. Jälleensyntymisen ja karman lain ymmärtäminen avartaa meitä tällaisenkin vaikean probleeman edessä. Ihminen kaipaa myös juhlaa, mutta todellinen juhlatunnelma syntyy hyvin tehdyn henkisen työn seurauksena. Tähän tähdättiin kristillisellä alkuajallakin. Kun joukko kristittyjä kokoontui yhteishengessä, niin se joukko kohosi henkiseen korkeuteen ja valoon, se tajusi veljeyttä ja ihmisyyttä sen jumalallisessa kauneudessa.

73

Kysymys: Henkiset liikkeet toimivat veljeyden pohjalla ja kuitenkin ne useimmiten ovat sortuneet veljeuskysymykseen. Miksi?

Vastaus: Erehtyminen on inhimillistä ja eri näkökannat ovat luonnollisia. Erehdysten tunnustaminen ja oikaiseminen on vaikeaa. Miten paljon kristilliset kirkot ovatkaan tehneet virheitä, mutta niitä ei ole myöhemminkään tunnustettu virheiksi, vaan ne on ”painettu villasella”. Olivathan mm. ”piispan listat”, joilla yritettiin todistaa, että apostoli Pietari oli kirkon

ensimmäinen piispa ja että piispanvirka on kätten päälle panemisella siirtynyt miehestä mieheen, ilmeinen ja tahallinen petos, mutta sitä ei ole tunnustettu petokseksi. Lankeemuksista ei voida nousta, ennenkuin erehdykset tunnustetaan. Samoin on rikottu veljeyttä vastaan sekä kirkoissa että teosofisessa liikkeessä, mutta tehtyjä lankeemuksia ei ole tunnustettu. Tunnustamaton erehdys painaa vähitellen henkisen liikkeen kulttuurilaitokseksi. Se ei kykene suorittamaan sitä tehtävää, jota varten se syntyi, ja niin se tuomitsee itsensä ajautumaan matalikolle lahoamaan. Jos sen sijaan henkiset liikkeet tunnustavat erehdyksensä julkisesti, niin niillä on mahdollisuus palata alkuperäistä tehtäväänsä suorittamaan, siis aivankuin syntyä uudestaan.

74

Kysymys: Miksi jokapäiväinen mietiskely, aamulla tapahtuva keskittyminen henkisten asioiden pariin, on tärkeää päivän käytännöllistenkin asioiden onnistumiselle?

Vastaus: Kun meillä on tavoiteltavana kohteena Vuorisaarnan viiden käskyn esittämä moraalit: Älä suutu, älä ole ajatuksissasikaan epäpuhdas, älä vanho (vaan ole aina tosi), älä ole pahaa vastaan, älä sodi, vaan rakasta kaikkia ihmisiä, niin noitten ohjeitten toteuttaminen vaatii keskittymistä. Tuo moraalit meidän tulee saada vereemme, jotta muuttuisimme moraalin

toteuttajiksi. Siksi meidän tulee aamulla, jolloin päivä on alkamassa, mietiskelyssä syventyä Vuorisaarnan henkeen ja yrittää sitä tietoisesti istuttaa itseemme. Päivän vaikeuksien keskellä saamme tuosta ajatusponnistuksesta apua, niin että kestämmme vaikeudet ja osaamme hiukan paremmin noita moraalisia ohjeita toteuttaa. Aikanaan voimamme vahvistuvat ja onnistumme yhä paremmin, sillä mietiskely on syy, joka tuottaa seurauksena kyyyn. Henkinen elämä on kaikkein käytännöllisintä elämää.

75

Kysymys: Miksi anteeksianto on henkisen kasvun avain?

Vastaus: Anteeksiantamattomuus on eräs syy henkistenkin liikkeitten onnistumattomuuteen. Kun aletaan puolustaa erehdyksiä, vastapuoli katkeroituu ja niin muodostuu kaksi puoluetta. Ne törmäävät toisiaan vastaan ja henkisellä työllä koottu voima hajoaa. Tilanteen korjaisi molemminpuolinen anteeksianto, sen jälkeen kun tehty virhe ensin tunnustettaisiin ja oikaistaisiin. Ellei tehtyjä erehdyksiä tunnusteta, korjata ja anneta anteeksi, seuraa syyn ja seurauksen lain mukainen karmallinen tulos. Silloin saadaan niittää mitä on kylvetty. Anteeksianto sekä ihmisten että henkisten liikkeiden keskuudessa on se maagillinen tekijä, joka lakkauttaa karman heilurin liikkeen. Se on ainoa tie ihmisten keskeisen rikkinäisyyden korjaamiseksi.

Kysymys: Katoavatko pedot luonnosta, jos luomakunnan korkein olento, ihminen, kasvaa Jumalan Poikain opetusten mukaan ihmisyydessä?

Vastaus: Meissä ihmisissä on paljon petomaisuutta, mutta ero ihmisen ja pedon välillä on se, että pedolta puuttuu ihmisen äly. Peto hyökkää saaliinsa kimppuun nälän pakottamana, mutta ihminen on alistanut älynsä palvelemaan sielunsa petomaisuutta, mm. keksimällä aseita ja ylläpitämällä aseellisuutta. Viisaat opettavat, että kun ihmiset voittavat sielunsa petomaisuutta, niin petoeläimet muuttuvat lauhkeiksi. Petojen historia liittyy läheisesti ihmisen historiaan, sillä ihminen aiheutti petojen syntymisen.

Kysymys: Mitä merkitsee: ”Kristus on ottanut karman johdon käsiinsä jälleensyntymisen mysterioissa”?

Vastaus: Lause ”jälleensyntymisen mysterioissa” on tarkoituksellisesti peitetty sisällöltään. Kun Kristus on ottanut karman johdon käsiinsä jälleensyntymisen mysterioissa, niin Kristus saattaa osallistua ja vaikuttaa jälleensyntyvän ihmisen karman toimintaan salaisesti, ihmisen tietämättä, ehkä monellakin tavalla. Pekka Ervast opettaa, että kun kuoleman jälkeisen elämän päättyessä uuden jälleensyntymisen hetki lyö, niin sinä hetkenä saamme katsella mennei-

syyteen ja tulevaisuuteen. Silloin Kristus aivankuin leimaa sielumme, joten osaamme tulevan ruumistuksen aikana voimakkaammin etsiä Jumalaa. — Jälleensyntymisen mystério saattaa sisältää muitakin salaisuuksia.

Kysymys: J. R. Hannula käytti sanontaa ”Vuorisaarnan Mestari”. Mistä tunnemme Vuorisaarnan Mestarin?

Vastaus: Mestareista on puhuttu erikoisesti vasta teosofisen liikkeen yhteydessä, niistä puhui erikoisesti H. P. Blavatsky. Hän mainitsi erikoisesti kaksi itämaista Mestaria, Moorian ja Kuut-Huumin, jotka ottivat vastuulleen teosofisen liikkeen alkamisen. H. P. Blavatsky oli noitten Mestarien lähetti, rakasti heitä äärettömästi ja noudatti heidän neuvojaan. Kun teosofisessa liikkeessä heräsi sellainen virtaus, että tuo liike ja sen organisatio olivat itsessään arvokkaita, joten oli tarpeetonta ja haitallistakin puhua Mestareista, niin Blavatsky asettui jyrkästi toiselle kannalle. Hän sanoi, ettei teosofisella liikkeellä ollut mitään arvoa eikä merkitystä ilman Mestareita. He olivat aloittaneet teosofisen liikkeen, se oli heidän johdolla suunniteltu ja heiltä oli lähtöisin teosofinen viisaus ja tieto. Jos Mestarit syrjäytettäisiin, teosofinen liike ajautuisi matalikolle. Mutta kysymme, olivatko nuo Mestarit Vuorisaarnan Mestareita. ”Viisaudenmestarien kirjeistä” ja H. P. Blavatskyn kirjoituksista näem-

me, että alkuperäinen teosofinen sanoma ei aseta Vuorisaarna henkisen elämän keskuksiksi, kuten Pekka Ervast teki. H. P. B. tunsu Vuorisaarnan, se näkyy mm. hänen kirjassaan ”Teosofian avain”, mutta hänen työssä oli toisenluontoista, hän valmisti maaperää uutta uskontoa varten. Nuo Mestarit ja H. P. B. luultavasti välttivät Vuorisaarnan julistamista silloisissa olosuhteissa, sillä jos he olisivat painottaneet Vuorisaarnan aitoutta, siitä olisi kristikunta kirkkoineen tehnyt itselleen keppihevosen teosofiaa vastaan. Silloiset olosuhteet vaativat materialismin kukistamista ja kirkollisten taikauskosten nujertamista ja Mestareitten työ tähtäsi niiden poisperkaukseen. Pekka Ervast ja J. R. Hanula asettavat Vuorisaarnan henkisen elämän keskeisimmäksi asiaksi, joten heissä näemme kaksi Vuorisaarnan Mestaria. Huomatkaamme samalla, etteivät he kumpikaan aliarvioi itämaisten Mestarien työtä, vaan ylistävät heitä, kunnioittavat ja antavat kaiken arvon heidän työlleen.

79

Kysymys: Kansat taistelevat rauhan puolesta välittämättä moraalista ja taloudellisista menetyksistä. He ymmärtävät rauhan välttämättömyyden, koska alkavat nähdä, että sota nielee kaiken. Kuitenkaan eivät kansat osaa rakentaa rauhaa muuten kuin asevoimin ja sehän on rauhan rikkomista. Missä on pelastus?

Vastaus: Pelastus on oikeassa uskossa. Ihmiset ovat

kasvaneet sellaiseen uskoon, että rauha saavutetaan ja se säilyy vain aseitten avulla. Ihmisten tulee oppia uskomaan aseettomaan rauhaan, silloin se myös saavutetaan. Materialisti nauraa uskolle, mutta hänen uskonsa väkevämmän oikeuteen on monin verroin vahvempi kuin tavallisen "uskovaisen" usko, joka väittää uskovansa Jumalaan. Jumal-uskokaan ei johda aseettomaan rauhaan, jos kuvitellaan Jumala sotapäälliköksi, joka taistelee kansojen puolesta ja siunaa verilöylyt. Virallistunut kristikunta on luisunut tällaiseen uskoon ja se vahvistaa niidenkin sotauskoa, jotka nauravat Jumalalle. Kristikunnan pelastus on siinä, että se ottaa Jeesus Kristuksen opettajakseen ja ryhtyy seuraamaan hänen opetuksiaan. Kirkoilla olisi suunnaton voima, jos ne osaisivat tehdä tällaisen täyskäännöksen, mutta sellainen ote näyttää olevan niille ylivoimainen. Kirkkojen karma on raskas, sillä niitä painaa kaikki se julmuus ja raakuus, jota on tehty Kristuksen ja Jumalan nimessä. Täyskäännös ei menesty siten, että menneet rikkomukset "painetaan villasella" ja luikertelemalla yritetään mukautua muuttuvaan maailmaan. Sellainen mukautuminen johtaa kristilliset kirkot auttamattomasti matalikolle. Oikean täyskäännöksen tulee tapahtua kirkkojen omasta aloitteesta siten, että menneet erehdykset tunnustetaan, että hyväksytyt jumalankuva tunnustetaan ihmisten keksinnöksi ja sitten otetaan Jeesus Kristus opettajaksi. Kirkot odottavat synnin tunnustusta jäseniltään, mutta niiden velvollisuus on itse tehdä täydellinen ja julkinen synnintunnustus. Siitä alkaa kääntymys.

Kysymys: Opetetaan, ettei pitäisi lakata etsimästä löydöistään huolimatta. Jos syventyy löytöihinsä ja lopettaa etsimisen, piilekö siinä joku vaara?

Vastaus: Jos syventyy löytöihinsä, niin se on juuri jatkuvaa etsimistä, sillä syventymisessä totuus kirkastuu. Toista on, jos löytää jonkin totuuden ja tyytyy omaksuma sen pintapuolisesti eikä syvenny siihen. Silloin on tarjolla sellainen vaara, että löytäjä pettää itseään. Joku huomaa esim. jälleensyntymisen lain sellaiseksi totuudeksi, jonka hän voi hyväksyä. Jos hän ei syvenny tutkimaan jälleensyntymistä, hän kukaties ajattelee: Olen jälleensyntyvä olento ja näin on kaikki hyvin; ei ole mitään hätää, synnyn uudelleen maailmaan ja tulen silloin parempiin olosuhteisiin. Kyllä aikaa riittää; toisella kerralla etsin Jumalaa, nyt elän ”suruttomasti”. Tällainen on itsepetosta. Ensimmäinen löytö on kuin aarre, joka pitäisi panna kasvamaan korkoa eikä haudata maahan. Kun jättää löytönsä tutkimatta, se on maahanhautaamista. Jälleensyntymisemme on karman hallussa ja seuraavassa elämässä maahanhaudattu talentti otetaan pois, emme enää saa tietää edes jälleensyntymisestä. Jos sen sijaan syventyy tutkimaan jälleensyntymistä, nousee kysymys, mikä ihmisessä jälleensyntyä. Entinen persoonallisuus hajoaa kuoleman jälkeen, joten se ei voi syntyä uudelleen. On syvennyttävä minän mysteroon, ryhdyttävä tutkimaan ihmisen koko olemusta,

kaitaa tietä, jota kulkemalla saavutetaan kuolemattomuus jne. Näin tehden tuo ensimmäinen totuuden valo, jälleensyntyminen, saattaa aiheuttaa sen, että etsijä astuu henkisen elämän tielle, jos hän ei löydöstään huolimatta lakkaa etsimästä.

81

Kysymys: J. R. Hannula sanoi joillakin viimeisillä kesäkursseillaan: ”Jokainen tulee tässä työssä siihen asemaan, jota hänen työnsä edellyttää”. Merkitseekö tämä sitä, ettei kenenkään tarvitse huolehtia siitä, mihin asemaan tulee?

Vastaus: Luulen J. R. Hannulan viittaneen noilla sanoillaan siihen ilmiöön, joka esiintyi mm. Jeesus Natsarealaisen oppilaissa, kun he kyselivät, kuka heistä pääsisi taivasten valtakunnassa Mestarin oikealle puolelle, kuka heistä oli arvokkain. Tällainen henki johti myöhemmin kirkkojen valtakamppailuun. Henkisessä liikkeessä ei ole kysymyksessä ”asema” ja valta, vaan työ Mestarin sanoman puolesta. Toinen ihminen on etevä toisella, toinen toisella tavalla. Jos joku on erikoisen etevä, se merkitsee hänelle vain enemmän työtä. Jokaisen arvon mitta on siinä, kuinka paljon hän ponnistaa, eikä ponnistus ole ainoastaan puhumista ja kirjoittamista, vaan on myös paljon muuta käytännöllistä työtä. Kun on uskollinen vähässä, niin voimat kasvavat ja silloin jokainen tulee luonnostaan siihen asemaan, jonka hänen työnsä edellyttää.

Kysymys: Mitä on kielillä puhuminen ja profetointi?

Vastaus: Alkukristillisellä ajalla esiintyi paljon kielillä puhumista. Se on luettava mediumistisuudeksi ja siinä saattoi olla mukana korkeampaakin mediumistisuutta. Paavalin puheet osoittavat kuitenkin, että kielillä puhuminen oli eräänlaista hysteriaa, joka johtui veren perinnöstä. Kansa oli siihen taipuvainen ja se puhkesi esiin, kun sellaiseen pyrittiin. Kielillä puhumisen kannustimena saattoi olla alitajuinen toive saada tunnustusta toisilta, ja uskovainen lankesi etsimään tunnustusta kielillä puhumalla. Tällöin se on eräänlainen sairausilmiö. — Pekka Ervast antaa profetoimisesta hyvän kuvan puhuessaan Pan-Eurooppa-liikkeen alkuunpanijasta Coudenhove-Kalergista. Hän nimittää Kalergia profeetaksi. Kalergi ei ole koskaan esiintynyt profeettana, vaan hän oli selväjärkinen ihminen, joka esitti näkemystään Euroopan Yhdysvalloista. Jollakin ihmisellä saattaa olla intuitiivinen näkemys elämästä, mutta oikea profeetta karttaa vuosilukuja, sillä elämä ei ole koneellista. Karma määrää jollekin kansalle määrätynlaisen tilanteen, mutta kansasta riippuu, toteutuuko karman ohjelma vai osataanko kansa pelastaa.

Kysymys: Vaikuttaako ravinto, alkoholi ja tupakka

kristosofille edistykseksi? Mitä ruokaa olisi syötävä ja mitä juotava? Viiniäkö? Olisiko luontaishoito oikea?

Vastaus: Jeesus sanoi, ettei ihmistä pahenna se mitä hän syö ja juo, vaan se, mikä tulee suusta ulos, saastuttaa, esim. parjaus, jolla voidaan toista ihmistä alentaa. — Teosofisessa liikkeessä oli aikanaan vegetarismi muodissa, siitä alkoi tulla jopa ”uskonto”. Kuviteltiin, että kun syö paljon kasviksia, niin sotakin loppuu, mutta kasvissyönnillä ei ole päästy sodasta. Jos joku on herännyt säännöstelemään ravintoaan, annetakoon hänen niin tehdä. Ihmisen täytyy sisästä päin muuttua ja jos hän huomaa fyysillisen terveytensä vaativan joitakin muutoksia ruokavaliassa, tehkoon hän sen. Sillä tavalla hän saa kokemuksen, onko jokin ruoka hänelle pahasta vai hyvästä. Kun lyödään rumpua tuollaisten asioitten puolesta, niin ravinnosta tulee ”uskonto” ja silloin todellinen uskonto unohtuu, Vuorisäärnan moraaliset käskyt unohtuvat. Itse en ole koskaan syönyt lihaa, mutta en ole ketään kehottanut elämään samalla tavalla.

84

Kysymys: Mikä totuus sisältyy hautojen palvontaan joulukynttilöineen, sankarivainajien juhlimiseen yms?

Vastaus: Se on primitiivinen jäännös siitä uskosta, että vainajat ovat mukana haudoilla. Vaikka uskomme nyt olevamme erittäin sivistyneitä ja valistuneita, mielellämme palvomme vielä hautoja. Me sivistyneet pilk-

kaamme ”pakanoita” heidän taikauskostaan, mutta emme huomaa omia taikauskojamme. Intialaiset palvovat pyhiä lehmäään, mutta kristikunnalla on aina ollut omat ”pyhät lehmänsä”, jotka ovat lisäksi käsin tehtyjä ja mahoja: rukoushuoneet pyhimyksenkuvi-
neen. On helppoa nähdä hyttynen toisen silmässä, mutta ei ole helppoa nähdä omassa silmässä olevaa elefanttia. Sellainen elefantti on verinen sijaissovitus-
oppi. Kristikunta on onnistunut siihen tuijottamalla nukuttamaan omantuntonsa. — Tuntemattoman soti-
laan haudan palvonnalla pyhitetään sota, sodan hir-
muteille annetaan pyhyiden leima.

85

Kysymys: Pekka Ervastin ”Ihmisyyden uskonto” -kirjassa s. 68 sanotaan, että Madame Blavatskyn okkultiset ilmiöt saattoivat tyhjentää hänen persoonal-
lista, mediumistista karmaansa. Miten sen ymmär-
rämme?

Vastaus: Muinais-Egyptissä harrastettiin ruumiin
balsamointia, jolla pyrittiin kiinnittämään vainaja
tämän fyysillisen maailman näkymättömään puoleen
elämään jonkinlaista haamu-elämää. Pekka Ervast
opettaa, että siitä puuhasta oli sellainen jälkivaikutus,
että balsamoinnin uhreiksi joutuneitten sielut olivat
uudessa jälleensyntymässään usein mediumistisia.
Kun noita ihmissieluja alkoi syntyä maan päälle, sai
alkunsa mm. spiritistinen liike. Näkymätön maailma
läheni tätä fyysillistä maailmaa enemmän kuin ennen

ja ehkä siitä oli jotakin apuakin, ehkä se ravisteli ihmisten ajatusmaailmaa ja kirkollisen taikauskon hättämää ihmistä. H. P. Blavatsky oli mediumistinen ja hän aiheutti alussa tahtomattaan mediumistisiä ilmiöitä. Blavatsky kävi Itämailla ankaran treenauksen ja sai vallan mediumistisuutensa yli. Hänestä tuli maagikko, joka maagillisilla ilmiöillään yritti toisinaan auttaa niitä epäilijöitä, jotka pyysivät nähdä "ihmeitä". Siten hän rikkoi sitä okkultista sääntöä, ettei yliaistillisia kykyjä saa käyttää ilmiöitten aikaansaamiseen. Siitä tuli karmallisia seurauksia. H. P. Blavatskylle tuli paljon vaikeuksia, jotka vyöryivät hänen päälleen.

86

Kysymys: Mistä johtui, että Salomo oli kelvallinen rakentamaan temppelin Herralleen?

Vastaus: Salomon temppelinrakennuspuuhasta kertoo Vanha Testamentti. Siitä **syntyi** myöhemmin legenda; siinä kerrotaan kahdesta veljeksestä, jotka asuivat lähellä toisiaan, heidän peltonsa olivat rinnakkain. Kun Salomo haki temppelilleen paikkaa, hän sattumalta yöllä istahti noiden veljesten peltojen pientareelle. Silloin hän huomasi, että toisesta asunnosta tuli mies ja otti lyhteitä omalta pelloltaan ja vei naapurinsa pellolle. Hän ihmetteli mitä tämä merkitsi. Hän meni toisena yönä samaan paikkaan ja huomasi, että myös toisen talon isäntä otti omalta pellolta lyhteitä ja vei naapurinsa pellolle. Kolmantena yönä

Salomo näki, että veljekset tulivat yhtäaikaa kantaen lyhteitä toistensa pelloille. Sellainen teko johtui veljesten keskinäisestä rakkaudesta ja Salomo ymmärsi, että rakkaus oli oikean henkisen temppelin perusta. Hän osti veljeksiltä maan ja rakensi siihen temppelin Herralle. Salomo rakasti Jumalaa kaikkien ihmisten Jumalana ja piti itseään halpana Jumalan työaseena, kuten Vanha Testamentti kertoo. Legenda viittaa siihen, että henkinen liike, uskonto, on aivankuin tempeli ja sen kestävyys ja sen aikaansaannokset perustuvat siihen, minkä verran temppelin jäsenet rakastavat toisiaan.

87

Kysymys: Suomalainen sananlasku sanoo: arvaa oma tilasi, anna arvo toisillekin. Miten tämän opetuksen voisi sovelluttaa henkiseen työhön?

Vastaus: Arvaa oma tilasi merkitsee: tutki itseäsi, tunne itsesi, minkälainen olet. Kun tunnet itsesi, osaat antaa arvon toisellekin. Me kaikki olemme vapaita ihmisiä, Jumalan edessä vapaita ja yhtä arvokkaita. Ymmärrä, että toinen on Jumalan edessä yhtä arvokas kuin miksi itsesikin tunnet.

88

Kysymys: Mieheni kuoli äskettäin. Minusta tuntuu, että hän elää vielä. Onko tämä mahdollista? Missä

luulette hänen olevan? Voinko olla samassa olotilassa hänen kanssaan esim. nukkuessani? Onko väärin kaivata kuollutta?

Vastaus: Kaipaus on tosin luonnollista, mutta samalla se piinaa vainajaa, joka on vapautunut fyysisestä maailmasta. Meillä ei ole oikeutta kiusata vainajia omilla persoonallisilla kaipauksillamme. Vainajaa tulee muistella rakkaudella. Rakkaus pukeutuu vainajien maailmassa enkeleitten muotoon ja ne auttavat vainajaa ylöspäin. Me kaikki ihmiset olemme yhtä Jumalassa, yhtä siinä korkeammassa tajunnantilassa, johon vainajakin joutuu kuolemanjälkeisen elämänsä lopulla. Rakkaus voittaa kuolemankin. Vainajan tapaaminen unitilassa on luonnollista, sillä meidän olemme myös näkymättömän maailman asukkaita, sillä tunteemme ja ajatuksemme ovat toimintaa näkymättömässä maailmassa. Useimmat ihmiset kokevat paljon unitilassa, mutta kun puuttuu muistin silta, muistot kokemuksista häipyvät herätessä.

89

Kysymys: Pekka Ervast sanoo: ”Jumalan kirkkautta ei voi kestää muu kuin se, joka on monen tulen läpi käynyt”. Mitä tämä merkitsee?

Vastaus: Paavalikin sanoo, että jokaisen ihmisen teot koetellaan tuleessa. Me rakennamme puusta, heinistä ja oljista tai kullasta, hopeasta ja jalokivistä. Kun joudumme tuleen, niin tuli polttaa kaiken mikä

meissä on kestäväntöntä ja kestävä jää palamatta. Tavallisesti elämme omissa persoonallisissa harrastuksissamme, keräämme kunniaa, valtaa, rikkautta ja kaikenlaista ns. hyvää. Näin rakennamme puusta, heinistä ja oljista. Kun yritämme seurata Mestareitten opetuksia ja kasvaa oikeiksi ihmisiksi heidän opetusensa mukaan, silloin rakennamme kullasta, hopeasta ja jalokivistä. Kuolemanjälkeisen elämän kiirastuksessa palaa pois kaikki se, mikä on tehty puusta, heinistä ja oljista ja vain kestävä liittyy kuolemattomaan itseemme. Viisaasti menettelee se ihminen, joka asettaa Vuorisaarnan elämänsä peruskiveksi ja rakentaa sille. — Elämä on koulua. Ei riitä, että elämme niinkuin elämme ja kuoleman jälkeen puhdistumme luonnon pakosta. Elämän tarkoitus on, että kävisimme tässä tavallisessa elämässä nyt jo läpi ne prosessit, jotka joudumme kokemaan kuoltuamme. Sellainen elämä on todellista elämää. Se on mystillistä kuolemaa ja henkistä uudestisyntymistä. Kuolemanjälkeiset helvetit ja kiirastulet koetaan silloin jo elämän aikana, ja puhdistunut ihminen on lähellä Jumalaa jo kuollessaan.

Kysymys: J. R. Hannula puhuu ”Totuudenetsijä”-kirjassaan (s. 107): ”Nyt saattaa käydä niin, että joku tai jotkut, tai vaikka suurempi joukko totuudenetsijöitä joutuu joihinkin erikoisiin ristiriitoihin, käytännöllisiin vaikeuksiin totuuden etsimisessään ja

siitä johtuvassa työssään. He eivät kykene ratkaisemaan ristiriitoja ja vaikeuksia siten, että henki voitaisi aineen . . . Siten he äly- ja henkiolentoina joutuvat kuin haudatuiksi aineeseen, maahan. Silloin henkisen työn tekijä, joka seuraa Jumalan tahtoa ja on tietoinen ykseydestään erikoisesti noihin aineen ansaan eli kuoppaan joutuneihin ystäviinsä, joutuu tavallaan heidän mukanaan hautaan. Hän ei ole siellä tajunnallisesti, niinkuin ei fakiirikaan tajuntana haudassa ole, vaan tajuntana hän on totuuden tietämisen vapaudessa . . . Ja vain ystäviensä avulla hän sellaisesta haudasta voi vapautua”. Kysyn: miten oppisimme välttämään edellä mainitun ansan?

Vastaus: J. R. Hannula puhuu tietenkin kokemuksesta, joten voimme ottaa esimerkin historiasta. Pekka Ervast viittasi kirjoituksissaan siihen, että H. P. Blavatsky joutui keskeyttämään työnsä sentähden, että hänen kasvattamansa oppilasjoukko ei häntä ymmärtänyt. J. R. Hannula puhuu Pekka Ervastista vielä selvemmin. Kun Pekka Ervast oli matkalla Amerikkaan, niin J. R. Hannula kirjoitti Ruusu-Risti-lehteen kirjoituksen ”Mestari ja me”. Siinä hän sanoo, että Pekka Ervast on käyttänyt valtuutensa loppuun eikä hänen työnsä voi enää jatkua. Kukaties ne valtuudet riittävät siihen, että hän palaa Amerikasta ja antaa siunauksen työlleen, maalleen ja kansalleen. Tämä kirjoitus osoittaa, että J. R. Hannula oli tietoinen Pekka Ervastin Amerikan matkan tarkoituksesta ja että Pekka Ervastin saamat valtuudet oli käytetty jo loppuun, sillä Pekka Ervast palasi takaisin ja muuta-

man päivän kuluttua kuoli. Hänen työnsä ei voinut jatkua. Pekka Ervastian kasvattama oppilasjoukko oli joutunut aivankuin hautaan, sillä Pekka Ervastian henkinen työ olisi pitänyt johtaa hänen oppilaansa mystilliseen kuolemaan ja henkiseen uudestisyntymiseen, mutta se ei onnistunut. Oppilaat olivat vajonneet oman itsekkyytensä hautaan ja se vei Pekka Ervastian ruumiilliseen hautaan. Vaikka J. R. Hannula tarjosi ylösnousemisen mahdollisuutta, sitä ei otettu vastaan. Entä mikä siihen oli syynä? Voisimme sanoa suurimmaksi syyksi älyn rajoittuneisuuden. Me olemme liian minäkeskeisiä. Kun henkinen opettaja on keskelläämme, otaksumme hänen työskentelevän nimenomaan meitä varten. Luulemme hänen puhuvan vain meille emmekä osaa ajatella, että henkiset opettajat tekevät työtään myös niitä tuhansia sukupolvia varten, jotka tulevat meidän jälkeemme. Näemmehän esimerkiksi kristikunnassa. Vaikka Jeesus Kristus puhui oppilailleen ja aikalaisilleen, hän puhui samalla kaikille niille sukupolville, jotka tulivat hänen jälkeensä, ja yhä hän puhuu meillekin. Tällaista ymmärryksen ja älyn avartumista kaivataan ja sitä on aina kaivattu henkisen oppilasjoukon keskuudessa. Se poistaisi monta ristiriitaa ja kahnausta. Ne tulisivat voitetuiksi siinä yhteisymmärryksessä, että oppilasjoukko on vastuussa opettajien työstä. Ne ihmiset, jotka sillä hetkellä elävät ja ovat opettajan ympärillä, ovat vastuussa siitä, miten hänen työnsä onnistuu. Pekka Ervast joutui elämässään samanlaiseen tilanteeseen mm. silloin, kun Suomen Teosofinen Seura, jonka hän itse oli perustanut, käänsi hänelle selkänsä. Jos Pekka

Ervastin työ olisi katkennut vuosien 1917—19 vaiheilla, niin tämä ihmiskunta olisi jäänyt vaille kaikkea sitä opetusta, jonka Pekka Ervast antoi noiden vuosien jälkeen. Vaikka Pekka Ervastin henkinen työ ajautui Golgatalle edellä mainittuna ajankohtana, niin myöhemmin tapahtui ylösnousemus ja hänen työnsä pääsi jatkumaan. Sen jälkeen hän piti paljon esitelmiä ja julkaisi kirjoja, avasi Temppelin suomalaisella kummulla ja puhui siitä uudesta kosmillishenkisestä luonnonvoimasta, joka saapui Siriuksesta. Kaikki tämä opetus olisi jäänyt antamatta, jos hänen työnsä olisi katkennut. Se seikka, että hänen työnsä pääsi jatkumaan, johtui niistä ihmisistä, jotka olivat hänen ympärillään ja ymmärsivät häntä edes jonkin verran. Siksi J. R. Hannulakin painottaa sitä, että meidän pitäisi miettiä paljon näitä asioita, jotta niiden salaisuudet selviäisivät.

91

Kysymys: Kristityt puhuvat kahdesta tiestä ja monet kuvittelevat kulkevansa kaitaa tietä. "Suruttomien" sanotaan kulkevan lavealla tiellä. Mitä näistä eri teistä olisi sanottava?

Vastaus: Jos kysymme "uskovaiselta" mitä hän tarkoittaa näillä teillä, saamme melko hataria vastauksia. Kaita tie ehkä kuvataan synkäksi, on pukeuduttava mustiin, kuljettava pää painuksissa ja maanmatomaisuutta teeskennellen valmistauduttava kuolemaan. Lavealla tiellä kulkija elää maailman humussa, käy

tansseissa ja koristaa itseänsä. Tämäntapaiset käsitukset esitetään yleensä näistä teistä. Mutta kun tutkimme kristinuskon alkuaikoja, näemme, että kaita tie merkitsi käytännössä noudatettua Kristuksen siveysoppia, sitä elämänyymmärrystä, jota Vuorisaarnassa kuvataan. Vuorisaarnassa sanotaan selvästi, että Vuorisaarnan käskyjen noudattaja rakentaa kalliolle ja niiden kieltäjä hiekalle. Molemmilla teillä rakennetaan, mutta hiekalle rakennettu rakennus sortuu. Lavealla tiellä kulkevat huutavat "Herra, Herra", mutta eivät välitä Mestarin opetuksista, siis ne ihmiset, jotka harrastavat jotakin yliaistillista muodossa taikka toisessa, kuten mm. kirkot tekevät. He eivät ole suorastaan materialisteja, he uskovat Jumalaan vaikka heidän jumalansa moraali on arveluttava. He ehkä uskovat näkymättömään maailmaan ja kuolemanjälkeiseen elämään, harrastavat kaikenlaisia rituaaleja tuntien niistä nautintoa. Sellainen on lavealla tiellä kulkemista. On paljon ihmisiä, jotka eivät kulje millään tiellä, mutta yhdessä lavean tien kulkijoiden kanssa hekin rakentavat varsinkin sotaa ja hävitystä varten. Siksi Pekka Ervast ja J. R. Hannula opettavatkin, että tämä kristosofinen työ on ainoa, mikä kantaa hedelmää. Tämä elämänyymmärrys ja työ rakentuu Vuorisaarnan perustukselle.

Kysymys: Sanotaan että "Usko on asioitten aineellinen perusta". Mitä tämä lause merkitsee?

Vastaus: Kun ryhdymme omasta aloitteestamme tekemään jotakin työtä, meillä on usko työn onnistumiseen. Mitä voimakkaampi usko on, sitä paremmin työ onnistuu. Usko on silloin asioitten aineellinen perusta, koska työn onnistuminen nojautuu uskoon. Usko saa näkymättömässä maailmassa liikkeelle voimia, sillä ajatuksista ja tunteista muodostuu kuvia, jotka toteutuvat fyysillisessä maailmassa teon kautta. Semmoinen järjestys on luonnossa. Vaikka Pekka Ervast tietenkin etukäteen aavisti jo ennen ensimmäistä suursotaa, mihin Suomen kansa voi olla menossa, hän kuitenkin kaikissa kirjoituksissaan puhui, että hän uskoi tämän kansan ja Väinämöisviisauden voittoon. Hän pysyi uskossaan viimeiseen asti tietäen, että jos hänen uskonsa antaisi periksi, Suomen kansa epäonnistuisi. Tästä ymmärrämme, että jos olisi suuri joukko, jolla olisi kyllin voimakas usko esim. tämän kristosofisen elämänymmärryksen menestymiseen, sen välttämättömyyteen, oikeudellisuuteen ja totuudellisuuteen, tämä työ onnistuisi paljon tehokkaammin, sillä epäuskon ja epäilyksen vuoret tulisivat siirretyiksi. Siksi sanotaankin, että usko siirtää vuoria.

93

Kysymys: Mikä ja missä on se Jumalan valtakunta, jossa aina tapahtuu Jumalan tahto?

Vastaus: Meidän on luonnollisesti oltava selvillä siitä, mikä on Jumalan tahto, sillä Jumalasta ja hänen tahdostaan on erilaisia käsityksiä. Niinpä profeetta

Elia tappoi 400 Baalin pappia Jumalansa kunniaksi. Hänen käsityksensä Jumalasta oli sellainen, että Jumala oli suuri sotapäällikkö, vihastuva olento. Jeesuksen määritelmä Isästä on aivan toisenlainen. Samoin tutustuessamme Pekka Ervastin opetuksiin ymmärrämme, että Jumala on rakkaus. Jumala on rakkauteen sisäisesti meissä. Kun meissä puhkeaa rakkaus totuuteen ja kaikkiin ihmisiin, silloin toteutamme Isän tahtoa ja Jumalan valtakunta on meissä. Jumalan valtakunta on myös toteutuneena siinä Valkoisessa Veljeskunnassa, joka on ihmiskunnan takana ja joka yrittää johtaa ihmisiä ihmisyyttä kohti. Sen Veljeskunnan jäseniä ilmestyy silloin tällöin maailmaan profeettoina ja uskontojen perustajina. Kehityksen laki merkitsee ihmisiin nähden sitä, että meidän jokaisen tie kulkee Valkoiseen Veljeskuntaan. Jumalan valtakunta ja Isän tahto toteutuu koko maailmassa silloin, kun kasvamme ihmisyydessä ja kun meistä tulee Mestareita ja Mestareitten Mestareita.

94

Kysymys: Onko mahdollista, että Euroopan yhdysvallat joskus toteutuu?

Vastaus: Se riippuu meistä ihmisistä. Sellainen suunnitelma on ollut Valkoisella Veljeskunnalla jo kauan. Tämä nykyinen viides juurirotu ja keskeisesti sen viides alarotu on tullut kriitilliseen kohtaansa ja sen tähden toivotaan, että eurooppalaiset kansat löisivät keskenään veljenkättä. Siinä olisi länsimaisen

sivistyksen pelastus. Sen esteenä ovat ateismi ja kirkollinen materialismi. Euroopan yhdysvaltojen toteutuminen riippuu siitä, osaavatko Euroopan kansat voittaa nämä esteet, ennenkuin Mestarit vetävät kätensä pois Euroopan yltä. Kun Mestari pitää kätensä jonkun kansan yllä, se kansa elää, vaikka se tekisi erehdyksiäkin. Mutta jos Mestari vetää kätensä kansan yltä, se kansa joutuu kaaokseen. Kukaan ei voi estää karman vyörymistä sen kansan yli, silloin on edessä kaaos.

95

Kysymys: Minkälainen on sodassa kuolleen sotilaan tila kuoleman jälkeen?

Vastaus: Sodassa kuolleen kuolemanjälkeinen tila riippuu luonnollisesti siitä, minkälainen hänen sielun-tilansa oli ennen kuolemaa. Tavallisimmin se on sodan kauhujen täyttämä, vaikka sodan ihannoitsijat koristelevat sitä sankarikruunulla. Väkivaltainen kuolema repäisee fyysillisen ja eetteriruumiin toisistaan erilleen ennaikaisesti, joten eetteriruumis on kuollessa vielä elinvoimaa täynnä. Siksi sodan kauhunkuvat elävät tuossa puoliaineellisessa ruumiissa ja sotilas kokee kauhukuviaan, vaikka onkin kuollut. Sotatantereilta on kertomuksia, joissa eräät selvänäkijät kuvailevat, miten kuolleet taistelevat kentän yläpuolella järjetöntä taisteluaan, koska eivät tiedä olevansa kuolleita eivätkä pääse irti harhakuvistaan. Eetteriruumiin elinvoima sammuu aikanaan ja vai-

naja käy läpi kiirastulensa. Pekka Ervast opettaa, että Jeesus Kristuksen jälkeen tuli näkymättömään maailmaan sellainen uusi voima, ettei vainaja voi nousta edes persoonalliseen taivastilaansa, ennenkuin hän on luopunut viimeisestään sota-ajatuksesta.

Kysymys: Miksi kristityt valtiomiehet eivät ota huomioon Jeesus Kristuksen opetuksia?

Vastaus: Kristityillä valtiomiehillä on Jeesus Nat-sarealaisesta sellainen käsitys, jonka kristilliset kirkot ovat heille antaneet. Johdonmukaisesti ajatellen lääkäri tuntee ihmisen ruumiin ja jumaluusoppinut tuntee ihmisen sielun. Nimitetäänhän kirkkojen edustajia sielunhoitajiksi. Jos viimeksimainitut puhuvat asioista, joista eivät tiedä, niin vastuu lankeaa heille itselleen. Sielunhoitajat väittävät, ettei Jeesus Kristuksen opetuksilla, Vuorisaarnalla, ole mitään merkitystä, koska hänen opetuksiaan ei voi sovelluttaa käytäntöön. Valtiomiehetkin uskovat näin ja toimivat sen mukaisesti, ja vastuu siitä lankeaa sielunhoitajille. He ovat vastuussa kristillisten yhteiskuntien toivottomasta tilasta, siitä, että Jumalan ja rauhanruhtinaan Jeesus Kristuksen nimessä puolustetaan sotaa ja väkivaltaa. Ihmissielu on luonnostaan itsekäs ja ihmiset osaisivat varmaan olla tarpeeksi väkivaltaisia ilman sitä selkänöjaakin, jonka harhausko Jumalan ja Kristuksen väkivaltaisuuteen heille antaa. Valtiomiesten käsitys Jee-

sus Kristuksesta muuttuu, kun kristilliset kirkot ensin muuttavat käsityksiään. Tilanne näyttää kuitenkin perin toivottomalta, sillä Jeesus Natsarealaisen opetukset on liian monen jumaluusoppineen suulla ja kynällä mitätöity. H. P. Blavatsky kirjoitti jo v. 1889 seuraavat ennustavat ja varoittavat sanat: "... Kuollut puustainusko ja pappisvalta on jo aikansa elänyt. Maailman täytyy liikkua ja kulkea eteenpäin, muuten uhkaa seisahdus ja kuolema. Älyllinen kehitys kulkee rinnakkain ruumiillisen kanssa ja molemmat lähenevät Ainoata Totuutta — joka on sydän ihmiskunnan ruumiissa samoin kuin sen kehitys on veri. Jos kiertokulku hetkeksi pysähtyy, seisahtuu sydän ja inhimillinen koneisto on kuollut. Kristuksen palvelijat ne ne tahtovat tappaa tai ainakin lamauttaa totuuden iskemällä siihen nuijansa, jonka nimi on: puustavi, joka kuolettaa. Mutta loppu on lähellä. Mitä Coleridge on sanonut politillisesta hirmuvallasta sopii vielä suuremmalla syyllä sanottavaksi uskonnollisesta hirmuvallasta. Jollei kirkko peräytä raskasta kättään, joka painajaisena puristaa miljonain uskovaisten ahdistettuja rintoja ja pitää heidän järkensä lamassa taikauskon kynsissä, on ritualistinen kirkko oleva tuomittu luopumaan paikastaan uskonnon hyväksi — ja kuolemaan. Pian on kirkko seisova valinnan edessä. Sillä kun kansa kerran on saava tiedon siitä totuudesta, jota kirkko niin suurella huolella peittää, on toinen kahdesta seikasta tapahtuva: kirkko on joko häviävä kansan kautta tahi sitten — jos syvät rivit on jätetty pimeyteen ja kuolleen kirjaimen orjuuteen — se on häviävä kansan kanssa. Tule-

vatkohan ne, jotka palvelevat ikuista totuutta — josta ovat tehneet kirkollisessa pyörässä alituisesti pyörivän oravan, — osottautumaan siksi epäitsekkäiksi, että kahdesta välttämättömästä asiasta valitsevat paremman?” (Tietäjä 1909 s. 41—42).

97

Kysymys: Pekka Ervast sanoo kirjassaan ”Jälleensyntymismuisti” mm: ”Jokainen, joka on etevä toisella tai toisella alalla, otaksuu panneensa alun omalle etevyydelleen lähinnä edellisessä elämässä... Kuitenkaan ei ole takeita siitä. Päinvastoin on sääntönä, että tuollainen otaksuma on harhaanviepä.

”Harvat yksilöt, aniharvat, jatkavat välittömästi tässä elämässä viime ruumistuksensa työtä ja harrastusta. Ne ovat niitä, jotka itsetietoisesti työskentelevät vuosituhansien varalle, jotka kulkevat, kuten sanomme teknillisesti, vihkimyksen kaitaa tietä, — ne ovat opetuslapsia, adepteja, mestariuteen pyrkijöitä. Semmoiset ihmiset eivät enää elä personallisuudessa, vaan korkeammassa Minässä, jolle personallisuudet ovat vain naamioita. He tekevät niin ollen työtä toisia asioita silmällä pitäen, kuin muut ihmiset... Heidän jumalansa saattaa sanoa heille: ’tässä elämässä sinun pitää auttaa kymmenen eri ihmissielua tielle’. He ovat saaneet sen tehtäväkseen, ja he etsivät noita ihmissieluja, joihin heidän tulee vaikuttaa moraalisesti niin järkyttävästi, että saavat heidät astumaan tielle”.
Voisiko näihin asioihin saada lisävalaistusta?

Vastaus: Pekka Ervast puhuu sekä tavallisista ihmisistä että henkisellä tiellä kulkijoista. Tavallinen ihminen tuo suuresta karmallisesta varastostaan sellaisen määrän, jonka karman herrat katsovat hänelle tarpeelliseksi ja riittäväksi kysymyksessä olevaa jälleensyntymää varten. Jälleensyntyvä sielu ei voi itse määrätä tulevan elämänsä sisältöä, sen määrää karma. Vihkimyksen tietä kulkevan sielun kohtalo on toisenlainen, sillä, kuten P. E. sanoo, hän työskentelee vuosituhansien varalle. Mestari on antanut hänelle tehtävän jota hän suorittaa. Mestari on esim. joskus sanonut eräälle oppilaalleen: Kaukana Pohjolassa on pieni maa, jossa kuuden tuhannen vuoden kuluttua aloitetaan uusi uskonto. Sen kansan pitää herätä taajuamaan itsensä yhtenäiseksi kansaksi, sillä siitä pitää tulla itsenäinen kansa. Uusi uskonto aloitetaan itsenäisen kansan keskuudessa. Tahdotko herätellä tuota kansaa nimenomaa taiteellisilla kyvyillä? Hanki siis itsellesi sellainen taiteellinen kyky, jolla voit herätellä tuota kansaa kun aika tulee. Oppilas syntyy sellaisen kansan jäseneksi ja sellaisiin olosuhteisiin, joissa hän voi hankkia itselleen tarvittavan taiteellisen kyvyn. Hän jälleensyntyy ehkä useammankin kansan keskuuteen, sillä taiteellista kykyä hankkiessaan hän samalla palvelee Mestariaan olemalla mukana kulloinkin kysymyksessä olevan kansan henkisissä liikkeissä. Kuuden vuosituhannen kuluttua hänen Mestarinsa sanoo: Nyt on aika tullut, synny Pohjolaan ja herätä sen kansan kaiho, jotta se tuntisi itsensä yhtenäiseksi kansaksi. Se on raskas tehtävä, sillä sinulla tulee olemaan paljon vastustajia ja vähän ystäviä; kenties tulet näänty-

mään viluun ja nälkään. Oppilas lupaa riemulla lähteä suorittamaan Mestarinsa antamaa tehtävää.

Kun teosofisessa ja kristosofisessa sanomassa puhutaan Valkoisesta Veljeskunnasta, Mestareista ja opetuslapseuden tiestä, niin sellaisella opetuksella tahdotaan herättää ihmisissä henkisen elämänymmärryksen ikävää, ja samalla kaukonäköisyyttä. Jospa kristosofikin asennoituisi sellaiseen mielentilaan, että hän tekee kristosofista työtä, ei vain huomispäivää, vaan myöskin kaukaisia tulevia aikoja varten, niin hän valmistaisi itseään tulevaisuuden varalle. Olemmehan kaikki kutsutut Mestarin oppilaiksi, vaikka vielä ottaisimmekin ensimmäisiä haparoivia askeleita valmistavalla tiellä.

Kristosofinen Kirjallisuusseura r.y:n kirjoja:

	mk Nid.	mk Sid.
PEKKA ERVAST:		
Tietäjän Aarteisto I	—	23,00
Tietäjän Aarteisto II	—	28,00
Tietäjän Aarteisto III	—	28,00
J. R. HANNULA:		
Kristosofian Polulla	—	23,00
Kristosofian Polulla II	—	34,00
Luominen (Tubal-Kain, Vedenpaisumus, Isä Abraham), toinen painos	—	10,00
Sisäisen opettajan seurassa	—	3,00
Vallitseeko ihmiselämässä laki	—	4,50
Johanneksen evankeliumi teosofian valossa ..	3,00	—
Ei vain leivästä	—	1,50
Tulijärvi	—	5,00
Mitä olemme oppineet	0,50	—
Vuorisaarnan oppilaan näkökulmasta I—V ...	—	9,50
Pekka Ervastian asema	—	5,00
Ihminen mitä mietit?	—	4,00
Jos Kristusta seuraisin	—	4,50
Uudestisyntyvä temppeli	—	4,00
Elämänymmärryksemme rakentuminen	2,00	—
Syntynyttä maailmanuskontoa	1,50	—
Kehityksen järjestelmä	0,50	—
Mestari ja me	2,50	—
Ihmisyys	2,00	—
Tuomiokausi	2,00	5,00
Tuomiokausi II	2,00	3,00
Paratiisin taru	2,00	3,00
Mestarin sanoma	1,50	2,50
Uudet maat ja taivaat	1,50	2,50
Vanhan Testamentin avain	3,00	4,00
A ja O ensimmäinen ja viimeinen	3,00	4,00
Pistis Sophiasta Christosophiaan	3,00	4,00
Elämä Jumalassa	3,00	4,00
Vihkimyksistä	3,00	4,00
Ennakkoluuloton Suomi	2,50	3,50

	Nid. mk	Sid. mk
Taloudellinen pulma ja sen ratkaisu	1,50	—
Ihmisen tie	—	3,50
Ykseystajunta	—	3,70
Henkinen horoskoopimme	1,50	—
Ilmestyskirja teosofian valossa	—	8,00
Kysymyksiä ja vastauksia 10 kirjaa, hinta kpl:lta	2,00	3,00
Kysymyksiä ja vastauksia XI	2,50	3,50
Kysymyksiä ja vastauksia XII	3,80	6,00
Kysymyksiä ja vastauksia XIII	3,50	5,80
Kysymyksiä ja vastauksia XIV	3,50	5,80
Kysymyksiä ja vastauksia XV—XVIII kpl ...	—	6,50
JOHANNES KOTIPELTO (J. R. Hannula):		
Miten tulin teosofiksi?	2,00	3,00
Totuudenetsijä	—	3,50
KESÄKURSSIKIRJOJA:		
1943: Yksilö ja ryhmä	1,50	2,00
1944: Kehitys	1,20	2,00
1945: Elämän koulu	1,20	2,00
1946: Miten autamme ihmiskuntaa	1,20	2,00
1947: Kirkastus	1,20	2,00
1947: Kesäkurssimaininkejä	1,00	—
1948: Jos veljeyshenkeä ois	2,00	2,50
1949: Niinkuin taivaissa niin maankin päällä	3,00	3,80
1950: Elämänongelmamme selvittelyä	3,80	4,50
1951: Kristosofiset kesäkurssit 1951	3,20	3,90
1952: Kristosofiset kesäkurssit 1952	3,80	4,50
1953: Totuus vapauttaa	4,50	5,70
1954: Tulkoon valtakuntasi	—	5,80
1955: Kristosofiset kesäkurssit 1955	—	6,50
Edellä olevat kesäkurssikirjat sisältävät J. R. Hannulan opetuksia.		
1963: Aamu sarastaa	—	6,00
MUUTAMAT KRISTOSOFIT:		
Aseettomuus	—	2,50
MARTTA JALAVA:		
Kristinusko ja teosofia	0,50	—
Kasvatustyö	—	2,50

	Nid. mk	Sid. mk
Aidin ihanteet	1,50	—
Mitä on jälleensyntyminen?	1,50	—
Uskonpuhdistuksen asia	1,00	—
S. A. KOSONEN:		
Kaloista vesimieheen	3,00	—
Missä vapaus?	0,50	—
Totuuden etsintä	1,80	2,50
Kaksi valistusajan ilmiötä	1,20	1,80
Päivännousua kohti	1,20	1,80
Katso ihmistä	1,70	2,50
Ajan polttavin kysymys	1,90	2,50
F. M. Dostojevski mystikkona	3,80	4,80
Elämän kysymyksiä	3,00	4,00
Veljeysaate	3,70	4,50
Pekka Ervastian elämä	1,50	—
VAINÖ LEHTONEN:		
Uuden ajan työsaralta	1,50	2,00
Miten ymmärrän elämän koulun	1,50	—
Kansallinen uudestisyntyminen	0,50	—
Rauhan temppele	1,50	2,00
Elämän arvoitus	2,00	3,00
Vanajavuoren taru	3,50	4,50
Matkalla Temppeleihin	2,00	2,80
Ihmisyysuskonnon ulkopiirteet	1,50	—
Danielin kirja	2,50	3,80
Liitto	2,50	3,50
Kun aika on täyttynyt	2,50	3,50
Vanha ja uusi ihminen	3,50	4,50
Vuosijuhlien satoa	1,70	—
Aikamme avain	—	2,50
Tulkoon valkeus	1,20	—
Ihmisyiden puutarha	—	3,50
Mitä on kristosofia	—	3,00
Kaksi maailmaa	—	5,80
Tietäjien todistus	—	4,50
Erämaan tietäjä	—	4,00
Vaeltajan viesti	—	10,50
Matka tuntemattomaan	—	4,50
Tie ihmisyyteen	—	3,50
Vaeltaja	1,80	—
Ongelmien seurassa I—III kpl	—	4,50

	Nid. mk	Sid. mk
Kirjat avattiin	—	4,50
Ihmisyiden puolesta	—	4,50
Ongelmien seurassa IV	—	5,00
Hengen ykseytelämä	—	4,50
Ongelmien seurassa V	—	5,00
Mysterioitten toiset kasvot	—	7,00
Ongelmien seurassa VI	—	7,50
AIRA LEHTINEN:		
Pari sanaa ihmisyiden puolesta	1,50	—
Ihmisyiden Kristus-lapsi	1,50	—
MEERI HYVARINEN:		
Yhteiskuntamoraalimme kehityksen pyörässä	1,00	—
Heräävä Suomi	2,00	—
LEENA JAALE:		
Viesti kristosofisesta ryhmätyöstä	—	3,50
MIMMI KORHONEN — ALMA ALLINNIEMI:		
Tie kristosofiaan	1,50	—
ANNIKKI KUMPULAINEN:		
Viisauden koulussa	—	2,50
PENTTI KOSONEN:		
Miekasta ristiin	1,50	—
SIRKKA-LIISA OLASTIE:		
Pyhä Fransiskus	2,00	—
<hr/>		
Kristosofisia kuorolauluja 1	6,20	—
Kristosofisia kuorolauluja 2	4,00	—

Sopiva tilaustapa on postiosoitus.

Tilataan osoitteella:

Neiti LAINA NURMI, Tampere, Pirkankatu 24 C 10

Kirjat lähetetään postivapaasti, kun hinta seuraa tilausta.

HINTA 7,50